

ഒരു പീഡിപ്പിക്കുന്നതെന്നിനാണ്. വേഗം വിട്ടുപോകുക. കാര്യമായതിൽ ആവേശിച്ചു കൂട്ടം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ മകളെ ഞാൻ വിട്ടേക്കാം, ഗതയിൽ പിണ്ഡമൊന്നും ചെയ്ത് നിങ്ങൾ എന്റെ ഈ ദുരവസ്ഥ നീക്കുന്നപക്ഷം. നിങ്ങൾ ഗതയെ പുറപ്പെടുവിക്കണം ഞാൻ ഇവിടെ വിട്ടുപോകുന്നതാണ്. വാഗ്ദത്തം ഇതുകൂടിയും പാലിച്ചു. പക്ഷേ പ്രേതം വീട്ടുമാറിയിൽ ഷൂലിരാമൻ ഒരു അടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'എന്റെ പ്രേതാവസ്ഥ നീക്കിയാൽ ഞാൻ ഇവിടെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ ആ വേപ്പുവൃക്ഷത്തിന്റെ വലിയ കമ്പ് തന്നെ ഒടിഞ്ഞു താഴെ വീഴും.' ഷൂലിരാമൻ ഗതയിൽ ശ്രദ്ധ കഴിച്ചപ്പോൾ കാര്യമായതിന്റെ ഗുഹയിൽ അപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്രേ.

1835-ൽ വാരാണസിയിൽപോയി വിശ്വനാഥൻ കഴിച്ചശേഷം മാർച്ചുമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ഗതയിൽ എത്തിയിരിക്കണം. ഒരു മാസക്കാലം മുമ്പെങ്കിലും താമസിച്ച് ശ്രദ്ധാദികർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം മറ്റുവിൽ വീട് പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതും അദ്ദേഹം പിണ്ഡം സമർപ്പിച്ചു. ശ്രദ്ധാവാതായ ഷൂലിരാമൻ പല കഷ്ടതകളും സഹിച്ച് അത്രയും ചെന്ന് പിതൃക്കളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും അതിനെല്ലാം കാരണമായ ഭഗവത്കാരുണ്യത്തിൽ കൃതജ്ഞത നിറഞ്ഞവനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഗതാധരന്റെ ദിവ്യപരമപത്മങ്ങളും ചിത്രരൂപത്തിലുള്ള തന്റെ പൂർവ്വപുരുഷന്മാരും സ്വപ്നത്തിലാഴ്ന്നിരുന്ന പ്രത്യക്ഷമാർ. ആക്ഷേപംതന്നെ ജ്യോതിർമയമായിത്തീർന്നു. ദുർഗ്ഗാശ്വശ്യാമകോമളനായ ഗതാധരൻ ഷൂലിരാമനോട് ഭയംസ്വരത്തിൽ ഈവിധം ആജ്ഞാപിക്കുന്നതായി തീർന്നു. 'നിന്റെ അസാധാരണ മകളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കണം പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ നിന്റെ വാത്സല്യം സ്വീകരിക്കാൻ പുത്രനായി ജനിക്കുന്നതാണ്' തന്റെ ദൈവസ്തോത്രത്തിൽ മഹത്വമുള്ള വാക്യങ്ങൾ. ഈ വിധത്തിലാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു മന്ത്രി ഗാഗദസ്വരത്തിൽ ഷൂലിരാമൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ആ മഹാമാഗ്ധത്തിന് ഞാൻ അർഹനല്ല. അവിടുത്തെ

ദർശനവും പുത്രനായി ജനിക്കുന്ന സങ്കല്പവുംകൊണ്ട് ഞാൻ അനുഗ്രഹീതനായി. പുത്രനായി ജനിച്ചാൽ എന്തു സേവനമാണ് ഈ ദൈവൻ ചെയ്യുക? 'എന്തിനെക്കുറിച്ചുമാത്രം അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇപ്രകാരമാണ്. എന്റെ ആശ പൂർത്തിയാക്കട്ടെ.' എന്നു വിന്നിതം അനുഗ്രഹപൂർവ്വം ആ ദിവ്യമൂർത്തി ഷൂലിരാമനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. സ്വപ്നദർശനം അദ്ദേഹത്തെ വിവരനാക്കി. 1835 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം കോമർപ്പള്ളിയിലേക്കു മടങ്ങി. ഗതയിൽ തനിക്കുണ്ടായ ദർശനത്തെപ്പറ്റി ആരോടും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സ്വഗൃഹത്തിൽ കടത്തിയപ്പോൾ ചന്ദ്രാദേവിയിൽ ഒരു മാറ്റം അദ്ദേഹം കണ്ടു. ചന്ദ്രാദേവി മുൻപിലത്തേതിലും വളരെയധികം പരഹിതതയായിത്തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു പതിപുത്രന്മാർ ആദാരം കൊടുത്തശേഷം തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു മുമ്പുതന്നെ അടുത്തുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും ആദാരം കഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്റെ മാർഗ്ഗം അവർ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ പൂജിച്ചിരുന്ന രാമവിരൻ, ശിവൻ, രാമേശ്വരൻ എന്നിവരാണ്. അവർ ഈ ദേവതകളെ ആ സുചരിത്ര സ്വന്തം പുത്രന്മാരെപ്പോലെ കാണുവാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരിലും വിശ്വാസം ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ തെസ്തിലുണ്ടെന്നുള്ളതും മറ്റും വെളിയിൽ പറയുന്ന മനോനേർത്താണ്. അപ്പോൾ അവരിൽ അധികമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഷൂലിരാമന്റെ പ്രവാസകാലത്തുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു പറയാൻ തുടങ്ങി. ആ ചെട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവ്യശിശു കിടക്കയിൽ വന്നു കിടക്കുന്നതായി ചന്ദ്രമണീദേവി സ്വപ്നം കണ്ടു. പല സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടായെങ്കിലും വീട്ടുകാർ കൊടുത്തി നോക്കിയപ്പോൾ വിശേഷമാണ് പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ അവിടെ വന്നില്ല. പലരോടും സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചെങ്കിലും അത് വെറുതെ സ്വപ്നം മാത്രമാണെന്നു തീർച്ചയാക്കി സമാധാനപ്പെട്ടു. ചിന്നാരിക്കൽ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച് ഒരു ദിവ്യശിശു ജന്മം മഹാദേവത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു തന്റെ നേർക്ക് അയച്ചു വരുന്നതായി ചന്ദ്രാദേവി കണ്ടു. ആ ദേവസ്തോത്രം പഠിപ്പിച്ച് തന്റെ ശരീരം സംവദനം ചെയ്ത്

ഭക്ഷിച്ച് പ്രവേശിക്കുന്നതായി കണ്ടു. വിസ്തൃതപരതന്ത്രത്തിൽ യെന്നു ചന്ദ്രാദേവി നിലം പതിച്ചു. ഇതേ പറ്ററി കെട്ട് ധനി, പ്രസന്ന എന്നീ അയിലത്തുകാർ അതു മുർത്താവാധിയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ സ്വന്തം അനുഭവം ആ തേക്കസ്സ് തന്റെ ഗർഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുവെന്നും താൻ ഗർഭിണിയായിത്തീർന്നു എന്നു അറിയുന്നു. അതു വായുവിന്റെ ഉപദ്രവമാണെന്നു ധനിയും പ്രസന്നയും പറഞ്ഞു. ഈ വിവരണം ചന്ദ്രാദേവിയിൽനിന്നും കെട്ട് ക്ഷുദ്രിമാനെന്നു ഗതയിൽനിന്നു തനിയ്ക്കുണ്ടായ സ്വപ്നം ഓർമ്മവന്നു. ഇതേപ്പറ്റിയാരോടും പറയരുതെന്നു പതി പതിയെ ശാസിക്കുകയും യാതൊരു ചിന്തയും കാരണമില്ലെന്നും കരുതുന്നവരിലായിരുന്ന ഭഗവാൻ അപ്രാകൃതമായ രീതിയിൽ അവരുടെ പുത്രനായി ജനിക്കുമെന്നു തനിയ്ക്കും ഭുന്നറിയുന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുകയും ചെയ്തു. പതിഭവതയുടെ ആശ്വാസവാണി കെട്ട് ചന്ദ്രാദേവി പുണ്യമായി കൂടി ശ്രീരാമവിരവിൽ ഭക്തിപൂർണ്ണയായിത്തീർന്നു. നല്ലതിരുത്തലാക്കിയ വായസ്സിൽ പുത്രവതിയായ മാതാവ് അസാധാരണമായി ശോഭിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ശ്രവണങ്ങളും മറന്നുവെക്കയും അവർക്കുണ്ടായി ഭർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ നിസ്സന്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രാദേവി ശ്രീരാമചന്ദ്രനിൽ ഉറച്ചു ഭക്തിയോടുകൂടി തന്റെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനു സുചകമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. വസന്തകാലം സമീപിച്ചു. പൂർണ്ണഗർഭമായ ചന്ദ്രാദേവിയുടെ ശരീരത്തിൽ ഗ്ലാനിയുണ്ടായെങ്കിലും ഹൃദയം ആനന്ദപൂർണ്ണമായി. ശ്രീരാമവിരവിനെ അനുപാകം ചെയ്തു സേവിക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭം തെറ്റിപ്പോകുമോ എന്നു ഭയന്ന് ഗൃഹഭവതയുടെ പുക്കു വീഴ്ച വരാതിരിക്കുവാൻ ക്ഷുദ്രിമാൻ വേണ്ട ഏല്പാട് ചെയ്തു ശേഷം ചന്ദ്രാദേവിയുടെ അരികിൽനിന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ധനിയെ ഏല്പിച്ചു. വിവേചിനമായ ആ ചെറിയ വീട്ടിൽ ഇഷ്ടദൈവത്തെ പൂജിക്കുന്ന ഒരു ഭൂമിയും രണ്ടു കിടക്കകളും മറ്റുമുള്ളതുമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഒരുകല്പം താളത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഉറച്ചും എതിർഭാഗത്തു് നെല്ലു പുഴയുന്നതിനുപയോഗിച്ചു അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. പല്ലക്കത്തു ഈ കിടപ്പാ

യിരുന്നു ചന്ദ്രാദേവിയുടെ സുതീകാഗ്രഹമായിത്തീർന്നു. ധനിക്കാകുമെ കൂട്ടായി രാത്രിയിൽ അവിടെ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 1836 ഫെബ്രുവരി പതിനഞ്ചാമിനായി രാത്രി സൂര്യോദയത്തിനു പന്ത്രണ്ടു മിനിറ്റുമുമ്പ് ഹാൽത്തറ ശുക്ലപക്ഷിവിതീയവും പുറുപ്പാദ്രവണങ്ങളും കൂടിയ ദിവസം ചന്ദ്രാദേവി ഭരണാധാരണ ശിശുവിനെ പ്രസവിച്ചു. പിതാവ് നവജാതന് ശുക്ലപുത്രൻ എന്നു പേരിട്ട് തന്റെ ഗതയിലെ സ്വപ്നമോളം ഗദാധരൻ എന്നു വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പുത്രമുഖം സന്ദർശിച്ച് അതിന്റെ ദേഹത്തിൽ ആശാനിർഭരായ മാതാപിതാക്കന്മാർ അപാരമാർത്ഥ്യത്തോടും സ്നേഹത്തോടും ഗദാധരനെ വളർത്തുവാൻ തുടങ്ങി.

ഭാഗ്യശാലിയായ ഗദാധരൻ ചീറുന്നതു മുതൽ ആ ചെറിയ കുടുംബത്തിനു അത്യാവശ്യമായ വിഭവങ്ങളെല്ലാം വന്നുചേർന്നു തുടങ്ങി. മേടിയിപ്പറ്റിൽനിന്നും രാജചന്ദ്രൻ അയച്ചു മറുപുതു ആ സമ്പദ്ത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഉപകാരപ്രദമായിത്തീർന്നു. ഏതു പ്രാബല്യമേയും ഇളംപരുവത്തിൽ അതു നെഞ്ചു സവിശേഷമായി ആകർഷിക്കുന്നു. വളർന്നുവന്ന ഈ അസാധാരണ ശിശു അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഓരോരുത്തരും ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെയെല്ലാം തന്നിടലാക്കുകയായിത്തീർന്നു എന്നതിലൊന്നും ഭയമില്ലാത്ത നവജാതൻ പ്രതിപദികമാനാധനങ്ങളെല്ലാമെ അന്തർവിനം വളർത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ആറാറുതെ മാസം വന്നപ്പോൾ ശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള അനുപ്രാശനസംസ്കാരം നടത്താൻ ക്ഷുദ്രിമാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയനും ഗ്രാമത്തിലെ ജമീന്ദാറായ ധർമ്മദാസ് ചാഹു ഈ സന്തകർമ്മം സ്വേച്ഛയാ ഏറ്റെടുത്തു സ്വന്തം ചിലവിൽ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെല്ലാം വിശേഷിച്ചും ദരിദ്രരും അവശർക്കും ഭോജനം നൽകി ആ സംഭവം സ്മരണീയമാക്കിക്കിട്ടു. ഈ സഹായം ഈശ്വരദൈവത്തെ സിദ്ധിച്ചു തന്നെന്ന് കരുതി ക്ഷുദ്രിമാൻ സന്തോഷിച്ചു. അതിനെല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശ്രീ രാമവിരവിന്റെ പ്രസാദം മാത്രം തന്റെ ഭാജനക്കണ്ണിനു ചോദിക്കുന്നില്ലെന്ന് സമ്മുഖ്യനാകാൻ തന്നു. ചന്ദ്രാദേവിയുടെ തന്റെ ശിശു അഖലാകിതാണെന്നു ചില

ചക്കണ്ണകൊണ്ട് തോന്നാതിരുന്നില്ല. തന്റെ കട്ടിയേക്കാൾ നല്ലതായ കീടം വലിപ്പമുള്ളതായാകാം കൊതു കുമ്പളങ്ങിയിൽ കീടം നിറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി കേരളീയസം ക്ഷണ ചന്ദ്രദേവി തന്റെ മർത്താവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് മഞ്ഞമെ നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ മിഞ്ഞിയെമ്പലത്തെ മറ്റാരുമേ അവിടെ കണ്ടില്ല. ശ്രീരഘുവീരന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് ആ കടംബത്തിൽ കൂതങ്ങളും മറ്റും വരാൻ വഴിയല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പു പറഞ്ഞു. ക്രമേണ അഞ്ചുവയസ്സ് കഴിഞ്ഞു ക്ഷുദ്രിരാമൻ മടുവിലത്തെ സന്തതമായി സമ്പൂർണ്ണമായും എന്നു പേരുള്ള ഒരു മകളുണ്ടായി. ശരീരം വളർന്നതോടുകൂടി ഗദാധരന്റെ ബുദ്ധിയും വീക്ഷണശക്തിയും കണ്ണ് ക്ഷുദ്രിരാമശതപാശ്വായൻ പ്രമോദമലിതമായി. മേധാവിനായ ശിശുവിനെ ചിലപ്പോൾ മടിയിലെടുത്ത് പൂവ്പുഷ്പങ്ങൾ പേരുകൾ അനുക്രമമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തും സ്നേഹത്തോടെ ചൊല്ലിച്ചും ദൈവകളെ ആരാധിക്കുന്ന പ്രകാരം കാണിച്ചുകൊടുത്തും രാമായണത്തിലെയും മഹാഭാരതത്തിലെയും കഥകൾ വെളിച്ചം കേൾപ്പിച്ചും സന്തോഷമനുഭവിച്ചു. പറഞ്ഞുകൊടുത്തതെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ധരിക്കുന്നതിനും ഗദാധരൻ അസാധാരണ പാടവമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അതേപ്പറ്റി ചോദിക്കുമ്പോൾ നൽകിയ ഉത്തരങ്ങളിൽനിന്നും ധരിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിബാധുത്തിൽരന്ന ഈ വിഷയത്തിലും ഗദാധരന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരുന്നു. തനിക്കിഷ്ടമായിത്തോന്നിയതെല്ലാം ഒട്ടും വിടാതെ എത്ര സമയം വേണമെങ്കിലും മർക്കടൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്ന ആ ബാലൻ ഗുണനഷ്ടികയും മറ്റും പഠിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിച്ച പിതാവ് ആ പിഞ്ചുപൈതലിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കാണെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചില്ല. എങ്കിലും ബാലന്റെ ചഞ്ചലത കണ്ട് അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽരന്ന ലാഹാരമുണ്ടാക്കിയിട്ട് അദ്ദേഹം പൊതുശാലയിൽ നടത്തപ്പെട്ട പള്ളിക്കൂട്ടത്തിലേക്കു ഗദാധരനെ ക്ഷുദ്രിരാമശതപാശ്വായൻ അയച്ചു. അതോടുകൂടി പള്ളിയിലായിരുന്നു അവിടെ ആദ്യം യമുനാധരശതപാശ്വായനും, അദ്ദേഹം ചോയശേഷം, രാമചന്ദ്രനാഥശതപാശ്വായനും കീഴിൽ ഗദാധരൻ ഏഴുത്തും വായനയും പഠിച്ചു.

ക്ഷുദ്രിരാമശതപാശ്വായൻ ഗതയിൽവെച്ചു തനിക്കുണ്ടായ അലൗകികാനുഭവങ്ങളെ മാത്രം പുത്രൻ എത്രതന്നെ കർവ്വത കൂട്ടിയാലും ചഞ്ചലനായിത്തീർന്നാലും ക്രമമായി ശാസിക്കാൻ സമർത്ഥനായില്ല. പുത്രനിൽ സേപമാപ്രവൃത്തി കാണാൻ കഴിഞ്ഞതുകിലും അതരപരാധമെന്നാണ് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം കരുതിയില്ല. സ്കൂളിൽ പോകാതെ കൂട്ടുകാരോടുകൂടി കളിയിലൊഴുകുമ്പോൾ ആരോടും പറയാതെ ഗ്രാമത്തിൽ യാത്രകളി കാണാൻ പോകുമ്പോൾ ചെല്ലാൽ ക്ഷുദ്രിരാമൻ മകനെ പ്രാപ്തകം ശാസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതൊരു ദോഷമായി അദ്ദേഹം കരുതിയില്ല. എന്തെന്നാൽ താൻ കയ്യിലെടുത്ത കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഗദാധരൻ മടങ്ങുകയല്ലെന്നു കണ്ട് അദ്ദേഹമൊരു വെളിച്ചമുള്ള ഒരു വഴിയാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. സാധാരണ പീതാക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അനാശാസ്യമെന്നു തോന്നുന്ന ഇത്തരം സേപമാപ്രവൃത്തി ഗദാധരനിൽ കാണാമായിരുന്നെങ്കിലും ആ ബാലൻ ചൊല്ലി പറഞ്ഞു താൻ ചെയ്ത മറയ്ക്കുന്നതിനോ ആരെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ദ്രോഹിക്കുന്നതിനോ മരിക്കലും ഭയപ്പെട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു സംഗതി പാടില്ലെന്നു മാത്രം പറയുന്നതുകൊണ്ട് ചെല്ലാൻ തുടങ്ങിയതിൽനിന്നും ഗദാധരനെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ പിതാവിനു സാധിച്ചില്ല. ബോധ്യമാകത്തക്കവണ്ണം കാര്യം പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചാൽ സന്തോഷപൂർവ്വം പറഞ്ഞതപോലെ ചെയ്യുന്നതും കാണാമായിരുന്നു. കാര്യകാരണസംബന്ധം ഗ്രഹിക്കാത്ത വാഞ്ചനയാണ് ബാലന്റെ ഈ മനോഭാവത്തിൽ ക്ഷുദ്രിരാമൻ ദർശിച്ചത്. ഗദാധരന്റെ ആചാരാലംബനം ഈ തരം ഗ്രഹിക്കാത്തവൻ മുൻപിട്ടുചെയ്യുമെന്നുദ്ദേഹം ഭയന്നു. ഇതിനു ഉദാഹരണമായി ഒരു സംഭവം എടുത്തുപറയാൻ. അവരുടെ വീടിനടുത്തുള്ള ഹർദാർപുരമർ കളത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും കളിക്കുന്നതിനു വെറുപ്പാക്കു കടവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗദാധരൻ കൂട്ടുകാരോ

കൂടി സ്ട്രീകറ്റു കരവിൽ വന്ന് നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനിടയിൽ കൂടി നാമം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്ട്രീകർ അതിനെ ചെയ്തതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും കൂടിയും അതു വകവെച്ചിട്ടു അപ്പോൾ ഒരു സ്ട്രീ ബോർഡുവെച്ചു ചോദിച്ചു. "നിങ്ങൾ എന്തിനാണിവിടെ വരുന്നത്? പുത്തന്മാരുടെ കരവിൽ പോകരുത് സ്ട്രീകർക്ക് ഇവിടെ കൂട്ടിക്കിടക്കരുത് നന്മയുണ്ട്. വസ്ത്രം വരിക്കാത്തപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്ട്രീകർ കണക്കുതന്നിയാൽ പാടില്ലേയ്ക്ക്?" 'കണ്ടാലെന്നാണ്' ദോഷം എന്നുള്ള ഗോധരൻ്റെ ചോദ്യം കേട്ട് ആ സ്ട്രീ കർമ്മത്തിൽ കയറ്റി. അതിനാൽ പരസ്യമെന്നു മേമ്പ് കൂട്ടിയ കരവിൽ കടന്നു വരികയും ചെയ്തു. പിന്നീട് രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം ഗോധരൻ മരത്തിൻ്റെ പാമ്പിൽ കൂടിയിട്ടു കൂടിയെന്ന സ്ട്രീ കർമ്മ നോക്കി, തന്നെ ശങ്കിച്ച് സ്ട്രീയുടെ അടുത്തു ചെന്നു. 'മിനിത്തോളം നാലും ഇന്നലെ ആറും ഇന്ന് എട്ടും ചെയ്തപ്പോൾ കൂടിയെന്നു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. എന്തിനാണിവിടെ വന്നിട്ടു?' ആ സ്ട്രീ വീരൻ ചന്ദ്രൻ്റെ മുമ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഗോധരനെ വിളിച്ച് 'ഓരോരുത്തർക്കും ഇങ്ങനെ വരികയും ചെയ്തു. നിനക്കുതന്നെ വന്നിട്ടില്ലെന്നു നീ പറഞ്ഞതു സത്യമാണെന്ന്, ആ സ്ട്രീകർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് അവർക്കു തന്നെയാണ്. അതിനാൽ അവർക്കു തന്നെയാണ്. അവരുടെ മുമ്പാകെ കറുപ്പു വരുന്നത് യാതൊന്നും കൈൽ ചെയ്തതല്ല. അവർക്കും എന്തിനും ഉണ്ടാകുന്നതു ശരിയാണോ?' സംഗതി ഗ്രഹിച്ച ബാബൻ പിന്നീടൊരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ല.

ഒരു കലാകാരനോടൊപ്പം പ്രകൃതിയെ അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപുണ്യം ബാബു മുൻ ഗോധരനിൽ അഭിമാനം ഉണ്ടായി. ഗോധരനിൽ കടന്നു ചെന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന കലാകാരൻ ഉത്സാഹം വരുമ്പോൾ ദൈവത്തോടു വിഗ്രഹം നിൽക്കുക പതിവായിരുന്നു അടുത്തു പോയി നിൽക്കുന്നവരുടെ ദൈവക

ർമ്മ വിദ്യയിൽ മേൽക്കൂറായിരുന്നു ചെയ്യുന്നതിനും പലപ്പോഴും അടുത്തുനിന്നു നോക്കി അത്ഭുതം തന്നെയോ വരുന്നതിനും യാത്രാസമയങ്ങളിൽ കലാകാരൻ പുറത്തുനിന്നു അത്ഭുതം നൽകി. അതിനാൽ അടുത്തു കൂടി ചൊല്ലുന്ന പാട്ടുകൾ അതേവിധം ആവർത്തിക്കുന്നതിനും ഗോധരൻ തന്റെ ഗോധരനിൽ സന്ദർശിച്ചു. സദസ്യരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും ഗോധരൻ്റെ കരവിൽ ഒരു നടിയിരുന്നതിനുള്ള സംഭവവും, തീർത്ത ഒരു ശക്തിയും നല്ല ഉറക്കം ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ കൂട്ടിയെത്തും ഒരു പ്രകൃതികാരനായിരുന്നു. അതേസമയം മാരാപിടാക്കുന്നതിനും നിർമ്മാണപ്രവർത്തനം ഗോധരൻ്റെ അഭിമാനമായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ടുവെച്ചു തന്റെ അതിരുകളെ സാമാന്യ നിയമങ്ങളിലും മേൽക്കൂറായിരുന്നു നൽകിയെത്തുന്നതിനും അദ്ദേഹം വെളിവാക്കുന്ന ശീലത്തെപ്പറ്റിയും അഭിമാനത്തോടു കൂടി പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായ ഈ ചുറ്റുപാടിൽ വളർന്ന ഗോധരൻ്റെ നേർത്തതെന്ന ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു. ആ പ്രായത്തിലുള്ള ബാബനുണ്ടായിരുന്ന പ്രകൃതികാരനായിരുന്നു മേൽ ഗോധരനെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. ചിത്രപ്രകാരം കലാശീലം പ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു 'വീട്ടുകാരെല്ലാം മേൽ പുറത്തുകൊണ്ടും ഗോധരൻ തിരികെ പേടി കാണിച്ചു. അവരുടെ വീടുകളിലും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട് 'അപ്പോഴത്തെ ചീറ്റിയ പ്രകൃതി എന്ന പദത്തിൽ സമാധാനത്തോടെ' എന്നു പറഞ്ഞതെങ്കിലും, ഗോധരൻ്റെ ആറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു ദിവസം കലാകാരനോടൊപ്പം അടുത്തുള്ള കലാകാരനോടൊപ്പം ഗോധരൻ്റെ അഭിമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ കലാകാരനായിരുന്ന പുത്രൻ ആ വീട്ടിലുള്ളവരായി പഴയ സാമ്പ്യക്കളെപ്പോലെ ചെയ്താൽ തുടങ്ങി, മനിയുടെ അനുഭവം മറ്റ് വ്യവസ്ഥാപരമായ ഗോധരനിൽ വളരെ കലാകാരനായി കലാശീലത്തോടു 'ഈവിധം

പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ മകനിൽ കൈവീസമ്പത്തു് ധാരാളം ഒന്നു കാണുന്നു. ഇദ്ദേഹി വെറുക്കൽ സഭയാണെ ബാലനല്ല. ഇനിയും ഇതുവഴി വരുമ്പോൾ കട്ടിയെക്കൂടി കൊണ്ടുവന്നാൽ കാണാൻ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമാണ്." ഷൂട്ടിറാക്കർ തന്റെ നാളത്തെക്കുറിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ഥലത്തു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഗോധരനെ കൊണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ടാണ് അന്വേഷിക്കാൻ മറങ്ങിക്കൊണ്ടു സ്വന്തം കടം-ബാങ്ക്-ലെ ഒരു സ്ത്രീയെ അയച്ചു. അമ്മയുടെ അനുകരണത്തോടുകൂടി ഗോധരൻ അവരോടൊപ്പം പുറപ്പെട്ടു് മറങ്ങിക്കൊണ്ടു കെട്ടിപ്പിടിയിൽ ഒരു പകൽ കഴിച്ച് സന്ധ്യയായപ്പോൾ സത്യാനന്ദന്റെയടുക്കൽ മടങ്ങി. അതിനുശേഷവും ഗോധരൻ ക്ഷണനല്ലാതെ ആ ശ്രാമത്തിലും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏഴുവയസ്സായ ഗോധരൻ എല്ലാവർക്കും പ്രിയനായിത്തീർന്നു. എന്തെങ്കിലും പലഹാരമുണ്ടാക്കിയാൽ ഒരംശമെങ്കിലും ഗോധരനെ ക്ഷണിക്കുവാൻ കൊടുക്കണമെന്ന് അടുത്തുള്ള അമ്മമാർക്കും നന്ദികൾക്കും കിട്ടിയതിന്റെ പകുതി ഗോധരനെ കൊടുക്കണമെന്ന് കൂട്ടുകാർക്കും വലിയ രാജ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. ജനനാ ആശംഗ്യസമ്പന്നനായ ഗോധരൻ ആദ്യപ്പിറവി സമ്പ്രദായം ആനന്ദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ദേഹമിന്നു കൂടാതെ വളന്നു. മനസ്സുകെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ തല്പരമായിത്തീർന്നാൽ അതൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം മറക്കുന്ന സ്വഭാവം അപ്പോൾമുതൽ ഗോധരനിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുവാൻ തുടങ്ങി. സസുഗ്മരമളമായ വിളകൾക്കു് അവിച്ഛിന്നമായി പ്രാഥമിക്കുന്ന നദിയും ബഹുവസ്ത്രങ്ങളായ പാലങ്ങളിലും പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു ആനന്ദപരമായൊരുമുണ്ടാക്കി. ഒരു ദിവസം പാടത്തുകൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഗോധരൻ ആകാശത്തിൽ ഒരു കാർമുഖം പുതുതായി ഉയരുന്നതു കണ്ടു. അതിന്റെ തൊട്ടു കീഴിലായി നടുവെളിച്ചത്തിൽ ഹിമയവളമായ ചിറകുകൾ വിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പറം കണ്ണാറപ്പക്കിൾ താളത്തിനൊത്തവണ്ണം പറന്നുപോകുന്നതായി കണ്ടു. ഏതാളെങ്കിലും പ്രകൃതിരാജനിയകളിൽ പൂണ്ണമായി കൈമാറുന്ന ബാലൻ ത

ന്നെത്തന്നെ മറന്ന് ചുറ്റുപാടൊക്കെയും വിസ്മയിച്ച് ബാഹ്യബോധമില്ലാതെ നില്പതായി. കൂട്ടുകാർ വിവരം വീട്ടിയിട്ടില്ല. ബോധം വന്നപ്പോൾ മനോരമമായി മുമ്പുള്ളതിൽനിന്നും ഒരു വ്യത്യാസവും ആ സ്വഭാവംകൊണ്ടുണ്ടായതായി കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ഇതു മറന്നുപിതാക്കന്മാരെ ചിന്തിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. തന്റെ ഉള്ളിലൊരു സന്തോഷമല്ലാതെ മറ്റൊരന്തരവേയും അറിയാതെ ഉണ്ടായില്ലെന്ന് ഗോധരൻ അപ്പനത്തോട് ചുറ്റും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. എങ്കിലും പലവിധത്തിൽ അന്വേഷിച്ചു വീട്ടുകാർ കിട്ടിയതെ പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ പലപ്പോൾ കൈക്കൊണ്ടതെക്കു നിറഞ്ഞിരുന്നെന്ന് അത് ഗ്രാമത്തിൽ കളിച്ചുനടക്കാൻ ബാലൻ കരളുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി.

ഷൂട്ടിറാക്കർക്കുപോലായാതെ സോദരിപുത്രനായ രാമചന്ദ്രവർണ്ണപോലായാതെ തന്റെ പിതൃഗൃഹത്തിൽവെച്ച് ശരത്കാലം വരുമ്പോൾ ഒക്ടോബർ നടുത്തുക പതിവായിരുന്നു. ആ മഹാബലത്തിൽ പകർക്കുന്നതിനായി 1843-ൽ ഷൂട്ടിറാക്കർക്കുപോലായാതെ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയസ്സ് അപ്പോൾ 68 ആണ്. അയാൾക്കുശക്തം ആദ്യം അദ്ദേഹം ഉത്സവത്തിനു പോകാൻ അല്പം തെരുത്തിയെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഗോധരനെ അമ്മയോടൊപ്പം നിറഞ്ഞിരുത്തേണ്ട ഉത്തമ മകനായ രാമചന്ദ്രനെക്കൂടി രാമചന്ദ്രന്റെ പിതൃഗൃഹത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഒക്ടോബറുടെ ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസം വിജയദശമിനാൾ സന്ധ്യക്കു ദേവീവിഗ്രഹത്തിന്റെ ഉത്സവം കഴിഞ്ഞ് രാമചന്ദ്രൻ മടങ്ങിയപ്പോൾ ഷൂട്ടിറാക്കർ പരസഹായത്തോടുകൂടി നിവർന്നുന്ന് രാമചന്ദ്രന്റെ തിരുനാൾ മുന്നപ്രാവശ്യം ഉച്ചയിച്ച് ഇപ്പോഴേയ്ക്കു ചരണകലത്തിൽ ഇരുത്തി. അന്നു രാത്രിതന്നെ സങ്കീർത്തനത്തോടുകൂടി ശരീരത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഒരു ചടങ്ങുകൾ നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടു. വിനോദം ഗ്രഹിച്ച് കടംബത്തിലുള്ളവർ ദേവസാഗരത്തിൽ മുക്കി. ശാസ്ത്രപ്രകാരം ശ്രാദ്ധാദി കർമ്മങ്ങൾ സാധനപാലം നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടു.

ഷൂട്ടിറാക്കർക്കുപോലായാതെ സഹധർമ്മി

താഴെ നാല്പത്തിനാലു വർഷം കഴിച്ച് ചന്ദ്രനേർക്കു വിരോധംകൊണ്ട് തന്റെയൊക്കെ ശൂന്യമായതായിത്തീർന്നുകിട്ടും ശ്രീരാമൻകുമാർക്കു കൽക്കരകളിൽ സത്യം സമർപ്പിച്ച് അന്ത്യശ്വാസമായി മിഴിയൊതു ചെയ്യുന്നതിനു ചിരകാലം പരിശീലിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് സംസാരത്തിൽ തുനിമകൾ തനിയെ വേർപെടുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി നിരന്തരം ഭഗവദ്പാശാസനയായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും രാമൻകുമാർക്കു നിത്യസേവയോടൊപ്പം ഏഴുവയസ്സായ ഗോധരന്റെയും നാലുവയസ്സായ സന്തകംഗളയുടെയും യോഗക്കാരാൽനിന്നുണ്ടായ കഷ്ടതകൾ ബാധിക്കാത്തവിധം കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഏഴുവയസ്സായ ഗോധരൻ അറിവു വളർന്നതോടൊപ്പം അമ്മയുടെ മരണത്തിൽനിന്നുണ്ടായ കറവുകൾ അനുഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ ദുഃഖം അമ്മയിൽനിന്നും മറ്റും സന്തോഷകരമായിത്തീർന്നു അപ്പോൾ കരഞ്ഞുവെങ്കിലും ചില സമയം ഏകാന്തമായിരിക്കുന്നതിനും പുറമുള്ളവരുടെ സ്വഭാവം ആഴമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും ഗോധരനിൽ ഒരു പുതിയ പ്രേരണ ഈ പുറപാടിൽ ഉണ്ടായി. അമ്മയുടെ ദുഃഖം ഗോധരൻ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ പ്രകൃതമെന്ന മാതൃസവിധത്തിലിരുന്ന് കഴിയുന്ന സേവ ചെയ്യാൻ ഗോധരൻ തയ്യാറായി. ഇത് അമ്മയുടെ വൈധവ്യദുഃഖം വിസ്മരിക്കുന്നതിന് കാരണമായിത്തീർന്നു കണ്ട് അല്പംപോലും ചിന്തയുണ്ടാകരുതെന്നു കരുതിയതായ സാധനവും അമ്മയോടു ആവശ്യപ്പെടാതെയിരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായ ഗോധരൻ അപ്പോഴേക്കും പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പുത്രവാഞ്ചനയും നിറവേറാൻ കഴിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നതു കണ്ടാൻ ഗോധരൻ ഇയ്യപ്പെട്ടിട്ടു. തന്റെ ദുഃഖത്തെ ഭരണത്തിനു പുറത്തുപോയെന്നു കീർത്തിക്കുകയും വിഗ്രഹാർച്ചനാവിമലയും ധാരാളം പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

പുരീജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള തീർത്ഥാടനക്കാൽ വിശ്രമിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നന്ദികന്തയായ മാഹാമാതളെ വക ഒരു കെട്ടിടമുണ്ടായിരുന്നതിൽ സാധു സന്നാഹിതർ കല്പനയോടെ തങ്ങളു പരിവർത്തിതൻ ഗ്രാമത്തിൽ മിക്കവാറും ചെയ്യുന്ന ഇവരെ കാണുമ്പോൾ സംസാരം തുടർച്ചയായി ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരമെന്നു വേണ്ടി തെളിയിക്കുന്നു. ഇവരെന്ന് ഗോധരൻ കാക്കയും പിതൃവിരോധം മൂലം സംസാരമോശങ്ങളുടെ നശിപ്പിക്കൽ ഏതാണ്ട് മീനൽ പോലെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം അവരുടെ ദുഃഖത്തിന് ആകാംക്ഷയുള്ളവനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ചെയ്ത അവരുടെ പൂജയും ധ്യാനവും അകിഞ്ചനപ്രദവും ഈശ്വരമാത്രാഭാവംബാധിതവും തിരിയ്ക്കുകയും മറ്റും ഗോധരൻ ചിന്താവിഷയമായിത്തീർന്നു. ആകാംക്ഷപ്രദവും ചെയ്യാതെ പരിശീലിച്ച ഉത്തമസന്നാഹിതർക്ക് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട വെള്ളവും വിറകും മറ്റും അർപ്പിച്ചുകൊടുത്ത് യഥാശക്തി സേവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ ബാലൻ സന്തോഷമനുഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഭഗവദ്സേവ നടത്തി നിവേദിച്ച വസ്തുക്കളിൽനിന്നും പ്രസാദമായി അവർ നൽകിയ രാശിയും ചിലപ്പോൾ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നില്ല. ഈ വിധം ഇടപഴകിയതുകൊണ്ട് തീർത്ഥാടകിയായ ബാലകൻ ഉദരംഭരിക്കുകയും പെട്ടെന്നു സന്തോഷമുള്ള തീർത്ഥാടകിയായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടായി. എത്രമേൽ വയസ്സിൽ ഈവിധമുള്ള സംഗമം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രബലമായ ഒരു സ്വാധീനമുണ്ടായിത്തീർന്നു. സാധുക്കളിൽനിന്നും പ്രസാദം സ്വീകരിക്കുന്നതും അമ്മയുടെ അടുത്തുനിന്നും പാകംചെയ്യാൻ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങി അവർ കൊടുക്കുന്നതുമെല്ലാം ചന്ദ്രനേർക്കുവേണ്ടി ഭരണഗ്രഹമായി ആദ്യം കരുതിയെങ്കിലും സന്ദർശനം അധികമായതോടുകൂടി അവരെപ്പോലെ തന്റെ കൈയും ബന്ധമായി കൊപിനം മറ്റും ഉടൻ സന്തോഷമായി തന്റെ അടുത്തു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ആ അമ്മയുടെ സംഭരണാകാശിതന്നില്ല. തന്റെ സാധുക്കളോടൊപ്പം പലായനം ചെയ്തുകൊണ്ടു എന്ന യോഗം അമ്മയെ ചിന്താവിഷയമായിത്തീർത്തതിനാൽ മേൽ ആ സാധുക്കളുടെ സമീപം വരുന്നതുകൊണ്ട്

പ്രസ്താവകൻ

ഒല്ലാത്ത അവരെ ചെന്നു കണ്ടു. ഇല്ലത്തുനിന്നു ഗോ-
ശാലൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ കാരണം നേസ്സിമാക്കിയ അ-
വർ അതിനെ ഒരു ഉദ്ദേശം സ്വപ്നത്തിൽപോലും അ-
വർക്കില്ലായിരുന്നെന്നും അമ്മനമ്മമാരുടെ അനുക-
രികളായ ബാലന്മാരെ അപഹരിക്കുന്ന ദുഷ്ടതയും
അടിയും പുണ്യശിഖരായ സാധുക്കൾ ചെയ്തുകൊ-
ന്നും ചന്ദ്രശേഖരവിയെ ഗതിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം
ഗോശാലൻ മേലും അവരുടെ അടുത്തു പോകുന്നതിന്
ചന്ദ്രശേഖരവി സന്ദർശനം സമ്മതിച്ചു. ഗുഹാ-
ത്തിലും ചിന്തയിലും തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന സ്വഭാവം
എളുപ്പമല്ലാത്തപ്പോഴേക്കും ഗോശാലനിൽ പ്രശസ്തമാ-
യി, യാക്കോബ് ബാഹുയുടെ സഹോദരിയായ പ്രസ-
ന്നമയിയോടും മറ്റു ചിലവരോടും കൂടി കാരാകുപ്പള്ളി-
യിൽനിന്നും രണ്ടു മൈൽ വടക്കുള്ള ആന്റർഗ്രാമത്തി-
ലെ വീരാംബാക്കിത്തൊട്ടിൽ പോയപ്പോൾ അവി-
ടെവെച്ചും ഭൂമി പാടത്തിന്റെ നടുവിലെ വെളിച്ചം
യളവോടെ അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മരൂപമായതുകൊണ്ടുതന്നെ
തന്നെ, ഈ അവസരത്തിലും വായുവിന്റെയും മ-
റ്റൊരു ഉപദ്രവമായതിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയെപ്പോലെയും
മകൻ താൻ ജഗത്താരവിന്റെ പാപപത്തങ്ങൾ ശുദ്ധ-
നീച്ചപ്പോൾ നേസ്സി അതിൽ ലയിച്ചുപോയതാണെ-
ന്ന് ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു. അമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

ഗോശാലൻ പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിൽ പ്രാവശ്യം
കുറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന് വയസ്സിന്റെ പത്താം വയസിൽ
ഗോശാലനിൽ ചിത്രശാലയിൽനിന്നു സിംഹത്തിലും
പുറത്തും അവിടം കൂട്ടുകാരായി ചിലസവും മണിച്ചു ക-
ൾ സമയം കഴിച്ചുവന്നു. ഈ കൈകളിലെത്തലിൽ
വീട്ടുകാർ സന്തോഷമെ ഉണ്ടായുള്ളു. ഗോശാലന്റെ
അമ്മയെ പല സമയവും ചെയ്തുകൊണ്ടു യഥാ ഏതാ
കൈകളായി ഗോശാലൻ ഉപനയനം വരുമ്പോൾ ത-
ന്റെ കയ്യിൽനിന്നും ചിത്രശാലയിൽ തന്നെ അമ്മയെ
വീട്ടിച്ചാൽ അതു അന്യോന്യഗ്രാമമായി കൈകളെന്ന്
പറഞ്ഞുകൊടുത്തു ഗോശാലൻ യഥാ യുക്തം കാക്കിതം ബാ-
ധിച്ച് ആ സാധു സ്ത്രീക്കു സന്തോഷമുണ്ടാക്കുകയും
വാഗ്ദാനം ചെയ്തെന്നു, സന്ദർശനം വന്നപ്പോൾ ഗോ-
ശാലന്റെ ഉദ്ദേശ്യമറിഞ്ഞു അമ്മയെ അമ്മയെ

മുക്കിയ ചിത്രശാലയിൽ നിന്നും പ്രകടിപ്പി-
ച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തപോയതുകൊണ്ട്
അതു നിറവേറ്റാത്ത പക്ഷം സത്യം കൈവരിക്കുന്ന
തുമായിത്തീരുന്നെന്നും അമ്മയെ യാതൊരുപരിധിയോ-
ടെ അമ്മയെ അമ്മയെ അമ്മയെ അമ്മയെ അമ്മയെ
ഗോശാലൻ വാദിച്ചു. ഉപനയനം തന്നെ നശിക്കുക
ഒല്ലാത്തതേന്ന് വ്യക്തമായ തർക്കം ബാഹുയെ അമ്മ-
യെ അമ്മയെ ഗോശാലൻ അമ്മ കീഴ്വരക്കുറേയ്ക്കുകയും
മറ്റു ചില ബ്രഹ്മണ ഗോശാലരിൽ അപ്രകാരം സം-
ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനവരെ ആത്മനിന്ദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാ-
ത്തതിനാൽ ഗോശാലന്റെ നിർബ്ബന്ധം ഭയപ്പെടുക
ഒല്ലെന്നും അമ്മയെ അമ്മയെ അമ്മയെ അമ്മയെ
യാതൊരുപരിധിയോടെയും സന്ധ്യയോടെയും മറ്റും
കഴിഞ്ഞു യഥാ നേരത്തെ മെക്കിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചിത്ര-
ശാലയിൽ ആശിഷ്ടപ്രാർത്ഥന അവരെ കൂട്ടിക്കൊ-
ണ്ടു. ഗോശാലൻ പത്തു വയസ്സായപ്പോൾ യാതൊ-
രു ബാഹുയെ ഗോശാലരിൽ ഒരു ശ്രമിക്കുകയും ന-
ന്നു. ഗോശാലൻ യഥാ നേരത്തെ ഈ മതിയുടെ ഗോ-
ശാലരിൽ പതിവുപോലെ അമ്മയെ പണിയിക്കുക
അർക്കത്തിലായിട്ടുണ്ടു. ഗോശാലൻ ആരംഭി-
ച്ചു അവർ ഏതോ ഒരു വാദിയെക്കൊണ്ടു നിർബ്ബ-
ന്ധത്തിലായിത്തീർന്നു. ഇതും, സമ്മതിക്കു വാദ-
കളായും കാരണം കൂടിയ ബാലന്മാരുടെ കൂട്ട-
ത്തിൽ ഗോശാലൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 'നിങ്ങൾ വാദക-
നായിത്തീരുകയും ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നത-
ല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു ഗോശാലൻ ഒരു സമാധാനം ന-
ല്ക്കി. ആ തീരുമാനം അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി, ബാല-
കന്റെ ബുദ്ധിസമാഹരണം കണ്ടു അവർ അമ്മയെപ്പോ-
ലെയും ചെയ്തു ഈ സംശയമെങ്കിലും ഒരു വാദം
ബാലന്മാരെന്നായിട്ടു വീക്ഷിക്കുകയും വാദം, കാര-
ണം ആ കൂട്ടിയെ സൃഷ്ടിച്ചു നേരക്കുകയും മറ്റൊരു
ശക്തിയുള്ളവനാണെന്നു പറഞ്ഞു. അന്യോന്യം
യെ ചെയ്തു തന്റെ അമ്മയെ ഗോശാലരിൽ വെച്ചുവെച്ച
സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റിയും അന്യരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു
മറ്റൊരുതെപ്പറ്റിയും സഭിക്കുകയും വാദം
യെ കേട്ടിട്ടുണ്ടു ബാലൻ ഉപനയനാനന്തരം ഈ മ-

ഗളത്തുകൾക്കുപുറം ഹേതുക്കളായ ശ്രീ ചെലവിലെ സപരക്കങ്ങൾക്കുപുറം പുതിയതൊന്നിന്നു് ആനന്ദം പുണ്യനായി. ഗോവർദ്ധനം കർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു് ദുര്യോധനിയോടുമിനിത്യപുറം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ രാത്രിയിലുള്ള പുരോഗതിയുടെ അയാളായി തദ്ദേശവാസികൾക്കു് സമീപമുള്ള സമീപമുള്ള അന്തർവർത്തികൾക്കു് തുടങ്ങി ശിവരാത്രിയിലും പകൽ ഉപവാസിച്ചു് രാത്രി ശിവപൂജയെ ഗോധരൻ സന്നദ്ധനായി. തന്റെ സ്നേഹിതൻ ഗോവർദ്ധനം കറു ചില സമയത്തും ഉപവാസം ചെയ്തു് സീതാഗോപനത്തിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ശിവരാത്രിയിൽ നാടകം കണ്ടു് രാത്രി ജാഗരണം ചെയ്താൻ ഉറച്ചു. പ്രധാനമായതിലെ പൂജകൾക്കു് ഗോധരൻ ശിവധ്യാനത്തിൽ മഗ്നനായി. ആ സമയം കൂട്ടുകാർ അടുത്തു വന്നു് പൈനിയൻ വീട്ടിൽ നാടകത്തിന്നു് ശിവന്റെ വേഷം ഏകകണമെന്നു് എന്തെങ്കിലും സംസ്കരിക്കണമെന്നും ഗോധരനോട് പേർക്കിട്ടു. ഇതിന്നു കാരണം ആ വേഷം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതും സുഖപ്പെടുമെന്നും വരാതിരുന്നതായിരുന്നു. തന്റെ പൂജയ്ക്കു് അതായത് വില്ലാക്കുകമെന്നു് ഗോധരൻ പാഞ്ഞെങ്കിലും ശിവനായി നമിക്കുന്നതായും ശിവധ്യാനത്തിൽ മുഴുകുന്നതുകൊണ്ടു് അതു പൂജയെ സമ്മാനിക്കുന്നതും പലരെയും ആശംസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും നാടകം നിറഞ്ഞിയാൽ പലരെയും ജാഗരണത്തിന്നു് അതു തടവായിത്തീരുന്നതും വാദിച്ചു് ഗോധരനെ അറൻ വശപ്പെടുത്തി. മടയാടിയിരുന്നില്ല. മറിച്ചു തളിക്കുകയായി ശിവ വേഷത്തിൽ രംഗത്തുവന്നു് ഗോധരൻ ശിവഭാവം വരിതനായി ബാഹ്യപ്രകാരം വീട്ടു് വളരെ നേരം ഇളകാഞ്ഞിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ വിധമുള്ള ഭാവസമാധി അഭിഷിക്ത ഗോധരനിൽ പ്രകാശം കൂടിയും ചില സമയം ആ അവസ്ഥയിൽ ഒരു നിമിഷപ്രതിരോധം ഗോധരൻ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം അന്ത്യവർഷമായതെന്നല്ലാതെ കറുത്ത കറുത്തും അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഇതിൽ നിന്നു മുങ്ങാതില്ല. ഇതൊന്നുംകൊണ്ടു് ആരോഗ്യത്തിന്നു് യാതൊരു കുറവുമില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചതും വ

ർദ്ധിച്ചതല്ലാതെ കറുത്തുനില്ക്കുന്നതും കണ്ടു് അതൊന്നും യാതൊരു കുറവുമില്ലെന്നു് നിന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ തനിക്ക് സമാധാനമായിത്തീർന്നതല്ലാതെ പാരമ്പര്യമുണ്ടാക്കിയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ഗോധരനിലുള്ള ശിവഭാവം നാടകം വിഷ്ണുഭാവത്തോടും കറുത്തതായിത്തീർന്നു. ഉപവാസകാലത്തോടും ഒന്നു ചേർന്നു് ഉപവാസത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പായിന്നു സന്തോഷമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ.

ഇതൊക്കെയായിട്ടും ഗോധരന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായില്ല. പുസ്തകപാണ്ഡിത്യത്തിൽ പ്രഖ്യാതരായ പാണ്ഡിതന്മാരും മറ്റാമാരുമായും ചെറുകിടങ്ങളിലെ മാതൃക ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതും കണ്ടു് ആ വിധമായ ഉത്കൃഷ്ടം വേണ്ടെന്നു ഗോധരൻ നേരത്തെ മനസ്സിൽ അതേസമയം ധർമ്മത്തിന്നും സത്യസന്ധതയ്ക്കും ഗോവർദ്ധനം ചോദിച്ചു കരുതുന്നതായ തന്റെ അർത്ഥശുദ്ധിയുള്ള സ്വരണ സാധനത്തെ പാണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും അത്യന്തമിനമായ ഒരു ആദരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉളിപ്പിച്ചു. ഗോധരന്റെ മനഃസ്ഥിതി ബുദ്ധിമാന്ദര്യമായ ഇതൊന്നും ലക്ഷ്യമല്ലെന്നു് നിന്നും ഇങ്ങിനെ വിചിന്തനമായിത്തീർന്നു. ഒരു ചിന്താബാധയിൽ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോഴും ഈ വിധമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം വൈരാഗ്യവും സാധ്യമായതെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവമെന്നു് തന്റെ മനസ്സിൽ. ഏഴുതുറപ്പുള്ളിയിൽനിന്നും ഏഴുതാൻ വാരിക്കാരനും പഠിച്ചശേഷം രാജാജ്ഞം മറ്റൊരു തരം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മധുരസപരത്തിൽ കേതിപ്പിച്ചും വായിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഗോധരനുണ്ടായി. പ്രഹ്ലാദചരിത്രം യുവചരിത്രം തുടങ്ങിയ കഥാകാവ്യങ്ങൾ ഗോധരന്റെ മുഖത്തുനിന്നും കേൾക്കുന്നതിൽ അടുത്ത വീടുകളിലുള്ള സുപ്രിയന്മാരും ഗ്രാമീണരും വലിയ രാജാജ്ഞം സന്തോഷവുമുണ്ടായിരുന്നു. ദേവനാഭന്റെയും ദേവിയുടെയും ആവിർഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ആ പ്രാദേശത്തു നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചാട്ടകൾ കേട്ടയുടൻ അതേപടി ധരിക്കുന്നതിന്നും സൗകര്യം വന്നപ്പോൾ പകർത്തിവെക്കുന്നതിന്നും ഗോധരൻ നിപുണനായിരുന്നു. ഗോധരന്റെ കണ്ഠം

തിൽ പകർത്തിയിട്ടുള്ള ചില ഗീതകൃതികൾ ഇപ്പോഴും സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണക്കുകൂട്ടുന്നതിലും ഗോധരൻ കറെ സംരക്ഷിച്ചും സമ്പാദിക്കാതിരുന്നില്ല. പത്തു വയസ്സായപ്പോൾ ഗുണനപ്പട്ടികയും ഭൂമാനവും മറ്റും വശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പിന്നോക്കമായിരുന്ന വിഷയത്തിൽ ആരും കണെ ബാധകരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല. ഗോധരൻ പത്തുണ്ടവയസ്സായപ്പോൾ നടുവിൽ ഒരു ജ്യോതിനായ ഇതപതിക്കുണ്ടു വയസ്സുള്ള രാജേശ്വരൻറയും മൻപതു വയസ്സുചെന്ന കനിഷ്ഠയായ സുരേശ്വരനെയും വിവാഹം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടു കുടുംബത്തിലെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ അന്യോന്യവിവാഹമായിരുന്നതിനാൽ സ്ത്രീധനമുണ്ടാണെന്നു ബാല്യപ്പാട് അവർക്കുണ്ടായില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരുവരെയും പ്രസവിക്കാതിരുന്ന രാജേശ്വരൻറ ഭാര്യ ഗർഭിണിയായി. ഗർഭിണി

യായാൽ ആ സ്ത്രീ രോഗിപ്പോവാകുമെന്നു് എങ്ങനെയോ അവർക്കൊരു വാക്കണയുണ്ടായി. ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയിൽ പല മാറ്റങ്ങൾ കാണുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പ്രതിദിനം കുടുംബവേദനയായ ശ്രീഘ്രവിധിയുടെയും ശീതളാഭവിയുടെയും രാജേശ്വരൻററയും പുത്ര നടത്തിവന്നു. ആരോഗ്യമുള്ളവരും ഉപനയനം കഴിച്ചവരും ആരുംതന്നെ കുലദൈവയുടെ പുത്ര കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ജലപാനം കഴിക്കുക പതിവില്ലാത്ത ആ വീട്ടിൽ രാജേശ്വരൻറ ഭാര്യ കീറുവഴക്കത്തിനു വിതലമായി പുരക്കുറുപ്പ് ആഹാരം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്ത്യോന്തി ആവർ ശബ്ദയുണ്ടാക്കുവാനും മടിച്ചില്ല. 1849-ൽ രാജേശ്വരൻറ ഭാര്യ പ്രസവിക്കുകയും സ്ത്രീഗൃഹത്തിൽനിന്നുചുരുങ്ങുന്ന കരിങ്കക്കയും ചെയ്തു. നിശ്ചിതയും ഭാര്യവിധിയോഗവും രാജേശ്വരൻ വല്ലാതെ അലട്ടി.

സ്വാമി വിഭവാനന്ദ,

പ്രശ്നോത്തരമാലികാ

(121-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

- 41 കരു വിഷം മുഷുജനേ കിമിഹാശ്ശൈലം ദേവദണ്ണം നൃണാമ്
കിമയേമിഹ ദൈവരാഗ്യം ഭയമപികിം വിത്തമേവ സദ്യേഷാമ്.
അധികമാം വിഷമെങ്ങോ = മുഴുനത്തതിൽ; മനുഷ്യരിൽ
അഴുക്കുണ്ടോ = വീട്ടിടത്തു കടപ്പാടത്രേ.
അവിമർഷം ഭയമേകം വസ്തുവെന്തെ ധനംതന്നെ;
അഭയമെന്നെണ്ണവാനെന്തുണ്ടു് = ദൈവരാഗ്യം.
- 42 കാ മുർല്ലഭാ നമാണാം ഹരിഭക്തിഃ പാതകം ച കിം ഹിംസാ
കോഹി ഭഗവത് പ്രിയം സുഹൃദ്യോനൃണാം പ്രേമജയേനേപിഗ്വാ
ഏവനം മുർല്ലഭായ തെന്തുവാൻ = വിഷ്ണുവിൽ ഭക്തി
ഏതിലും മികച്ച പാപമെന്തു് = ഹിംസിക്കൽ.
ഭഗവാനേറ്റവും പ്രിയനേവനാവോ = മനഃക്ഷേമം.
ഭവിക്കാത്തോൻ, ക്ഷോഭമനുക്രിയറിടത്തോൻ.

- 43 കസ്തൂരത്ത് സിദ്ധീസ്തപസോ ബുദ്ധി: കപന്ത ഭൂസുരേ കരോ ബുദ്ധി: വൃദ്ധോപസേവയോ കേ വൃദ്ധോ യേ ധർമ്മതത്ത്വജ്ഞാ.
 സിദ്ധീയുദ്ധോവതിനെറ്റു ചെയ്യുണ്ണം=തപസ്സുതന്നെ
 സിദ്ധോരബുദ്ധിയാരിൽ=ഭൂസുരന്മാരിൽ;
 എറ്റു ചെയ്യാൽ ബുദ്ധിയുദ്ധം=വൃദ്ധരെസ്സേവിക്കു നിത്യം;
 എറ്റുതരം വൃദ്ധരാവോ=ധർമ്മതത്ത്വജ്ഞൻ.
- 44 സംഭാവിതസു മരണാദധികം കി. ദർശശോ വേതി
 ലോകേ സുഖീ ഭവേത് കോ ധന്തവാൻ ധനമപി ച കി. തത
 ശ്വേദം
 മാനിതനം. മനുഷ്യൻ മരണത്തെക്കാളു മേറും
 മാലിയാറീടുന്നതെന്നെ=കീർത്തിമാലിന്യം.
 ധമണിയിൽ സുഖക്കാരോ=ധനമുള്ളവൻ തന്നെ;
 ധനമേതരം=ണിപ്പുസുഖം നൽകിട്ടു വസ്തു.
- 45 സർവ്വസുഖാനാം ബീജം കി. പണ്യം ഭാഖമപികതഃ പാപാത്
 കസ്യൈശ്ചാത്മ്യം യഃ കില ശഃകരമാശാധായേത് കേതും
 ദർശ്യസേഖതർപോലും നൽകിടുന്നതെന്തു്=പണ്യം;
 ഭാഖമെല്ലാമുള്ളവാരകൻ മൂലമോ=പാപം.
 ശങ്കവിട്ടൈശ്ചാത്മ്യമെല്ലാമേവനിൽ വന്നൊരുമിപ്പു=
 ശങ്കരനെ ഭക്തിപൂർവ്വം ഭജിപ്പവങ്കൽ.
- 46 കോ വർധതേ വിനീതഃ കോ വാ ഹിയേത യോ ദുഷ്ടഃ
 കോ ന പ്രത്യേതവേദം ബുദ്ധേ യശ്ചാഹുതം ശശ്വത്.
 അനുഭവമഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതർ=വിനയവാൻ;
 അടിക്കടി നശിപ്പതം=ഹൈകരിപ്പാൻ
 ഏതവനെക്കിനാവിലും വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയിൽ
 ല്ലെപ്പോഴും കളവുമാത്രം പറയുമെന്നെ.
- 47 കത്രം നൃതപ്രപാപം യശ്ചാകതം ധർമ്മമേകാർത്ഥം
 കോ ധർമ്മോഭിമതോ യഃ ശിഷ്യാനാം നിജകവിനാനാമ്.
 അസത്യമുച്ചരിച്ചാലും പാപമുണ്ണാകാത്തതെപ്പോൾ=
 ആത്മധർമ്മം പുലർത്തുവാൻ ഉച്ചിടമ്പോൾ;

ഉചിതമാം ധർമ്മമായിപ്പരിഗണിക്കേണ്ടതോം
 ണത്തരം പുറ്റികന്മാർ ചരിച്ചധർമ്മം.

- 48 സാധുബലം കിം ദൈവം കഃ സാധുഃ സച്ചരം ത്രയഃ
 ദൈവം കിം യത്സകൃതം കഃ സകൃതീ ശ്ലാഘ്യതേ ച യഃ സഭീഭിഃ.
 സാധുവാരം=ണെപ്പൊഴും സത്തുഷ്ടനായിരിപ്പവൻ;
 സാധുവിനുബലമെന്നോം=ണേക്കുകിൽ ദൈവം;
 സുകൃതത്വം വിചാരിച്ചാൽ ദൈവമെന്നോം=സകൃതം താൻ;
 സകൃതിയാർ=നല്ലവരാൽ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടോൻ.
- 49 ഗുഹമേധിനശ്ച മിത്രം കിം ഭായം കോ ഗുഹീ ച യോ യജ്ഞേ
 കോ യജ്ഞോ യഃ ശൂന്യം വിഹിതഃ ശ്രേയസ്തരോ നൃണാമ്.
 ഗുഹസ്ഥനം മനുഷ്യന്റെ മിത്രമാരോം=തത്കളത്രം;
 ഗുഹമേധിയാകുവതാർ=യജ്ഞകർത്താവാം;
 ശ്രേഷ്ഠമായ യജ്ഞമേതോം=മാകളിൽ മനുഷ്യർ
 ശ്രേയസ്തരോകം=വിധം വിധിച്ചിട്ടുതാൻ.
- 50 കസ്യ ക്രിയാ ഹി സഫലാ യഃ പുനരാചാരവാഞ് ശീഘ്രഃ
 കഃ ശീഘ്രോ യോ വേദപ്രമാണവാൻ കോ ഹതഃ ക്രിയാഭൂഷഃ.
 ആരുചെയ്യും ക്രിയയാവോ തികച്ചും സഫലമാവം
 താചാരത്തിൽ നിഷ്ഠയോം ശീഘ്രനാം മർത്യൻ;
 ആരു ശീഘ്രൻ=വേദവാക്യം പ്രമാണമായ് കത്തുവോൻ;
 ആർ വഷളൻ=വിജ്ഞിയതാചരിപ്പവൻ.
- 51 കോ ധന്യഃ സംന്യാസീ കോ മാനുഃ പണ്ഡിതഃ സാധുഃ
 കഃ സേവ്യോ യോ ഭാതാ കോ ഭാതാ യോർമിത്രപിമാതനതേ.
 ആരു ധന്യൻ=സകലതുംവെടിഞ്ഞ സംന്യാസിച്ചവൻ;
 ആരുമാന്യൻ=സദാചാരതത്പരൻ വിചാൻ
 ആശ്രയിക്കുവേണ്ടതാമെ=യറിഞ്ഞു നൽകിടന്നോനെ;
 ആരുഭാതാ=വത്മികളെത്തുപ്തരാക്കുന്നോൻ.
- 52 കിം ഭാഗ്യം ഭേദവതാമാരോഗ്യം കഃ ഫലീ കൃഷിക്രതഃ
 കസ്യ ന പാപം ജപതിഃ കഃ പുണ്ണോ യഃ പ്രജാവാൻസ്യതഃ.

ഏതുതരം ജീവികൾക്കുമെന്താഗതി=മാരോഗതി. താൻ.
 ഏവനാഭവം ഫലമുള്ളതാൻ=കൃഷിചെയ്യുന്നോൻ
 പാപകീഴാത്തവനാരോ ഹരിനാമം അപിപ്രവൻ
 പരിപൂർണ്ണനായതാരോ=ചന്ദ്രനുള്ളവൻ.

53 കി: ഏതരം നമാണാം യന്മനസ്സേ നിഗ്രഹം സതതമ്
 കോ ബ്രഹ്മചര്യവാൻ സുമാം യശാസ് വലിതോർധപരേതസ്തു:
 ഏറ്റവും വിഷമമായ കാര്യമെന്തേ സകലർക്കും=
 ഏല്പാഴംതൻ മനസ്സിനെയാക്കിനിർത്തൽ.
 ശുദ്ധനായ ബ്രഹ്മചാരിയെന്നുരപ്പുതാരെയോവോ=
 ശുക്ലബിരുദവാരിക്കലും സ്വലിച്ചിടത്തോൻ.

54 ക: ച പരദേവതോക്താ ചിമകതി: കോ ജഗത്ത്ത്യാ
 സൃഷ്ടി: സദ്യേഷാം കോ ജീവനമേതു: സ പർജന്യ:
 ഉരലൊത്തുമേകപരദേവതയാർ=പരാശക്തി,
 ഉലകെല്ലാം ഭരിക്കുവതാതവാൻ=സൃഷ്ടൻ.
 ഊയലകിലുള്ള സമുപ്രാണികൾക്കും ജീവനത്തി-
 നിടനൽകമടിസ്ഥാനമേതുവോ=മേഘം.

55 ക: ശുഭോ യോ ഭീതശ്ചാതാ ശ്വാതാ ച ക: സ ഗുരു:
 കോ ഹി ജഗത്ത് ഗുരുരുക്ത: ശംഭുർ ജ്ഞാനം കത: ശിവദേവ.
 ആരു ശുഭൻ=യേല്പാടിയിൽനിന്നു രക്ഷകൊടുപ്പവൻ
 ആരെവർക്കും ശ്വാതാവായോ=നാ ഗുരുനാഥൻ.
 ഉലകകൾക്കൊക്കെ ഗുരുവായതാരോ=നീലകണ്ഠൻ
 ഉറവിടമറിവിനാ=രതും ശിവൻതാൻ.

56 മുക്തി: ലഭേത കസ്യാദ് മുക്തഭക്തേർ മുക്ത: ക:
 യസ്താംയേദവിദ്യാ: കാ പാവിദ്യാ യദാത്മനോസ്ഫുർത്തി:
 മുക്തിപദം കൈവരവതേതുവകാക്കെന്നരുളേണം=
 മുക്തനിൽ ഭക്തിമൂലം; മുക്തനാരോ=
 അവിദ്യയിൽനിന്നും കരയ്ക്കണച്ചിടന്നവനാതു;
 അവിദ്യയേ=താത്മശക്തി മരവിപ്പതാം.

- 57 കസ്യ ന ശോകോ യ സുരഭാക്രമഃ കിം സഖം തുഷ്ടിഃ
 കോ രാജാ രഞ്ജനകൃത് കശ്ച ശ്വാ നിചസേവകോ യഃ സുരത്.
 ശോകമില്ലാത്തവനാരോ=കോപമില്ലാത്തവൻതന്നെ;
 ശോഭനമാം സഖമെന്നേ=മനസ്സിൽ തുഷ്ടി.
 ആരാരാജം=വഖിലക്കം രഞ്ജകനായ് രേപ്പവൻ;
 ആരുവാൻ ശുനകൻ=നിചസേവ ചെയ്യുവാൻ.
- 58 കോ മാതീ പരമേശഃ കഃ ഇന്ദ്രജാലായതേ പ്രപഞ്ചോത്ഥം
 കഃ സ്വപ്നനീലോ ജാഗ്രദ്വുവഹാരഃ സത്യമപി ച കിം ബ്രഹ്മ.
 ഇന്ദ്രജാലക്കളിക്കാരനാരുവാൻ=പരമശിവൻ;
 ഇന്ദ്രജാലക്കതവേ=തിപ്രപഞ്ചം തന്നെ.
 നിനയ്ക്കുകിൽ സ്വപ്നമുലകൾ=ആണർവിൻ ചലനങ്ങൾ
 നിത്യസത്യമായതെന്തേ=പരബ്രഹ്മം താൻ.
- 59 കിം മീമൂഢ യചിദ്യാനാശ്യം തുരം തു ശശവീഷാണാഭി
 കാ ചാനിർവചനീയം മായാ കിം കല്പിതം ലൈപതം.
 മീമൂഢയേതോ=വിദ്യകൊണ്ടുനശിപ്പിച്ചാൻ പററിയതും,
 മയൽക്കൊമ്പു മുതലായതസംഭവ്യവും.
 നില്പുകിക്കാൻ വിഷമമായുള്ളതെന്താ=ണതുമായ
 നിനവിൽകണ്ടുറപ്പിച്ചതെന്തുവാൻ=ലൈപതം.
- 60 കിം പാരമാത്മികം സുരഭൈപതം പാരജ്ഞതം കതോനാഭി
 വപുഷശ്ച പോഷകം കിം പ്രാരബ്ധം ചാന്നഭായി കിം ചായാ.
 ഏത പരമാത്മതത്വം=തികച്ചമലൈപതം തന്നെ
 ഏവിടുന്നജ്ഞത=യതിന്നാഭിയില്ലല്ലോ.
 ഉടലിനെവളർത്തുവതെന്തു=നിജപ്രാരബ്ധംതാൻ
 ഉദരത്തിന്നന്നമേകീടുന്ന=തായുസ്സം
- 61 കോ ബ്രാഹ്മണൈരുപാസ്യോ ഗായത്രികുർകാഗ്നീശോചരഃ ശംഭുഃ
 ഗായത്രിമാരിത്യേവംഗൈശ ശംഭോ ചകിം ന തത്ത്വത്തമം.
 അന്തണാൽ സേവ്യനാരോ=ഗായത്രിയിലാഭിത്യനിൽ,
 അഗ്നിയിലും ശോചനനായ് വിളങ്ങും ശംഭു.

അവയിൽ മൂന്നിലുപിന്നെ ശംഭുവിദ്യമോരുപോലെ
അധിവസിക്കുന്നതെന്നോ=പരാമതത്വം.

- 62 പ്രത്യക്ഷഭവതഃ കഃ മാതാ പുഷ്പോ ഗുരുശ്ച കണ്ഠാതഃ
കഃ സർവ്വഭവതാമാ വിദ്യാകർമ്മാണപിതോ വിപ്രഃ
ആതവാൻ പ്രത്യക്ഷയായഭവതി=പെറ്റമ്മതന്നെ
ആതഗുരുക്കളിൽ പുഷ്പൻ തക്കമില്ലാത്തത്.
ആരവിദ്യഭവതാത്താവായമഹാൻ=വിദ്യയെല്ലാം-
മദ്ധ്യസ്ഥിച്ച കർമ്മനിഷ്ഠനായ ഭൂഭവൻ.
- 63 കശ്ച കലക്ഷയരേതഃ സംതാപഃ സജ്ജനേഷു യോഗ്യാകാരി
കേഷാമമോഘവചനം യേവ പുനഃ സത്യമൊനശമശീലാഃ
ആകൈവംശം നശിപ്പിക്കും ഹേതുവെന്തെന്നല്ലവർ ത-
ന്നത്തരംഗം മറ്റും മട്ടിൽ ചേർത്ത സന്താപം.
ആരതളം മൊഴി പൂഴായ് തീരുകില്ലാം=മനസ്സിനെ-
യടക്കിസ്സത്യസന്ധരായ് വേണ്ടതു ചെയ്തവോർ.
- 64 കിം ജന വിഷയസഞ്ചി കിമുത്തരം ജന പുത്രഃ സ്വാത്
കേര് പരിഹാശോ ഭൂതഃ കരൂപഭഃ വിനുസേച്ച ദുഷ്പുത്രേ.
ജനമെന്തെ=വിഷയസുഖങ്ങളിൽ മുഴുകൽ; പുന-
ജ്ജനമെന്ന പദവതെ=ന്താരസപുത്രൻ
കാണിപോലുമൊഴിവാക്കാനുതാർത്തത്തെന്തു്=ഭൂത
"കാലവിഷ്ണുനാണം=നോക്കി ശുദ്ധമാംദിക്കിൽ.
- 65 പാത്രം കിമന്നഭാനേ ക്ഷുധിതംകേര് പ്യോ ഹി ഭഗവദവതാരഃ
കശ്ച ഭഗവാന്മഹേശഃ ശംകരനാമയണാമൈതകഃ
അന്നഭാനംചെണ്ണിങ്ങതാക്ക=വിശന്നവന്ന താൻ
അർച്ചനീയനാർ=ഭഗവാൻ തന്നവതാരം;
ശങ്കയുള്ളിൽ വളരുന്ന, ഭഗവാനാർ=അപുതനം.
ശങ്കരനായ"വിളക്കും മഹേശനേകൻ.
- 66 ഹമമപി ഭഗവദ്ഭക്തഃ കിം തല്ലോകസപത്രപസാക്ഷാത്ഭവത്
മോക്ഷശ്ചകോ ഹ്യവിദ്യാസ്തമയഃ കഃ സർവ്വഭൂതൈരപോത്.

ഗേവദ്കേതിൻ ഫലമെന്തു്=ഗേവാന്റെ ലോകം
 ഗേവാന്റെ തിരുമെയ്യും ശരിക്കു കാണാം.
 സാക്ഷാൽമോക്ഷമെന്നതെന്നാ=ണവിദ്യവിദ്യാഴിയൽ താൻ
 സർവ്വവേദസാരമെന്നതെ=പുണ്യമോകാരം.

67 ഇതോഷാ കണ്ണസ്ഥാ പ്രശ്നാത്തരതാമാലികാ യേഷാമ്
 തേ മുതാഭരണാ ഇവ വിമലാശ്വാഭാണി സത്സമാഭവേ.
 കരുതിക്കോത്തട്ടത്തൊരി പ്രശ്നാത്തരതാമാല
 കണ്ണത്തിങ്കൽ ധരിപ്പവർ വിമലന്മാരായ്
 വിലപ്പെട്ടമാഭരണമണിഞ്ഞവരെന്നപോലെ
 വിളങ്ങിടും സമജനങ്ങൾ തൻ സഭയിങ്കൽ.

(വിനർത്തകൻ ചി ചന്ദ്രശേഖരവാര്യർ, അണ്ണാലൂർ.)

അച്ചടക്കം അല്ലെങ്കിൽ വ്യവസ്ഥിതി.

ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള 'ഡിസിപ്ലിൻ' എന്ന പദത്തിന് അച്ചടക്കമെന്നോ വ്യവസ്ഥിതിയെന്നോ വിവരമെന്തെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നപദമെന്നു മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുണ്ടായിരിക്കുന്നു ഇന്ന് സർവ്വത്ര സമാധാനമുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും മനുസംഗതിയാണ് അച്ചടക്കം. മനുസമൂഹത്തിൽ ഗണ്യമായ അഭിപ്രായം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് അറിയപ്പെട്ട മാർഗ്ഗീയതയാകുന്നതും അത്യാവകതം ഭരണാധികാരികളും സമൂഹചിന്തകന്മാരും ഈ പദം അടിക്കടി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അച്ചടക്കം എന്ന ഭാവനയുടെ മഹത്തായവ്യാപ്തി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ചരിത്രരചയിൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ആദ്യമായി പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥത്തിന് ഒരു ദീർഘചരിത്രമുണ്ട്. പല മക്കുശാർത്ഥങ്ങളും മദ്ധ്യശാസ്ത്രമായി കൂടിച്ചേരുന്നതിനും സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ട്. 1882-ൽ പാർലാമെന്ററും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്ത 'ഡെക്ലിഡ്' ആണ് ആദ്യമായി 'ഡിസിപ്ലിൻ' എന്ന പദം ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി പ്രയോഗിച്ചത്. "മനുവർത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും മുമ്പിൽ അനുഗ്രഹവും

നല്ല 'ഡിസിപ്ലിനും' നിശ്ചയമായും നീ കാണും." എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചകം. 1548-ൽ ഈ രാജ് വിദ്യാലയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവരണത്തിൽ ഈ വിധം കാണുന്നു. "ആദ്യമായി അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥിബാലകന്മാർക്കു 'ഡിസിപ്ലിൻ' ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ള ഉദാത്തമായ പ്രത്യാശയോടുകൂടിയാണ് ഈ വിദ്യാശാല ഇപ്പോഴായി സ്ഥാപിച്ചത്. ഈ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് 'ഡിസിപ്ലിൻ' എന്ന പദത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അർത്ഥം ആകെണിയായ ഒരു 'അനുഗ്രഹം' എന്ന പദത്തോടു അടുപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കാൻ അഹാര്യ ഒന്നായിരുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞു സ്വയംതതയാക്കണം ഒരു അഭിമുഖീകരണമായ സംഗതിയാകുന്നുണ്ടെന്നു. മെക്സിക്കൻ മതസംപ്രദായം അടിച്ചു കുടിപ്പിക്കേണ്ട മനോഭാവം അല്ലെങ്കിൽ ഡിസിപ്ലിൻ എന്നു ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഡിസിപ്ലിൻ എന്ന പദത്തിന് നിമിഷങ്ങളിൽ ആർത്ഥങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ശി

ജന്മം അറിയാ പരിശീലനവും നൽകുക എന്നാണ് എന്നാൽ അത്. ഒരു വിദ്യാഭ്യാസശാഖയെന്നോ വിദ്യാഭ്യാസമെന്നോ ആണ് അങ്ങനത്തെ അർത്ഥം. എന്നാൽ അർത്ഥം. വിദ്യാർത്ഥികളെ യുക്തമായ ആചാരത്തിനും പ്രവൃത്തിക്കും യോഗ്യതയുള്ളവരാക്കിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കുക എന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു വിധേയതയും യുക്തമായ ആചാരമുള്ളവരും പ്രവൃത്തിയുള്ളവരുമായി തീരത്തക്കവിധം ശുശ്രൂഷയും വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിശീലനം നൽകുകയും ആവശ്യമായ പരിശീലനവും പ്രവൃത്തിയും ഈ പരിശീലനത്തിന്റെ ഫലമായി സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ ആ അറിവ് നൽകുന്നതാണ് അർത്ഥം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും പാലിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയുള്ള ആചാരമെന്നാണ് അങ്ങനത്തെ അർത്ഥം. ആവശ്യമായ അർത്ഥം തീർത്തുകൊണ്ട്, ശാസ്ത്രീയ, തെറ്റാ ശരിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി, ശിക്ഷിക്കുക എന്നാണ്. ഈ അർത്ഥവിശദീകരണത്തിന്റെ ആശയം എന്തായിരുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയായി പറഞ്ഞ അർത്ഥം മുതൽ ശിഷ്യൻ അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥി എന്ന പദത്തിന് സമാനമില്ല. അറിവ് വിദ്യാർത്ഥിയെക്കൊണ്ട് പ്രാപ്തവും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിധത്തിലാണ്. എന്നാൽ അർത്ഥത്തിൽ പരിശീലനം വേർതിരിക്കാൻ പറ്റിയും പ്രത്യേകമാകുന്നു, ശിഷ്യനെന്ന വിശദീകരണ വിധേയനായ വിദ്യാർത്ഥി എന്ന വിധത്തിൽ. അദ്വൈതം പരിശീലനത്തിന്റെ ഫലമെന്നാണ് നാലാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അങ്ങനത്തെ അർത്ഥത്തിൽ സ്വയം വരികുന്ന ശിഷ്യപദംകളെ വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലനമെന്ന ചോദ്യംകളെ അങ്ങനെയല്ല. അങ്ങനെയല്ല പരിശീലനംകൊണ്ടു സന്നദ്ധത വന്നിട്ടുള്ള ഒരു സമൂഹമെന്ന ചോദ്യമാണ് കാണുന്നത്. പരിശീലനം നൽകുന്ന വരുടെ വ്യക്തിത്വംകൊണ്ട് അദ്വൈതം നിവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോകുമ്പോൾ ചത്തുപോകാതെ ചത്താൽ അറിയപ്പെട്ടു, അദ്വൈതമാണ് ആവശ്യമായ അർത്ഥത്തിൽ ബ്രഹ്മസംഗം അടുത്തായി വിധിക്കുന്നത്. അദ്വൈതം എന്ന പദത്തിന് ഇപ്പോൾ

അത് പൊതുവിൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന അർത്ഥം പരിശീലനത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച ഭൂപ്രകാരമുള്ള പരിശീലനമാണ്. നിമിഷത്തിൽ നാലാമത്തെയും അങ്ങനെയും ആവശ്യമായ അർത്ഥം ഇതിൽ സമാനമില്ലെന്ന് ആയിത്തീർന്നു തീരെ ഗണനയില്ലാത്ത ഒരു ചോദ്യം ചോദ്യമായ അർത്ഥത്തിൽ പശ്ചാത്താപം അറിയാൻ കാരണം സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ പരിവർത്തനങ്ങളാണ്.

അതേ നൽകുന്നത് അദ്വൈതമല്ല. അദ്വൈതം വിദ്യാർത്ഥിക്ക് അറിയാൻ പ്രതിവിധിയല്ല. നിമിഷമായതുകൊണ്ട് ഒരു ചികിത്സയെ എത്ര നന്നായാലും അതുകയല്ല. വിവിധമായ ചില ചികിത്സകൾ വിവിധരംഗം വേണ്ടി ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് പ്രയോജനപ്പെടുന്നു വന്നാൽ, നിമിഷമായതുകൊണ്ട് പ്രതിവിധിയെത്താൻ? ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു സമൂഹം നൽകുന്ന സമാധാനം. 'വിവിധി' എന്നും 'വിവിധസംസ്കാരം' എന്നും (അതായത് ശാസ്ത്രം എന്നും ശിഷ്യൻ എന്നും) ഉള്ള പദങ്ങൾ ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും നിന്നുപോയിട്ടുള്ളവയെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. ശിഷ്യൻ എന്ന പദത്തിന് പള്ളിപ്പള്ളി എന്നാണ് അർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രംകൊണ്ട് പരിശീലനം സംബന്ധിച്ച പരിശീലനം, വിവിധരംഗത്തിൽ അദ്വൈതം അല്ലെങ്കിൽ വിവിധ വിദ്യാർത്ഥികളെ അറിയുന്നതാണ്. ഈ അറിയുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ് അവരിൽ പൂർണ്ണമായ അവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. പൂർണ്ണതയിലുള്ള അറിയം ദീർഘവും ദൃഢവുമാണ്. അധ്യാപകന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിവിധരംഗം നിമിഷമായതുകൊണ്ട് പരിശീലനം നൽകുന്നതാണ്. വിവിധരംഗം പരിശീലനം നൽകുന്നതാണ് അവരിൽ ഉള്ള അർത്ഥംകൊണ്ടുപ്രാപ്തമാകപ്പെട്ടു നൽകുന്നവയെക്കൊണ്ടുണ്ട് അവരിൽ നേതൃത്വംകൊണ്ട് വർദ്ധിക്കണം. അതായത് വിവിധരംഗംകൊണ്ട് വിവിധരംഗം വർദ്ധിക്കണം അവരെ മനസ്സിലാക്കണം. നിമിഷമായതുകൊണ്ട് പരിശീലനമെന്ന ചോദ്യം ഇതാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ കാണുന്ന ഒരു

[illegible]

ഭരണസാമ്പ്രം പാട്ടാൽ ഏകാന്തമായി ഭരണൻ അ
 രോഗമുഖഗാത്രനായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സാമ്പ്ര
 ത്തികൾക്കുതന്നെ വെറും ഗ്രഹിപ്പാൽ തനിക
 നാകുകയില്ല. അതാപോലെ നീതിശാസ്ത്രം പഠിപ്പാൽ
 കരം കീഴ്ത്തായും സന്തോഷിയായിത്തീരണമെന്നാ
 ല്ല. സന്തോഷം ഒരു മനോഭാവമാണ്. ആ മ
 നോഭാവത്തിൽ വിരവകുപ്പും സ്വാർത്ഥചിന്തകൾ
 അപരിയാന്തി നിമിത്തമെന്ന് കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെടുന്നു.
 ഈ മനോഭാവം വളർത്തുന്നതിന് അപ്രകാരമുള്ളവരുടെ
 സത്സംഗമാണ് ആവശ്യം. അധ്യാപകൻ പറയുകയാ
 പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാ ചെയ്യുന്നതല്ല പ്രശ
 നം. അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്ന രീതിയാണ് അദ്ദേഹ
 തോടു സംസാരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഏറ്റവും
 വലിയ പ്രഭാവം ഉളവാക്കിത്തീരണമെന്ന് എത്ര പ
 റഞ്ഞാലും മതിയാകുന്നതല്ല. അധ്യാപകന്മാർ അഴി
 ത്തവരും വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള സ്വാധർമ്മം പാലി
 കുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി കൗതുകകലാഭാസം
 ക പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവരായാകയാലാണ് സംഘ
 തനരും ഉണ്ടാകുന്നത്. "അതുകൊണ്ട് അപ്പുകൾ
 നല്ല ജീവിതവും വെറുക്കലിൽ മനസ്സുവെത്തിൽ
 നൈതികജീവിതത്തിന് കണ്ടു മാനദണ്ഡം ഉണ്ടാകാൻ
 പാടില്ല. മന്ത്രിമാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പുരോഹി
 തന്മാർക്കും പ്രമാണകന്മാർക്കും അധ്യാപകന്മാർക്കും മറ്റും
 ഒരു മാനദണ്ഡം, നാദാർക്കിയുള്ളവർക്കു ചിന്നൊന്നു എ
 ന്നവരൻ പാടില്ല.

കരണസ് പ്രവൃത്തിക്കർക്കണക്കിനു പ്രസംഗ
 ത്തെല്ലാകാരം ദേഹാണരസ് വിവേകാനന്ദസമാഹിതം
 പറയുന്നു. ദാദത്തും, ചാട്ടികളും, യോഗത്തും, സമ
 കളും സമുഹത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വെള്ളുന്നതിനു വഴി
 കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വ്യവസ്ഥ
 തീർത്ത പെരുമാറ്റം വെള്ളുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനാ
 സംസാരം എല്ലാവരെയും മറ്റല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവൃ
 ത്തിയാണ് അത്യാവശ്യം. പ്രവൃത്തിയുടെ പന്നിമുള്ള
 പ്രേരകശക്തി നിസ്സമാർത്ഥമായിരിക്കണം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ തൃക്കിരിയിലാണ്. സാ
മ്പത്തികവ്യവസ്ഥയും, ഉഷ്ണമേഖലയിലും, മലയാള

ഒരു ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. മേവും എന്താണ് ഈ നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമാണ്. ഇതെല്ലാം വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പറയുന്നതിനാണ്. "ഭാരത മതസ്തർദ്ധരിലും ഭാരത സാമ്പത്തികപരമായും നടക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യപ്രാണിക്ക് അല്പം മേലായ സ്വാധീനതയുണ്ടെങ്കിലും അതാളെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് വഴിതരിച്ചുവിട്ടത്. വ്യക്തികളുടെ മാറ്റുറ്റി മറ്റൊരോ ആണെങ്കിലും ജനസമൂഹം ഇതുവരെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരു കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയും ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല നിങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഒരു മതപ്രസംഗം അറക്കുന്നതും ഉള്ളതാണെങ്കിൽപോലും അതിന് സാമ്പത്തികമായൊരു വിവരം ഒരു വിദഗ്ദ്ധപ്രാസംഗികരുടെയ്ക്കിടയിൽ നിങ്ങൾക്കൊരു രാജ്യത്തിലുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ അനന്തരം രാജ്യത്തോൽ കഴിയും എപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു മതം വിവരിക്കുന്നതിൽ അതിനൊരു സാമ്പത്തികമായ വിവരമുണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കാം. ഇതുപോലെയുള്ള ആയിരക്കണക്കിനു മതവിഭാഗങ്ങൾ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി പോരാട്ടം നടത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണുന്നവയ്ക്കു മാത്രമേ അധികാരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

മനുഷ്യന്റെ മാർഗ്ഗശീർ വയാനാണ്. അവന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ വയാനാണ് ആദ്യം നടക്കുന്നത്, തലപിന്നാലെയും. വളരെക്കാലങ്ങൾ കഴിയും ഈ യാത്രയിൽ തലക്കു മുമ്പിലെത്താൻ."

അതുകൊണ്ട് വ്യക്തികളുടെ സ്വാഭാവികരൂപം മേലുദ്ധരിച്ച പ്രമാണവാക്യപ്രകാരം സാധിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ജനസമൂഹത്തിന്റെ കാര്യം അവശ്യമെന്നതേയുള്ളൂ. ഒരുതരം വിപ്ലവാന്തരമായ മറ്റൊരു കൂട്ടിയല്ലാതെ ജനസമൂഹത്തിന്റെ സ്വാഭാവികരൂപം എപ്രകാരം സാധിക്കുമെന്നതാണ് പ്രശ്നകാര്യം. രാഷ്ട്രീയതന്ത്രജ്ഞന്മാരും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധരോ വേണം അത് വിപ്ലവത്തിലൂടെയോ സമാധാനത്തിലൂടെയോ അഥവാ ഏകാധിപത്യത്തിലൂടെയോ സ്വാഭാവികരൂപത്തിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ വേദാന്തപ്രകാരംകൊണ്ടോ സ്ഥിതിസങ്കല്പപരമായൊരു കൈവരുത്താൻ സാധിക്കുക എന്നു പറയേണ്ടത്.

(1963 മാർച്ചുമാസത്തിലെ പ്രബുദ്ധജാതകത്തിൽ 'ജഗദീശ്വർപാൽ' എഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം.)

സത്യാനേപത്തി.

"സത്യം കണ്ടുപിടിച്ചു എന്ന് മതം വാദിക്കുമ്പോൾ സത്യം കണ്ടുപിടിക്കണമിരിക്കണം എന്ന് ശാസ്ത്രം വാദിക്കുന്നു" അധുനിക ചിന്തകന്മാരിലൊരാളായ ബർട്രൻഡ് റസ്സൽ പറഞ്ഞ വാചകമാണിത്. ഭാരതീയചാര്യന്മാർ സത്യത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ട് കാലം ഏറെ കടന്നുപോയി. അവർ ആരാഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അവർ ലോകത്തിനു സംഭാവനയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാരണമെന്തെന്നു വിശദമാക്കിയെ അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ സത്യത്തെയും അവർ അനുഭവപ്പെടുത്തി അനന്തമായ ഓവ്യാനഭൂതിയാണ് മനക്കെന്ന നഗ്നനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നു. അങ്ങിനെ സ്വന്തം ആത്മാവിൽ അവർ സത്യത്തെ ദർശിച്ചു. പ്രപഞ്ചത്തി

ന്റെ കരണവും കാരണവും കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിന്റെയും, ഈശ്വരൻ, പരമാത്മൻ പരാഗത്തി എന്തെല്ലാം നാമകരണം ചെയ്തു. ഈ തത്വം എല്ലാ മിക്കകളിലും ഉണ്ടെന്നും അതിനെ എങ്ങിനെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും പുരാതനചാര്യന്മാർ നമ്മോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു ശാസ്ത്രം പരീക്ഷണം ഇടനകംകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം, ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുണ്ട് ഗുണവും ദോഷവും ഉള്ളതായി അറിഞ്ഞു. രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ കക്കക്കളണ്ടാവുമ്പോൾ ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നിന് എത്രയും വേഗത്തിൽ ജയിക്കുമെന്നു ഉദ്ദേശത്തിൽ മാനകായുധനിഷ്ഠാണം ഉണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ സംഘട്ടനങ്ങളുണ്ടായി. ഒരു മുന്നോംലോകമഹായുദ്ധമു

നാകകെന്ന യം വരിച്ചു. ആയുധനിഷ്ഠനും കടയുവാൻ കാഷ്ടിതനേകാക്കന്മാർ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിത്തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രം വേറൊരു നയം ആരംഭിച്ചു.

ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു സത്യത്തെ കണ്ടറിയിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നതിന് ചില ശൈലികൾ പരിശോധിക്കാം. “തമനിതകാസനപ്രാണായാമപ്രത്യാഹാരധാരണാധ്യാനസമാധയഃ അദ്ധ്യാവംഗാനി” എന്നു പാരമ്പര്യമനുസൃതത്തിൽ പറയുന്നു. എട്ടു അംഗങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ അദ്ധ്യാവംഗയാഗം എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത്.

1. യമഃ—അഹിംസ, സത്യം, അസ്തമ്യം, ബ്രഹ്മചര്യം, അപരിഗ്രഹം, കർമ്മകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും യാതൊരു പ്രാണിക്കും ഉപദ്രവം വരുത്താതിരിക്കുന്നത് അഹിംസ. “സത്യം ഭൂതഹിതം പ്രോക്തം” മീറികൾക്ക് അനുകൂലമായിട്ടുള്ളത് സത്യം. കർമ്മകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും പരദ്രാധുരത ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുന്നത് അസ്തമ്യം. ഉപവസ്ഥപ്രിയമാപചര്യം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് ബ്രഹ്മചര്യം. ദേഹരക്ഷക്കുള്ള സുഖം മാത്രം അനുഭവിക്കുക, ഇതിന് അപരിഗ്രഹമെന്നു പറയുന്നു. മഹാജ്ഞാനിയായാലും സത്യവും ഉപക്ഷിപ്താലും ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ദേഹരക്ഷക്കുള്ള സാധിക്കുകയും.

2. നിതമഃ—കുഴപ്പം, സന്തോഷം, തപസ്സ്, സ്വാധ്യായം, ഊശാപ്രണിധാനം. അസുഖം അഹംഭാവം മുതലായ മനോമാവിന്യങ്ങളെ നീക്കുകയാണ് ശുഭമാം. സമാസമയവും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ജീവിക്കണം. സന്തോഷമുണ്ടാകുമ്പോൾ കഠിനതയ്ക്ക് ആവർത്തനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് ഇടിവുതട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ മനസ്സിനെ സുഖത്തിലും ഉപേക്ഷിപ്പിലും ചാടിക്കാതിരിക്കുന്നത് തപസ്സ്. ഇതിനുപുറമെ മോക്ഷശാസ്ത്രവും മൂലവും ശീലിക്കുന്നത് സ്വാധ്യായം. എല്ലാ കർമ്മത്തിലും ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അർപ്പിക്കുന്നത് ഊശാപ്രണിധാനം.

3. ആസനം—സ്ഥിരമായും സുഖമായും ഇരിക്കുന്നത് ആസനം. എൺപത്തിനാലുവകൾ ജീവശാശികൾ ഉള്ളതിനാൽ അരോന്നിനം അരോന്നവിനം ശ്രീ ആദിനാഥനായ ശിവനാൽ പാതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എൺപത്തിനാലു ആസനങ്ങളാണ് മുഖ്യമായുള്ളത്. മേൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായുള്ളത് സിദ്ധാസനമാകുന്നു. സിദ്ധാസനം മോക്ഷവാതിലിനെ തുറക്കും. ഇത് എഴുപത്തിരണ്ടാം നാഡികളേയും ശുദ്ധീകരിച്ചെന്നും, ഇടത്തുകാലിന്റെ ഉപ്ലവഹി വൃഷണത്തിനും മലമോരത്തിനും ഇടയിൽ ചോർച്ചവെക്കുകയും വലത്തുകാലിന്റെ ഉപ്ലവഹി ലിംഗത്തിന് മുകളിൽ വക്കുകയും ചെയ്യുക. നേത്രങ്ങളെ ഭൂമദ്ധ്യ (പുരികങ്ങൾക്കിടയിൽ) തിരിച്ചുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, കൈകളെ അതാതു കാൽ മട്ടിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇതാണ് സിദ്ധാസനം.

4. പ്രാണായാമഃ—പ്രാണനെ നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനേയും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു അപ്പോൾ വാസനകളും അശുദ്ധവികാരങ്ങളും നശിച്ച് മനസ്സ് ശുദ്ധമാകുന്നു. പത്താസനത്തിൽ ഇതന്നു വലത്തുകൊണ്ട് വലത്തു മുക്കെച്ച് ഇടത്തുമുക്കിൽ കിടന്നുവായ് നിൽക്കുക കഴിയുന്നത്ര ശ്വാസം പിടിച്ച ശേഷം വലത്തുമുക്കിൽ കിടന്നു വായനത്തിൽ വെളിക്കാറ്റുക, പൂർവ്വം, ശൈവം, കിഴക്കും എന്നീ മൂന്നു സ്ഥികൾ പ്രാണായാമത്തിനുണ്ട്. വായുവിനെ അകത്തേക്കു വലിക്കുന്നതിനു പൂർവ്വമെന്നും വെളിക്കു വീടുന്നതിന് ശൈവമെന്നും ശ.മാസത്തെ തട്ടത്തുനിർത്തുന്നതിന് കിഴക്കെന്നും പറയുന്നു. ഈ അർത്ഥസങ്കല്പം പ്രാണായാമം എന്നും ഉപയോഗിക്കണം. പച്ചക്കറികൾ ഉപയോഗിക്കാം. മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട മുതലായ ഉത്തമസമ്പന്നങ്ങളിൽനിന്ന് ഭജിവാകണം. കഷണകൂടങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ വ്യാധികൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

5. പ്രശ്വാഹാരം—മനസ്സിനെ വീര്യത്തോടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും ചിന്തിക്കുന്നതിന് പ്രശ്വാഹാരമെന്നു പറയുന്നു. സംസാരവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിനെ അകറ്റണം.

6. ധാരണ—വീര്യത്തോടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും വീര്യം പ്രയുക്തമാകും.

കുറേ മനസ്സിലെ ഏതെങ്കിലും ആധാരങ്ങളിലൂടെപ്പിച്ച് (ഘഡാധാരങ്ങൾ) ഇരിക്കുക;

7. ധ്യാനം—ധാരണയിൽ മയുഷ്ഠിയിരിക്കുന്നതിനും ധ്യാനമെന്നു പറയുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ യോഗിക്ക് പല ദിവ്യശക്തികൾ അനുഭവപ്പെടുന്നു. പ്രകാശമറിയ ബോധിസ്സുകൾ, പ്രത്യേക സ്വപനങ്ങൾ, കാഴ്ചകൾ എന്നിവയുണ്ടാകുന്നു. ഇവയുണ്ടാകുമ്പോൾ മനസ്സ് മയുഷ്ഠിയിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

8. സമാധി—മനസ്സ് ആന്തരവശമായി കെട്ടുകയും പ്രാപിക്കുന്നതിന് സമാധി എന്നു പറയുന്നു. ചിന്താശാലയും പരമാശാലയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെയാണ് സമാധിയെന്നു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ടാശാലകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചിന്താശാലകളിൽ അഭേദപരം എന്നു പറയുന്നു.

ശരീരത്തിൽ ശ്വാസനാഡികൾ എഴുപത്തിരണ്ടായി ഉണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനമായി ഇഡ, പിംഗല, സുഷുപ്ത എന്നീ മൂന്നാണ്. ഇവ ഇടത്തുവശം പിംഗല വലത്തുവശമാകുന്നു. ഇതിന്നു നടുക്കുള്ള പ്രധാന നാഡിയാണ് സുഷുപ്ത. സുഷുപ്ത സാധാരണയായി മനുഷ്യരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ പൊള്ളയാണ്. ഇതിനടിവശത്താണ് കണ്ഡലിനി എന്ന ദിഗ്വശക്തി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ പരമേശ്വരി ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ളതത്രെ. കണ്ഡലിനീശക്തി വളരെയോടുകൂടി മൂലാശാലയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇവിടെയും പിംഗലയിലെയും വായുവിനെ പ്രയത്നപ്പെട്ട് സുഷുപ്തയിലേക്ക് കയറ്റുകയാണ് പ്രാണായാമം, മുദ്രകൾ, ആസനങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്. ഈ അവസ്ഥയിൽ കണ്ഡലിനി ചുട്ടപിടിച്ച് ഉണരും. ഈശ്വരശക്തിയൊക്കെയും സിദ്ധപുരുഷന്മാരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും കണ്ഡലിനി ഉണരും. അപ്പോൾ അതുതകരങ്ങളായ കാഴ്ചകളും രസങ്ങളും യോഗിക്കു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈ കണ്ഡലിനി ഘഡാധാരങ്ങളിൽ കൂടി (മൂലാധാരം, സ്വാധിഷ്ഠാനം, മണിപുരകം, അനാഹതം, വിശുദ്ധി, ആഞ്ജ) അവസാനം ബുദ്ധിജ്ഞയിലായിരിക്കുന്ന സരസ്വതീപാതയിലുള്ളതു

മേയ് 1963

ബോധം മോക്ഷം എന്ന പരമലഭം ലഭിക്കുന്നു. ഇതു ഹിരണ്യംഗവും രാജാജ്ഞാപരം മോക്ഷം അർത്ഥമാണ്.

അടുത്ത കാലത്തു് കേരളത്തോടു കൂടി സാധനകളെത്തിച്ചു് സിദ്ധി പ്രാപിച്ചു ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവനെ നമിക്കു് മറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ശ്രീ മഹാശാസ്ത്രം അതിപ്രായപ്രകാരം മേൽപറഞ്ഞ യോഗശാസ്ത്രം സിദ്ധിമാർഗ്ഗമാകുന്നു. സിദ്ധിമകാഞ്ഠം അഹങ്കാരിയായി പരമലക്ഷ്യമായ ഈശ്വരനെ മറക്കുന്നു. അഥവാ സിദ്ധിമാർഗ്ഗംകൊണ്ടു് സംശുദ്ധിപ്പെടുന്നു. സിദ്ധിയുടേപ്പക്ഷി ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിലിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മഹാശാസ്ത്രം സിദ്ധിമാർഗ്ഗത്തെ അപ്രധാനമായി പറഞ്ഞു. ശ്രീ മഹാശാസ്ത്രം പുണ്യകേതനായിരുന്നു. കന്റെ മനസ്സ് മുഴുവൻ ഈശ്വരനെപ്പിടിച്ചും ലോകസുഖത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചും ജീവിച്ചു് ലക്ഷ്യം കണ്ടു. ആ മർദ്ദത്തെ കൈനിയന്നു പറയുന്നു. നവീനവൃഗത്തിലെ ഹിന്ദുജനങ്ങളിൽ പിൽക്കാലമായിട്ടു് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു് രാമകൃഷ്ണദേവനെയാണ്. ളാധാരങ്ങൾകൊണ്ടും അസ്ഥിശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ടും കടന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ അറക്കത്തിലുണ്ടെന്നു് അധികംപേരും ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുകയില്ല.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ പ്രസിദ്ധശിഷ്യനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ കേരളത്തെ ഭ്രാന്തായവരെന്നു വീളിച്ചു. മതത്തിന്റെ ചോരിയുള്ള സംഘട്ടനമണി തിന്നു കാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ചില വാചകങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മരണ ജീവനിലും ദിവ്യരൂപം നിഖീനമായിരിക്കുന്നു. ഈ അന്തർലീനമായ ദിവ്യരൂപത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു ലക്ഷ്യം. ബാഹ്യവും അകത്തുവുമായ പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കാർമ്മ്യമാകുന്നു. ഇതു് കർമ്മ-കേന്ദ്ര-യോഗ-ജ്ഞാനങ്ങളിൽ ഒന്നും കണിമധികമോ എല്ലാമോ വഴിയായി ചെയ്യുക: സ്വതന്ത്രനാവുക, ഇതാകുന്നു, മതസ്ഥിരസ്വം. ശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ആഗമവാക്യങ്ങളോ പുരാവൃത്തികളോ ഗ്രന്ഥങ്ങളോ ക്ഷേത്രങ്ങളോ പ്രതീകങ്ങളോ എല്ലാം ഉപപാഠങ്ങൾ മാത്രമാണ് മനുഷ്യനിൽ സ്വ

അസിദ്ധമായുള്ള ദിവ്യതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ച് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുകയാണ് മതം. മതമാണുതന്നെ ദിവ്യമാണ്. ആന്തരവും ബാഹ്യവുമായുള്ള പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണാദിശ്ശം, ജോലി, ആരാധന, മനോനിയന്ത്രണം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിവ എല്ലാംകൊണ്ടും, മനഃകാര്യങ്ങൾ, അതിഥിപ്രകാരംഗോ മറ്റു സാധിക്കാം. ഇവകാരം എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും മോചിതമാകുക, തത്വം, ആത്മവാചം, പുസ്തകങ്ങൾ, മോക്ഷരത്നം, വിഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഈ മത ഉപദേശത്തിനാകുന്നു. ഇതാണ് മതസാരസംഗ്രഹം.

നമുക്ക് ഏറ്റവും അടുത്തു് പരിചയമുള്ള മഹാശാഗന്ധിജി മതത്തിൽകൂടിയാണല്ലോ സത്യശാസ്ത്രം അനുപരിഷ്കരണം നടത്തിയതു്. അതിൽ അദ്ദേഹം മിക്ക ആത്മാക്കളെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃപ്രേരണശക്തികൊണ്ടാണ് ഭാരതം സർവ്വതോമുഖമായതെന്നു കേൾക്കുകയും വിശ്വസിക്കുന്നു. സത്യത്തെക്കുറിച്ചു പരിചയമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്ന്

ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനികൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെയും വഴിയെയും നോക്കുക ശാസ്ത്രം തന്റെ കടമ നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുകയല്ല. ഏതൊരു ശാസ്ത്രവും കലയും സൗന്ദര്യവും എല്ലാം വളർന്നു് അവാസാനം കണ്ടെടുത്തതു് സത്യത്തെയാണ്. മനുഷ്യനിൽ അവന്റെ ബോധത്തിനപ്പുറമേകി ചില ശക്തികളുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ മനുഷ്യശാസ്ത്രം എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് ഭാരതമെന്നും അന്തർദ്വൈതമെന്നും സത്യത്തെ ദർശിക്കാം.

എന്നാൽ മറിന്നു കണത്തിവെള്ളത്തിനുപോലും വിചലിക്കുന്ന ദിനരാത്രം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്റെ സത്യശാസ്ത്രം സിദ്ധത്തി ആ രോദനത്തെ ശമിപ്പിക്കേണ്ട കാലമാണിതു്. ഈ പരിശ്രമം കർമ്മയോഗമായി നമുക്കു കണക്കാക്കാം. ഈ കർമ്മയോഗംകൊണ്ടാണ് ഈ ഭാരതമെന്നു കേൾക്കും പ്രാപിക്കേണ്ടതു്.

എ. സി. ശങ്കരൻ.

നരേന്ദ്രന്റെ സ്വഭാവരൂപീകരണം.

ആധുനികതയിലെത്തിയ നരേന്ദ്രന്റെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിനു ചക്രവാഹിജി ബ്രഹ്മാന സംഗതികൾ മൂന്നാണ്. ഒന്ന് അദ്വൈതത്തിനു മേൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ആത്മീയസംസ്കാരം. രണ്ടു് അദ്വൈതത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസവും മാതാപിതാക്കളിലും ബന്ധുജിത്രാലികളിലും നിന്നു കിട്ടിയതെന്നു ചൊല്ലാം. മൂന്നു് ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠങ്ങളിലും സന്നിധിയിലും മൂന്നാമത്തേതു്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം നരേന്ദ്രനെ നിരീശ്വരത്വത്തിൽനിന്നും അശാസ്ത്രീയതയിൽനിന്നും ഉയർത്തി യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിപ്പിട്ടു് ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉള്ളവനാക്കിത്തീർത്തു.

നരേന്ദ്രൻ കിട്ടിക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ആത്മീയ സാധനകൾ പരിശീലിക്കണമെന്നും ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കണമെന്നും അതിനായ് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്വൈതത്തിനു തന്റെ അമ്മയിൽനിന്നും

ഉദ്ഭവിച്ചുവെന്നുള്ളപ്പറ്റിയും ധർമ്മികമായ കൃത്യനിവൃത്തിയെപ്പറ്റിയും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റിയും മഹാശക്തികളെപ്പറ്റിയും അദ്വൈതത്തിനുണ്ടായിരുന്ന നമുക്കായ ജ്ഞാനം തന്റെ അമ്മയിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ചതായിരുന്നു. അമ്മയിൽനിന്നും വിശ്വാസമെന്നും, ചൈതന്യം ദേശാഭിമാനം എന്നീ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ അദ്വൈതത്തിനു ലഭിച്ചു. നരേന്ദ്രൻ പാശ്ചാത്യരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും തത്ത്വചിന്തകന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രങ്ങളെയും പറ്റി അതിഗഹനമായ പഠനം നടത്തിയിരുന്നു. ഹെർബർട്ട് സ്പെൻസർ, ഫോപ്സ് ഹോർ, ആഗസ്റ്റ് കോംട്ട് (August Comte), ഫോൺ ഹെർബർട്ട് മിൽ എന്നീ തത്ത്വചിന്തകന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠിക്കുകയുണ്ടായി പരമാർത്ഥതയും ഗ്രഹിപ്പാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്വൈതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം.

പ്രബുദ്ധകേരളം

ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ അറിയപ്പെടാത്ത പേരിൽ നൽകുന്ന അനാചാരങ്ങളെ നരേന്ദ്രൻ വെറുക്കുന്നു. രാജ്യത്തുള്ളവർക്കുപോലും പുരോഹിതന്മാരുടെ അടികളായിത്തീർന്നിരുന്നതൊന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതിനാൽ നരേന്ദ്രൻ അദ്ദേഹം ഒട്ടുംതന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ബാഹ്യ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പതിപ്പാമ്പാർ കാലദേശങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ഒരുവന് ലഭിക്കുന്ന അറിവെന്നുള്ള പാശ്ചാത്യചിന്തകരുടെ സിദ്ധാന്തത്തോടു അക്കാലത്തു നരേന്ദ്രൻ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു. ദേശകാലനിമിത്തങ്ങൾക്കു അതീതമായ തന്റെ യഥാർത്ഥതയെക്കുറിച്ചറി മനഃശ്ചിന്താശീലവും അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നും അദ്ദേഹം അവരെപ്പോലെ വിശ്വസിച്ചു. പാശ്ചാത്യരുടെ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിലും ഗവേഷണപാടവത്തിലും തത്ത്വചിന്തയിലും നരേന്ദ്രൻ ബഹുമാനം തരുന്നിരുന്നു. ഹിന്ദു മതശാസ്ത്രപരമൻ ആത്മീയതാമൂലങ്ങളെക്കുറിച്ചും നരേന്ദ്രൻ പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടെയെല്ലാം ചെല്ലും ശരിയെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടവയെ അംഗീകരിച്ചു. ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കണമെന്ന ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യരുടെ തത്ത്വ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്നത്.

നരേന്ദ്രന്റെ ഗവേഷണം തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ആദ്യമായിരുന്നു. മണ്ഡിതം, നാഡി മുതലായവയുടെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യരോഗ്യശാസ്ത്രവും പഠിച്ചു. ചരിത്രം പഠിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം താല്പര്യം കാണിച്ചു. ഉൽകൃഷ്ടദേശങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. നരേന്ദ്രന്റെ ചിന്താഗതി ആദ്യശ്രദ്ധയായ ഒരു അനുഭവത്തിൽ കൂടി വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചരിത്രം, തത്ത്വശാസ്ത്രം, ഭൗതികശാസ്ത്രം മുതലായവയെല്ലാം നരേന്ദ്രനിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ നരേന്ദ്രൻ കഥകൾ പറഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുന്നതും സിദ്ധിക്കാനും സമയം കണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചില

പ്പോൾ സ്നേഹിക്കുന്നതുമായി പകൽ സമയം വളരെ ഉല്പന്നത്തോടു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു ശേഷം രാത്രിയിൽ അധികസമയം അതിഗഹനമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനും വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. ശാരീരികമായി ശ്ലേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധി അഗ്രതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: "എന്റെ ശരീരം ശക്തിഹീനമായെങ്കിലും ബുദ്ധിയുടെ പ്രവർത്തനം ഉല്പോഷം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കുന്നു." നേരമ്പോക്കുകളിൽ ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെയും അതിഗഹനവും ഗംഭീരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു പണ്ഡിതനെപ്പോലെയും നരേന്ദ്രൻ പരിവർത്തിച്ചു.

ചെമ്പൈയുടെ കാര്യങ്ങൾ യാതൊരു ബാഹ്യപ്രഭവനെയും കൂടാതെ അതിശൃഷ്ടാന്തര്യത്തോടും കാര്യങ്ങളെയോടും നരേന്ദ്രൻ നിറുത്തിയെന്നും. ഒരുവന്റെ മനോവികാസത്തിനും ഉന്നമിക്കും അടിസ്ഥാനം ആ ആദ്യത്തെ ഉപാസനാതന്ത്ര്യമായിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആ ഉപാസനാതന്ത്ര്യം സാമ്പത്തികവും വ്യക്തിപുരുഷമായ വിവേകത്തോടുകൂടിയതായിരിക്കണം എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചില അവസരങ്ങളിൽ നിരീശ്വരത്വത്തിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതികൾ പോയിരുന്നുവെങ്കിലും ഭൗതികസുഖത്തിനും ഇന്ദ്രിയസുഖത്തിനും വേണിയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെ അദ്ദേഹം വെറുക്കുന്നു. പ്രകൃത്യാ സമ്പന്നമായിരുന്ന വാസനയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ലോകികവിധിതത്തിലും നരേന്ദ്രൻ ഉപേക്ഷ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബി. എൽ. പരീക്ഷക്കു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിക്കുന്നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ഞാൻ പരീക്ഷക്കു ചേരണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. പരീക്ഷകൊണ്ടെന്നു പ്രയോജനമാണ്? സമ്പ്രദായത്തിലും ഏതെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം." ആത്മീയതയ്ക്കുള്ളതിനു വിവാഹം ഒരു തടസ്സമായിരുന്നതൊന്നു ചെറുപ്പം മുതൽക്കു മനസ്സിലാക്കിയ നരേന്ദ്രൻ അതേ സ്നേഹിക്കുന്നോട് ഭരണാരികൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "വിത്തും വിവാഹത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു

ഒരു ഗുഹസ്ഥാശ്രമിയുടെ കെട്ടുപാടുകൾക്കുള്ളും അധീനനാണെന്ന് നിങ്ങൾ. എന്നിട്ടും എത്ര സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായി എന്തെന്ന് സന്ന്യാസജീവിതമായിരിക്കും, അത് നിശ്ചയം തന്നെ."

കൗഞ്ചുജീവിതം സ്വപ്നസമാനമാണെന്നും ലോകസുഖങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണികമാണെന്നും അത്യാഹ്ലാസകരമായ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നും രക്ഷനേടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം സന്ന്യാസമാണെന്നും നരേന്ദ്രൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കണമെന്നും ലോകസംബന്ധങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപം ഗ്രഹിക്കണമെന്നുമുള്ള ജിജ്ഞാസ നരേന്ദ്രൻ വാലിച്ചത്. തന്റെ ഈ സംരക്ഷണത്തിൽ അന്ധമായി പ്രശ്നങ്ങളെയും പ്രശ്നസമൂഹങ്ങളെയും സംശയങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. എല്ലാവിഷയാധിപത്യങ്ങളെയും തരണം ചെയ്ത് അൻ വിധയും കൈവരിക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിനാവുന്നില്ലായിരുന്നു. മാതൃമല തന്നിൽ അന്തർലീനമായി കിടന്ന സന്ന്യാസാർക്കും ഒരു ദിവസം തന്റെ സംശയങ്ങളെയും അജ്ഞാനത്തെയും ദൂരീകരിച്ച് തന്നെ ഒരു സന്ന്യാസിനെയുനക്കാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും നരേന്ദ്രൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. നരേന്ദ്രൻ എട്ടയശുദ്ധി വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. "എട്ടയശുദ്ധിയുള്ളവൻ ഈശ്വരനെ കണ്ടാൽ" എന്നാണല്ലോ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അതിബുദ്ധിമാനായിരുന്ന ഡോക്ടർ ബ്രഹ്മാനന്ദസിൽ 1907-മാണ്ടത്തെ പ്രബുദ്ധഭാരതത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: "ആദ്യമായി ഞാൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളെ കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ജനറൽ അസംബ്ലിയിൽ കോളേജിലെ പണ്ഡിതനും രത്നപാലകനും കവിവുമായിരുന്ന പ്രിൻസിപ്പാൾ വിദ്യുതോദ്യമിയുടെ സഹവിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്" എന്നതാണത്രെ ഒരു വായസ്സു കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അന്നായിരുന്നു ഒരു ക്ലാസ് ടേബിൾ പഠിച്ചിരുന്നത്. സരളത, സംഗീതവാസന, സംഭാഷണശാലയും, വിനയം, സൗഹൃദവും, ആചാരമര്യാദകൾ എന്നീ അസംധാരണ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ നരേ

ന്ദ്രത്തിൽ പരിവർത്തിതമായിരുന്നു.....ഇപ്രകാരമുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിക്കുണ്ടാകാം. എന്നാൽ ആത്മീയശക്തിയെക്കുറിച്ചും ആത്മീയോത്കൃഷ്ടതയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ചില ആളുകൾക്കു മാത്രമേ വിവരം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

ഈ അവസരത്തിലാണ് നരേന്ദ്രന്റെ ചിന്താഗതികൾക്കു മാറ്റം സംഭവിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം ഉറച്ച് ഭാവിശ്രേയസ്സിനുള്ള അഭിസ്ഥാനം ഇട്ടത്. ജോൺസ്റ്ററവർട്ടിൽ എഴുതിയ കൗപരമായ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചതുമൂലം ബ്രഹ്മസമാജത്തിൽനിന്നും തനിക്കു ലഭിച്ച ഈശ്വരവിശ്വാസവും ഉന്മേഷവും നാശാവശേഷമായിപ്പോയി. കഠിനകാഷ്ഠസംബന്ധത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ ലോകത്തിലും മനുഷ്യനിലും കണ്ടിരുന്ന തിന്മകളും സർവ്വജ്ഞാനം സർവ്വശക്തിയുമായ ഈശ്വരന്റെ നന്മയും തന്മയിൽ താക്കോൽ പൊരുത്തവും അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല....

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസോല്ലാസം അപ്രത്യക്ഷമായി. ഈശ്വരവിശ്വാസം പ്രാർത്ഥനയും ആഗ്രഹം കറഞ്ഞുവന്നു. അതുതാഴെ ആത്മശാന്തി ലഭിക്കുന്നതിനു വിഷയമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ സംഗീതത്തിലുള്ള തന്റെ അഭിരുചി അദ്ദേഹത്തിനു ശാന്തിയും സമാധാനവും കൈവരുത്തുകയും ചില അടുത്തുവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ഒരു ബോധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.... പരമാർത്ഥതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു തീർപ്പിലെത്താൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഴുങ്ങിപ്പോയി....അദ്ദേഹത്തിനു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽനിന്നും ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാനായിരുന്നു.

സത്യാന്വേഷണത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന വിഷയങ്ങളെ വളരെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു കണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിലേക്കു വളരെയധികം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

ചെല്ലിയുടെ ചില കവിതകൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു....അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ചിന്താഗതികൾക്കു ഒരു മനസ്സ് വരുത്തി തത്ത്വചിന്ത കർമ്മങ്ങളെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കുപോലും മെൽപ്പാൻ കഴിയാത്തതായിത്തന്നെ അത്. പ്രപഞ്ചം മൈതന്യകാഹിതവും പ്രേമകേഹിതവുമായ ഒരു യന്ത്രമല്ല. നേരേറിയത് പ്രപഞ്ചത്തിലുടനീളം ഒരു ആധ്യാത്മികതയുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

പെല്ലിങ്ങാവന ചെയ്തിരുന്നതിനേക്കാൾ കിറച്ചുകുടി ഉയന്നു് 'പരബ്രഹ്മമാണു്' പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മൂലകാരണം' എന്ന ആദർശം അറുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു, വേദാന്തത്തിലെ അദ്വൈതം, ഹിന്ദുവിന്റെ Absolutism, ഹൈന്ദവവിദ്യാലയത്തിലെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായ സമത്വം, സമാന്യത്വം, സാമോദയം എന്നിവയെല്ലാം കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരു മനോഭാവമായിരുന്നു എന്നുള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. വ്യക്തിത്വത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതു് അധർമ്മമായിത്തന്നെയായിരുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മൂലകാരണം എല്ലാത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു, പ്രകൃതിയിലും, ജീവിതത്തിലും, പക്ഷെ തീർത്തത്വത്തിന്റെ വ്യക്തമായ മചിത്രത്തിലും.....

പ്രപഞ്ചമൂലകാരണത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടത വ്യക്തികളുടെ അപ്രാധാന്യം എന്നീ ആശയങ്ങൾ വിശദീകാരസാധനങ്ങളായിത്തന്നെ വെളിച്ചം വേഗം സ്ഥാനം പിടിച്ചു് സംശയവാദത്തെയും ചൈതീകവാദത്തെയും കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇതും അദ്വൈതത്തിനു ശാന്തി നല്കിയില്ല.....'

നരേന്ദ്രൻ പരമാർത്ഥത്താനും മെട്രിക്കുണ്ടെന്നുള്ള അത്യാശയുണ്ടായിരുന്നു. താൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യാകുലതകൾക്കും വിഷയങ്ങൾക്കും സംഭരണങ്ങൾക്കും ഇടയിലും അദ്വൈതം ഈശ്വരനെ മിന്നിപ്പറന്നതും ധ്യാനിക്കുന്നതിനും പ്രാത്യകം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഈശ്വരധ്യാനംകൊണ്ട് അദ്വൈതത്തിന് കണ്ണു മറയ്ക്കാനും പരിചയം. ധ്യാനത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്ന മൗല അവസരങ്ങളിൽ അദ്വൈതത്തിനു ആനന്ദാനുഭൂതി ലഭിച്ചിരുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നരേന്ദ്രൻ ലഭിച്ച ദർശനങ്ങൾ ഒരു പരമാർത്ഥ

തത്ത്വമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തെ ബലപ്പെടുത്താൻ നരേന്ദ്രനെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ വാക്കുകൾ നരേന്ദ്രൻ വളരെയധികം ആശ്വാസം നല്കുകയും നിരന്തരം ധ്യാനം പരിശീലിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. "മനുഷ്യരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥന, ഈശ്വരൻ ചെയ്തിരിക്കാത്തതും. നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുന്നതിലും കൂടുതൽ മൃഗത്തായി നിങ്ങൾക്കു ഈശ്വരനെ കാണാൻ സംധിക്കണം അത് ഉറപ്പുതരാം. നിങ്ങൾക്കു ഏതൊരു സംസാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൗതുകാർത്ഥമായി ഈശ്വരനോടു സംഭാഷണം ചെയ്യാം. ഒരുവൻ ഈശ്വരനോടു സംഭാഷണം ചെയ്താൽ അദ്വൈതത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗം ഏല്പുമാണം സാധിക്കും" "നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷെ രൂപങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ലായിരിക്കാം. ഒരു പക്ഷെ അവയെല്ലാം മനുഷ്യസങ്കല്പങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു് തള്ളിക്കളഞ്ഞേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ജഗന്നിന്ദ്രിയമായ ഒരു പരമാർത്ഥ തത്ത്വത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഹേ ജഗദീശ്വരൻ, അവിടുന്ന് ആരാണ് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ സ്വരൂപം എന്തിനു കാട്ടിത്തരാൻ കരുണയുണ്ടാകണമേ." നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന അകമറിയത്താണെന്നുകിൽ അതു് ഈശ്വരനെ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല." എന്നീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ വാക്കുകൾ നരേന്ദ്രൻ വളരെയധികം പ്രോത്സാഹനം നല്കുകയും ആധ്യാത്മിക സാധനകൾക്കു വളരെയധികം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. 'പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിയന്ത്രണമായി ഒരു ഈശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യത്തിലേക്കുള്ള ചില സൂചനകൾ മാത്രമേ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു തന്നാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനം മനുഷ്യബുദ്ധിക്കുതന്നെയാണ്, ഇവിടെവെച്ചാണ് തത്ത്വശാസ്ത്രം അവസാനിക്കുന്നതും ഒരു തുടങ്ങുന്നതും' എന്നും മറുപട്ടു ഹാക്കിർക്കന്റെ അഭിപ്രായം നരേന്ദ്രൻ വളരെ സാധ്യതയുള്ളതായിരുന്നു. നരേന്ദ്രൻ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് പരയാവണമായിരുന്നു, അതിലേക്കുപോലും ആധ്യാത്മിക സാധനകൾക്കായി നരേന്ദ്രൻ

അകൃഷി സംരംഭം വിവരവിചിത്രങ്ങളിലും തത്വ ഗാന്ധിപരമായ പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചതച്ചിപ്പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് പാതിരം, സംഗീതം, ധ്യാനം എന്നീ മൂല്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.

നരേന്ദ്രൻ മുമ്പ് ബ്രഹ്മസമാജക്കാരുടെയും നിരക്കാർ സമൂഹബ്രഹ്മതത്വമാണ് ധ്യാനിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നരേന്ദ്രന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെയും ഉണ്ടായ പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണ്: "ഹരി ഗോവിന്ദം, ദൈവമേ കൃഷി സത്യസ്വരൂപനായ അവിനോദ് അവിദ്യയെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപം എനിക്കു കാണിച്ചുതരണമെന്ന്." ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം നരേന്ദ്രൻ തന്റെ മനസ്സിൽനിന്നും മറ്റൊരാൾക്കു വീചാരങ്ങളെയും ആട്ടിപ്പറ്റത്താക്കിയിരുന്നു. കറച്ചുപെരുത്തിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ഹൃദയത്തിൽ അഗതിയായിപ്പോയിപ്പോയി ശരീരവും സമരവും തന്നെ ധ്യാനത്തിൽ മുക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇരുപോലെ ധ്യാനിച്ചിരുന്നു ആ സമയത്തു പരത്തറിയിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധമുള്ള ഒരു മനശ്ശാന്തി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിധമുള്ള ആനന്ദത്തെ കൃഷിക്കാരുടെമുമ്പാകെ അദ്ദേഹം തന്റെ ഉരിപ്പടം വിട്ടുപോകാൻ സാധിക്കാത്തവനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവസമരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ഗോവൻ ശ്രീ ബുദ്ധന്റെ ദർശനം ലഭിച്ചത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള പല അനുഭവങ്ങളും ദർശനങ്ങളുമായിക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പലരും തന്നെ ഗോവിക്കുണ്ടെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിനു താങ്ങായ മാറ്റമുണ്ടായില്ല സാധാരണക്കാർക്കു ഇത്രവിശ്വസനീയമാണ് അത്യാസക്തി. എന്നാൽ നരേന്ദ്രൻ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം മനസ്സിലാക്കാനായിരുന്നു ആ സമരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മൊഴികളൊന്നും മൊഴികൾക്കുവേണ്ടും ആധ്യാത്മികതയെക്കുറിക്കുകയല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയൊക്കെയും ഉല്പത്തിസ്ഥ

നവും മൈതന്യങ്ങളും അവസ്ഥനീയമായ ഒരു പരമാർത്ഥതയുണ്ടെന്ന ബുദ്ധിപരമായ ഒരു ചിന്തയും ക്രമേണ നരേന്ദ്രൻ എത്തിച്ചേർന്നു.

നരേന്ദ്രൻ ഇപ്പോൾ ഈശ്വരദർശനം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം മറിച്ചു. അദ്ദേഹം നിരന്തരം ഈശ്വരദർശനത്തിൽ മുഴുകി, ധ്യാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നു. നരേന്ദ്രൻ രാത്രിയിൽ പല ദിവ്യസൂക്ഷ്മങ്ങളും കണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു നിരന്തരം താൻ ശരീരത്തിൽ നിന്നും പിന്നാലാണെന്നുള്ള അനുഭവമുണ്ടായത്.

തന്റെ ഉപദേശവും സഹായിയുമായ ശ്രീരാമ കൃഷ്ണദേവനെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾതന്നെ തനിക്കു നിത്യശാന്തി ലഭിച്ചെന്നും തന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കൊരു വിധാനമെന്നും നരേന്ദ്രൻ കരുതിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പാടെ തന്റെ ഗുരുവായി സ്വീകരിക്കാൻ നരേന്ദ്രൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ നരേന്ദ്രനിൽ ഉറപ്പാക്കിയിരുന്ന ആധ്യാത്മിക ശക്തിയെ ഉണർത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നരേന്ദ്രൻ തന്റെ ബുദ്ധിശക്തിക്കു കറുത്തു. നരേന്ദ്രൻ അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുകയും ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും തുടങ്ങിയ പക്ഷേ ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ പിടിയിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ നരേന്ദ്രൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ക്രമേണ നരേന്ദ്രന്റെ എതിർപ്പുകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങി. നരേന്ദ്രനിൽ വന്നുകൂടിയ ചരിവർത്തനവും അദ്ദേഹത്തിലുടിച്ച പ്രകാശവും എപ്രകാരം സംഭവിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ പ്രയാസമാണ്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ അഗ്രാഹവും അദ്വൈതകരമായ വിധത്തിലാണ് ഇത് സാധിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ, ബുദ്ധിപരമായ, ചോരാളം മാത്രമേ സ്നേഹിതന്മാർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആന്തരികപരിവർത്തനം അദ്വൈതരണമാണ്. അവിടെപ്പറ്റി ഗുരുവിനു മാത്രമേ അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; ഒരു പക്ഷേ ശിഷ്യനും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. സമാധി കൈമാറ്റം.

പ്രമുഖകേരളം

ജൂൺ 1963

പ്രബുദ്ധകേരളം

ഉന്നിഷ്ടതി ജഗതി പ്രപഞ്ച വരേന്ദ്ര നിബാധതി
വിദ്യയാ അമൃതം അഗ്നിയേ

കാലടി [എറണാകുളം ഡിസ്ത്രിക്ട്] കേരളം

PRABUDDHA KERALAM

ADVERTISEMENT RATES

ORDINARY INNER PAGES

		FULL PAGE	HALF PAGE	QUARTER PAGE
12 insertions in 12 months	:	Rs. 750	Rs. 400	Rs. 275
6 insertions in 9 months	:	Rs. 400	Rs. 220	Rs. 150
3 insertions in 6 months	:	Rs. 210	Rs. 120	Rs. 80
ONE INSERTION	:	Rs. 75	Rs. 45	Rs. 30

COVER PAGES

	BACK COVER		2ND COVER		3RD COVER	
	Full	Half	Full	Half	Full	Half
12 insertions in 12 months:	Rs. 2500	Rs. 1500	Rs. 2000	Rs. 1200	Rs. 1800	Rs. 950
6 insertions in 9 months:	Rs. 1400	Rs. 800	Rs. 1100	Rs. 650	Rs. 950	Rs. 500
3 insertions in 6 months:	Rs. 725	Rs. 425	Rs. 575	Rs. 350	Rs. 500	Rs. 275
ONE INSERTION	Rs. 250	Rs. 150	Rs. 200	Rs. 125	Rs. 175	Rs. 100

The above rates are for advertisements in one colour.

25% extra for special position & 30% extra for each additional colour.

The above rates for advertisements are effective from 1st April 1962 and are not applicable to current advertisements booked before that date.

Deadline for Advertisements is 1st of Every Month for
the Following Month's Issue

**SPECIAL CASH DISCOUNT FOR PAYMENT OF FULL ADVERTISEMENT
CHARGES IN ADVANCE: 5%**

PHONE

21818

KAMDAR'S TELEPHONE BRAND

FOR QUALITY STAINLESS STEEL PRODUCTS

For anything and Everything in Stainless Steel, Please write to:-

M/s KAMDAR'S:- INDO METAL INDUSTRIES

23-BURABALU CHETTY STREET, MADRAS-1

പ്രബുദ്ധകേരളം

വാല്യം 48

1968 ജൂൺ

വകുപ്പ് 6

അമൃത വാണി

ശ്രീരാജരാജാജിതികൾ

കുറുപ്പി ചാപ

(1)

വിഹാര മാനസ രാജ സമുദായ നന്ദാമനശ്ശരജ
അഹിതരാജസവിരാജ കഹിതനയാഭിരാജ
പുരന്ദരാഭിവിനത പാപാമനസകീര
കരുണാമസനിലയ സരസിതഹനാജ

(2)

കേരളാഗൗരവം ചെമ്പട

രാജ പരിപാലയ മാ. അയി ഭിമനിശിദ്ധരവിഭവന ജഗദീശ... പ
കാമാധികസന്ദര നതജനകാമിതവിതീർന്നുചോലുപ രാമ
വായുസുന്ദരകലാലിതപരയുഗ വാരിജാതരചിഹ്നാരി വനേ
നിരപായ ഹേമകൃഷ്ണന സുഖലിതരാജശാഭിഷിക്തസരഭിതലകവര
വാരിശാശിമനോശന പട്ടശര വാസവാശ്ശകമനിയസുഷമ
പാതരത്തയുതഹേമകടധര ജാനകീഹൃദയമനോഹര മുദാഹാസ
സാധുജാലസകലാധിഹരണപണ സാർവ്വഭൗമ സരമനീവിനതഗുണ
ബാധിതാലിലകലാമ്ബജസുനയന പദ്മനാഭ സമമണ്ഡലവിതരണ.

ജൂൺ 1968

മരിച്ചുണ്ടായിരുന്ന കവകിലും കായ്കുമായി പാറിത്തെറിയിൽ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി മാരകശക്തിയായിരുന്നു. സർവ്വപ്രിയനും ഗുണസമ്പന്നനുമായ ഗോധരൻ വിവേകശരവിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് വഴിതെറ്റാത്ത വളർന്ന് പിരിപ്പില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നെങ്കൊള്ളമെന്ന് രാമേശ്വരൻ വിശ്വസിച്ചു. ഭൂത മൃത്യുഞ്ജയൻ കല്ലടക്കം പായപ്പോലും ഗോധരന്റെ വയസ്സ് പതിമൂന്നായിരുന്നു കായ്കവിപരവും ഉൾക്കൊള്ളിയും ഉള്ള ഗോധരൻ പരശുരാമയിലെ പാറിത്തെറി പണമുണ്ടാക്കാനുള്ളതല്ല പായം മാത്രമാണെന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് തുടങ്ങി. പണ്ഡിതനായ ഒരു പുരോഹിതന്റെ വൈദികത്വംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം കപടപുരോഹിതൃക്കളുടെ ഫലമായി ഉത്തരീയത്തിൽ നാത്തിക്കെട്ടിയ അരിയും വാഴപ്പഴവുമാണെന്ന് സ്വയംഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹം പിന്നീട് പറയുകയായിരുന്നു. രോഗകരോഗത്തിന് വേണ്ടി സർവ്വഥാ പ്രയത്നിക്കുന്ന ഒരുവൻ്റെ ക്ഷുദ്രരാമശരണോപാധ്യായനെപ്പോലെ സത്യനിഷ്ഠനും ദ്രവ്യചരിത്രനും ഭഗവത്കീർത്തനമായിത്തീരാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് ആ ബാലൻ നിശ്ചയിച്ചു. അടുത്ത വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ചു അറിയില്ലാത്തതിനാൽ ഗുഹകളെയും അന്ത്യോന്ത്യം അടിപിടിയിട്ട് അളന്ന വരയുടെ ഈ ഭാഗം അങ്ങോട്ടേക്ക് ആ ഭാഗം നിങ്ങളോടേക്ക് എങ്കുന്നല്ലാം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭരണമന്ത്രിയുടെ സഭയം കഴിഞ്ഞു സന്ധ്യയും അന്ത്യമായിക്കൊണ്ട് മർദ്ദനയുക്തം ചെയ്യുന്നത് കണ്ടിട്ടുള്ള ബാലൻ പലനും മണ്ണുമെല്ലാം ഓരോരോളം വലിയ സുഖകരണമെല്ലെന്ന് ആരോപിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങി തന്റെ പിൽവിലിനൊപ്പം അല്ലാഹുമാരും എഴുതിയ വസ്ത്രധാരണവും കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഉൾക്കൊള്ളി വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് ഗോധരൻ ആഗ്രഹിച്ചത്.

ഇപ്പോൾ ഗോധരൻ വീട്ടിലിരുന്നു തന്നെ കിടന്നുവെന്ന് സഭയം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയൽവാസികളായ സ്ത്രീകൾ ചന്ദ്രമണിദേവിയെ കാണാൻ വരുമ്പോൾ ഗോധരനെക്കൊണ്ട് അല്പം പാടിപ്പിച്ചോ വായിപ്പിച്ചോ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഗോധരൻ അത്തരം ചെയ്ത കൈപ്പണിയിൽ അവർ പക വഹിച്ചു

അവസരമുണ്ടാക്കി ഗോധരൻകീറിനും എങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ ചുറ്റിത്തീർത്തതിനാൽ ചാക്കണത്തരിയിലും ഭക്തന്മാരിൽനിന്നും കവകളിൽനിന്നും നെടുമുടിയിലും സരംപോലെയെ ഗ്രഹിച്ചു വെച്ചിരുന്ന കീർത്തനങ്ങളും പാട്ടുകളും പല പാത്രങ്ങളുടെയും അഭിനയങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് വല്ല കാരണത്താലും കൊണ്ടു മനഃപ്രിയം വെച്ചിട്ട് ശാന്തികാശം തേടിവന്ന ഈ അയൽവാസികളെ ഗോധരൻ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചിരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഗോധരന്റെ ഭക്തികാശത്തിലുള്ള പുരോഗതിയും അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ച അന്ത്യവരങ്ങളും ഭക്തിപരവശ്യവും കണ്ടും കേട്ടും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഗുഹിണികൾ സ്നേഹഭരണങ്ങളോടുകൂടി ആ ബാലനെ വീക്ഷിച്ചു. ധർമ്മോപാധ്യായനെ സംബന്ധിച്ചതായ പ്രസ്താവനയും മറ്റു ചില ഗുഹിണികളും ഗോധരനിൽ ബാലശാപാലനകൾക്ക് സ്വന്തം പുത്രനിലുദയീകം വാങ്ങലും കാണിച്ചിരുന്നുവത്രെ. മണ്ണുവകടംബത്തിൽ പിറന്ന ബാലികൾക്കു ഹരിശ്ചന്ദ്രനായ ഈ ബാലനെ ഈശ്വരംശരായി പ്രിയപ്പെട്ടവൻ തുടങ്ങിയതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സമീപനങ്ങളിൽ മറ്റൊരാളെന്ന് ഗോധരൻ തന്നെതന്നെ കരുതിയിരുന്നു. സ്ത്രീവേഷത്തിൽ ചിലസഭയം ഗോധരൻ യാത്രകളിൽ അഭിനയിച്ചിരുന്നു. മധ്യരാത്രിയായാ ദേവിയുടെ പ്രിയസഖിയായോ വൃന്ദയായോ വേഷമെടുത്ത് അഭിനയിക്കുമ്പോൾ ഗോധരന്റെ സ്വപരവും നാശവും എല്ലാം വല്ലവരായി സ്ത്രീയുടേതുപോലെതന്നെ തോന്നിയിരുന്നു. സ്ത്രീവേഷം പൂഞ്ഞ് കക്കരത്തിൽ നിറകുടവുമായി ഹർദാർപ്പാൽ കളത്തിൽനിന്നും വരുന്ന ഗോധരനെ കണ്ടാൽ സ്ത്രീയുണ്ടെന്നു തന്നെ പുരുഷന്മാരെല്ലാം വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു.

കോർപ്പള്ളിയിൽ ക്ഷുദ്രരാമശരണോപാധ്യായന്റെ ഗുഹത്തിനടുത്ത് എഴുപതുനാൾ എട്ടു പുത്രികളുള്ള സിതാദാമപൈൻ എന്നൊരു സ്ത്രീയായ വൃന്ദാലി താമസിച്ചിരുന്നു. ആ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ ചന്ദ്രമണിദേവിയുടെ സമീപം വരുക പതിവായിരുന്നു.

തിന്നാൽ ഗഭാധരനെ അവർ അടുത്തറിഞ്ഞിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വീട്ടിലെ അന്ത്യപുരുഷികൾ പുറത്തുപോകാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഗഭാധരന്റെ പാട്ടും പാഠനവും അവർ കേൾക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗഭാധരൻ കീർത്തനം പാടുന്നത് കേൾക്കാൻ ആ വീട്ടിൽനിന്നും വന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ അവരുടെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. സീതാനാഥനും ഗഭാധരനിൽ വലിയ പ്രീതിയുണ്ടായി. ബാലകുന്ദൻ ഗോപാൽകീർത്തനം കേൾക്കുന്നതിന് സ്ത്രീകൾക്കും സൗകര്യം ലഭിച്ചതിനാൽ ഗഭാധരന്റെ ആഗമനം എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമേ ആയുള്ളൂ. ആ വ്യാപാരികളുടെ ശ്രമത്തിൽ ഒറ്റത്തോസ്തപേൻ എങ്ങനെയോ മാത്രം ബാലനായാലും ഒരു പുരുഷൻ അന്ത്യപുരുഷനിൽ പോകാൻ പാടില്ലെന്നു ശരിയല്ല. അയാളുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ മറ്റൊരാളും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നുതന്നെയാണെന്നുപോലും ആരും അറിയാൻ കഴിവില്ലെന്നും വാദിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഒറ്റത്തോസ്തൻ ഒരു ബന്ധുവിനോട് ഇങ്ങനെ വാർഷികമായി പറയുന്നതു കേട്ട് അയാളോടു ഗഭാധരൻ ചോദിച്ചു. 'സ്ത്രീകളെ അകറ്റി മറ്റവിൽ പാർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ കാണാൻ കഴിയുവാൻ ധർമ്മമായ പരിശീലനംകൊണ്ടും ഈ ശുദ്ധമതികൾക്കും മാത്രമേ അവരെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ. ചെന്നൈയിൽ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ അവിടെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം എന്തിനു കാരണമുണ്ട് കഴിയും.' അതു സാധ്യമല്ലെന്നു ഒറ്റത്തോസ്തൻ ആണെന്നു ഗഭാധരനും ശരിയല്ല.

കുറെദിവസം കഴിഞ്ഞു സ്വകാര്യമായി ഗഭാധരൻ ഒരു നെയ്ത്തുകാരിയുടെ വേഷത്തിൽ പത്തുനൂറ്റാണ്ടിന്റെ സാദൃശ്യം ചുറ്റി വെള്ളിമണികളുള്ള ഒരു വളയും കയ്യിലിട്ടുകൊണ്ട് ക്ഷണത്തിൽ കട്ടയുണ്ടായി മുട്ടുപടുകൊണ്ട് പകുതിമുഖം മറച്ച് സന്ധ്യയായപ്പോൾ ഒറ്റത്തോസിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ എത്തി. അയാൾ വെളുത്തതടവുണ്ടായിട്ടുള്ള വീട്ടിന്റെ പുറത്തുവെക്കുന്നതിനും അന്ത്യപുരുഷൻ വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്തുപോകുന്നതിനും തോരം കൈകൾപ്പോയതുകൊണ്ട്

മാത്രം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ വന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഒറ്റത്തോസ്തൻ ചോദിച്ചു. 'ഇപ്പോഴാണു അന്ത്യപുരുഷനിൽ പോയി സ്ത്രീകളോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ ആ സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. കൃത്യതയനുസരിച്ചു മറുപടി വന്നതിൽ ആ സ്ത്രീ വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ ബാലികയുടെ മധുരമൊഴികൾ കേട്ട് സ്ത്രീകളുടെ കൈ താമസിച്ചുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. മധുരം വേർതിരിക്കാൻ മലയം ചെറിയും തിന്നാൻ കൊടുത്തു വിശ്രമിക്കാനായ മലയം ചെറിയും തിന്നാൻ കൊടുത്തു. സ്ത്രീകളുടെ പെരുമാറ്റം വളരെ സുന്ദരിയായ ഗ്രാമീണ ചിലപ്പോൾ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ഗഭാധരൻ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമായിട്ടും ഗഭാധരൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങാത്തതുകൊണ്ട് അമ്മ അന്ത്യപുരുഷൻ രാജഗോപാലനെ പറഞ്ഞയച്ചു. സീതാനാഥനെപ്പറ്റിന്റെ വീട്ടിൽ മരണപ്പെടാൻ ഗഭാധരൻ അവിടെ മരണപ്പെടുന്നതും കിട്ടി. ഒറ്റത്തോസിനെപ്പറ്റിന്റെ വീട്ടിനടുത്തുവന്നപ്പോൾ മുറിക്കു പേരു വീട്ടിലു. വീട്ടി കേട്ടയുടെ ചെട്ടന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാൻ ഗഭാധരൻ അന്ത്യപുരുഷനിൽനിന്നു കേട്ടു. "ഇതാ വന്ന ചെട്ടൻ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പുറത്തുപോയി. ഒറ്റത്തോസ്തൻ പരിഭ്രമിച്ചു. മുങ്ങിത്ത. എങ്കിലും നേരമൊക്കെ നെന്തിലാക്കി അയാളും ചിരിച്ചു. ഗഭാധരൻ അയാളുടെ ഗദ്യം ഭജിച്ചതിൽ എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമായി അടുത്ത ദിവസം മുതൽ അയാളുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകളും സീതാനാഥനെപ്പറ്റിന്റെ വീട്ടിൽ ഗഭാധരന്റെ കീർത്തനം കേൾക്കാൻ പോയതുപോലെ, ഗഭാധരന്റെ കീർത്തനത്തിലും അന്ത്യപുരുഷനും ചേർന്നുപോയും മറ്റകിയ ആ സ്ത്രീകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആശയിക്കേണ്ടതുണ്ടായി. അവർ നാലുപേർക്കു നേരിട്ടുവെക്കുന്ന വേഷവിധാനങ്ങൾ കൂടി അപ്പോൾ ഹത്തിനു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. സീതാനാഥനെപ്പറ്റി ഗഭാധരനെ ഒരു ദേവതയെപ്പോലെ ഭജിക്കാൻ തുടങ്ങി. യിഷ്ടിയിൽനിന്നു തിന്നാൽ വെളുത്ത പെൺകുട്ടികൾ യാതൊരു തരം വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തെരുവുനത്തിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത ഗഭാധരനെ അവരുമായി ഇരുപാടുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കാനും കണ്ടിട്ടില്ല. ഗഭാധരനിൽനിന്നും പുറത്തുപോകാൻ ശ്രമിച്ച് എല്ലാവരും

പ്രസംഗംകൊണ്ടു.

പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദത്തെപ്പറ്റിയുള്ളതല്ല. ഗോധരയിലുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുകിലും അദ്ദേഹം സന്തോഷമനുഭവിച്ചു.

ഈ ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ഗോധരയെ സ്നേഹിച്ചു. പുരാണശ്രവണത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ കൂടുന്നിടത്തെയും ഗോധരൻ ഹാജരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിനിർഭരവും ശ്രവണമധുരവുമായ സമീകരണവും ജാലപുണ്ണമായ നൃത്യവും നേരമ്പോക്കിനു വേണ്ടി അനൂരൂപ അനുകരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും എല്ലാവരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു. ഒരു ചിത്രപുണ്ണമായ ചിത്രത്തിൽ കഥ പറയുന്നതു സാക്ഷാത്കാരികളും അസാക്ഷാത്കാരികളും ഗോധരനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കായ്കാകൃഷ്ണവേദനയും ബാധ്യതയിലുള്ളതും ഗോധരനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഉപദേശാധാരായി ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കപടശിവനായുടെ അടവുകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് അവയുടെ വഞ്ചനാപ്രയോഗങ്ങൾ നല്ല മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ താഴ്ന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഗോധരൻ അവരെ ശ്ലേഷ്മയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ബഹുജനപ്രിയനായ ആ മഹാമഹനായ അദ്ധ്യാപനം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നില്ല. ഗോധരൻ അപ്പോൾ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയുണ്ടെന്നും പഠിക്കണമെന്നുള്ള തത്പരതയോടെ അധികമായി കൂട്ടുകാരോട് ചേർന്നു കളിക്കുന്നതിലുള്ള പ്രതികരണമായിരുന്നു. ബാധ്യതാസ്ഥിതിയിൽ തന്റെ ഭാവിജീവിതം എത്ര വിധമായിരിക്കുമെന്ന് ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ശുദ്ധമോഹമനുഭവം സംസാരവിരക്തിയും കാലായുസ്സുപരിതരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം കാണാതിരുന്നില്ല, എങ്കിലും കാതവിന്റെയും മറ്റും ശ്രമങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവർക്കു സഹായമായിത്തീർന്ന് അദ്ധ്വൈതപ്രാപ്തിയെ ഒരു കൈവിടുകയും ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഗോധരൻ തന്നെ. മറ്റവിൽ തന്റെ സന്തോഷത്തോളമായി അയാൾ തന്നെ ശ്രീ രാമചന്ദ്രൻതന്നെ എകദാമുണ്ടായ ഉറപ്പു നൽകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഗോധരൻ താൻ കഴിച്ചു.

ജൂൺ 1963

അക്കാലത്ത് ഗോധരന്റെ ശ്രദ്ധാഗ്രഹത്തിൽ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരോടൊന്നും സ്വന്തം സുഖമുള്ളതിലും കൂടുതലായി പ്രതിബിംബം തന്നെത്തന്നെ. അവരുടെ സുഖമുണ്ടാകാൻ ഭാഗം വഹിച്ചു. അവർക്കു തന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസപ്രതിഭയെയും വിശ്വസ്തതയെയും അവയുടെ സ്നേഹവും മാത്രം അവരെ വിട്ടുപിടിപ്പാൻ ഗോധരൻ മനസ്സു വന്നില്ല. അവർക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും സേവ ചെയ്യുന്നത് സംഭവം അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടി അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഗോധരന്റെ ആർഗ്ഗ്യത്തിൽ തന്നെത്തന്നെ. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങൾ ഒരു നാടക സംഘം രൂപവൽക്കരിച്ച് അതിന്റെ ഭാരം വഹിക്കുന്നതിനും അവരുടെയല്ലാം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും ഗോധരനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ അതിന്റെ അഭിനയം തുടങ്ങാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഗോധരന്റെ കീഴിൽ ബാലന്മാർ അതതു ചാതുര്യങ്ങൾ വേണ്ട പാട്ടു പഠിച്ചു. സ്കൂളിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടുന്നവന് അവർ ശ്രീരാമന്റെയും ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയും ചരത്രം അഭിനയിക്കുവാൻ പരിശീലിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു പ്രധാന ചാതുര്യമായി ഗോധരൻ ആ കളിയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു പുറമെ മറ്റുള്ളവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇടക്കിടെ ഗോധരൻ അവസരമായി ഉണ്ടായി. ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതിനും ഗോധരൻ ജനസമുദായം വാസനയുണ്ടായിരുന്നു. സദാഹാരിയായ സർവ്വമംഗള ഭരണിവസം ഭർത്താവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഗോധരൻ കാണുവാനിയോയി. ആ അവസ്ഥയിൽ ദമ്പതികളുടെ സന്തോഷപുണ്ണമായ രൂപം അദ്ദേഹം വരച്ചത് കണ്ടവരെല്ലാം അതിന്റെ മനോഹരതയിൽ വിസ്മയിച്ചു. ദേവതാവിഗ്രഹം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള സാമഗ്രികളെല്ലാം പ്രത്യേകം അണയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു അടുത്തുവെച്ച് അദ്ധ്വൈതപ്രാപ്തിയെ അയാൾ വിട്ടുകൊടുത്തു. അങ്ങനെയുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ ഗോധരൻ 17 വയസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നതു സമയംവരെ കഴിഞ്ഞു. ആ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹൻ വിട്ടുപോകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ഗോധരന്റെ പഠിപ്പത്തിലുള്ള ഭാരം സിന്ധു കണ്ടു. തനിക്ക്തന്നെ സഹായിയുടെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഗോധരനെ അ

മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കവിയാണ് എ. എ. അബ്ദുൽ ഖാദർ ഷാ. അദ്ദേഹം എഴുതിയ കവിതകളിൽ നിന്ന് ചിലതെടുത്ത് അവയെ അമൃതപ്രസാദം എന്ന പേരിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ കവിതകളിൽ നിന്ന് ചിലതെടുത്ത് അവയെ അമൃതപ്രസാദം എന്ന പേരിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

**காதிசேனரூபம் அதிலை
அடங்குமணியும்.**

[illegible]

മലയാളംകൊണ്ട് നാണി തന്റെ നാലാമത്തെ കെളാഴ്
 മലംബന്ധ മധുരനാഥന്റെ രണ്ടാമത്തെ കാല്പനയി
 വിവാഹം ചെയ്തിട്ടില്ല. ശ്രീരാസമണി കാളികാദേ
 വിയിൽ ഉപദേശിക്കുന്നവളായിത്തന്നെയാണ് അറിയ
 ക്കേ വാമനം പ്രവൃത്തിയും ഏല്പാഴും സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതി
 തന്നെ.

വാണരണസിംഹിൽ പോയി വിശ്വനരമേന്ദനെയും
 അന്നപുണ്ണയുടെയും ദർശനവും പൂജയും നടത്തുക എ
 ല്ലാ ആസ്തികന്മാരുടെയും ജീവിതോദ്ദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാ
 യി കരുതപ്പെടുന്നുണ്ട്. ദേവീഭക്തനായ റാണി രാ
 സമണിയും 1949-ൽ തീർത്ഥയാത്രക്കു പുറപ്പെട്ട
 ചപ്പാറം കാശിയാത്ര ആവശ്യമില്ലെന്നും അഗ്നിശമിത
 രത്തിൽ ദേവീപ്രതിഷ്ഠ നടത്തി നിത്യപൂജയും പക്ഷ
 നിവേദ്യവും എടുപ്പുക്കുന്ന പക്ഷം ആ വിഗ്രഹം വഴി
 താനത്ര സ്വീകരിക്കണമെന്നും ദേവീതന്നെ അവി
 ങ്ക ഭൂമിനിറുപ്പുകൊടുത്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. വളരെ
 പണം ചെലവാക്കി ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ അഭിഷേകത്താ
 യ ഒരു ദേവാരവവും അതോടൊപ്പം ഒരു വലിയ
 തോട്ടവും നിർമ്മിച്ചു. 1856 മേയ് മാസം 81-ത്തി
 യതി ന്നാനന്തരമാകിലും പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നിശ്ചയി
 ക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ജനറൽ റാണി പണി
 ത്തിച്ച രക്ഷിതത്തിൽ തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയെ പക്ഷാപ
 നിവേദ്യം അർപ്പിക്കണമെന്നവർക്കു അകമ്പടയ്ക്കു
 യെന്നുണ്ടായി. ഇതേപ്പറ്റി പണിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 യും ആരാധനയ്ക്കുപോകുവാൻ പതിവുപോയെ അവിർ അനുകൂ
 ലമായ ഉത്തരം നൽകിയില്ല യെന്നപ്രകാരമുള്ള ഒരു
 കാരണത്താൽ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച
 ഒരു കിറിപ്പിൽ ദക്ഷേത്രസ്വത്തു് ബ്രഹ്മണദാനം ചെയ്
 ത്തുകൊണ്ടു് ബ്രാഹ്മണർ ദേവാരാധനയ്ക്കു ചെയ്യുമെന്നും ശാ
 സ്ത്രീകൾക്കും അന്നത്തെവെച്ചും ബ്രാഹ്മണസേവയ്ക്കും
 നിർബ്ബാധം നടക്കുമെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. അ
 കാരത്താൽ ഒരു ഉദാഹരണമായ ഈ ദേവാരാധന മറ്റു
 ബ്രാഹ്മണർ സ്വയം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും റാണി
 യും കുറേ സാധാരണ ഭക്തന്മാരും അതനുമാലിക്കാതി
 രുന്നില്ല. കാരാർപ്പത്തിനു സജീവമായ സേവയ്ക്കു
 യ്ക്കുകയാണായ മഹാശാസ്ത്രശാസ്ത്രോപദേശൻ റാണി

ആദ്യത്തെ വാങ്ങിയ ഗോധരൻ രാണി രാസമണി അയ്യന്തകേരളത്തോടു കൂടി സ്ഥാപിച്ച ക്ഷേത്രത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പുന നടത്തപ്പെട്ട ശേഷം ഇവിടു പ്രസാദം കഴിക്കുന്നതിനു വൈദികവും കാണിച്ചു ത് എങ്ങനെ യുക്തിസംഗതമാകുമെന്നു സാരഥരായ അംകരം, ധനിയർന്നിനും ആദ്യത്തെ വാങ്ങിയതും തന്റെ വാഗ്ദാനം പാലിക്കുന്നതിനും അതിനു നീക്കു പരിചയമുള്ള ഒരു അയർക്കാരിയോടു തനിക്കുള്ള സ്നേഹം കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയായി തന്നെത്തു ശരിയെടുത്തതാണ്. ബാധ്യം മുതൽ ആചാര സമ്പന്നനായ പിതാവിന്റെ അനുജനായതും

തന്റെ അയ്യന്തകരായ ആദ്യമായി നിന്നപ്പോൾ ഗോധരൻ തക്ക കാരണമില്ലാതെ അതു വിരമം സമർപ്പനായില്ലെന്നുള്ളതു് തന്റെ മനമെന്തെന്നു മറ്റൊരാൾ കാണിക്കുന്നതല്ല. ബാധകനായ ഗോധരൻ ഇനിയും പല പരീക്ഷകളിൽ തന്റെ മക്ഷ്യത്തിലേക്കു പുരോഗമിക്കുവാനുണ്ടെന്ന സംഗതിയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ആചാരയിട്ടു തന്നെ മേയ്ക്കുതെ മറ്റൊരാൾ കാണിക്കുന്നതല്ല.

സ്വാമി വിജയനന്ദൻ,

പാലയ

[കേക]

കാരിയാ. ഏതെത്രിക്കുവിലിൽ വസിച്ചിട്ടു. വിശ്വനരനനും പ്രാണനാഥൻ തൻ പരമേശിൽ വിശ്വധാത്രിയാ. ദേവി — പാവുതി, മഹേശ്വരി — യശ്വതേരി. പൊഴിമേലും സാരമോതിടിനാറും: ലോകവാസികൾ — മക്കൾ — ഉപരിതരായിക്കൊണ്ടു. ശോകമൻ ഏതെത്തിയതിനാലുടിക്കുന്നു. ശോകമനനാ. നിത്യനിപ്പാണമണയുവാൻ ലോകേശ, മാറ്റുവെക്കുന്നതുള്ള കലിതന്നിൽ? “ജീവിത കാലമെല്ലാം പ്രണവം ജപിച്ചിട്ടിൽ ജീവനു കരസ്ഥമാം മോക്ഷസാമ്രാജ്യം, ദേവി! അല്ലെങ്കിൽ, സദാകാലം ശ്രീകൃ. ജപിച്ചാലും; മല്ലഭാലനേ, കാശിവാസവുമകികാമ്യം.” പ്രാണവല്ലഭ വിരോ, തീവിധമുപാസിച്ചാ. നിന്നേറെ ജീവനാൽ. സാമ്യമല്ലെന്നാൽ വന്ന! അറകറത്തും തീരെയില്ലാത്ത പുണ്യമായ. മറ്റുപായങ്ങൾ ലോകമകരിക്കയുണ്ടെന്നാകിൽ കണമെഴുതിടണമെന്നു കേണിതും ദേവി

തന്നെ പതിയെ പാതയിൽ വീണിടിനാൾ.
 പ്രാണവല്ലഭൻ, തന്റെ പാണിപല്ലവത്താലെ
 പ്രാണവല്ലഭയാകുമയെ തിരഞ്ഞിടിനാൻ.
 “പ്രാണനായികയാരു നിന്നെ സങ്കടം
 ളോന്നോടെ തിരക്കു മാറ്റും, സശ്രദ്ധം ശ്രവിച്ചാലും!
 കലികാലത്തിൻ ഘോരമാലിന്യനിരകളെ
 മൂലവിച്ഛേദം ചെയ്യും മുഖമോ മഹാലർമ്മം
 സർവ്വവ്യംപിയായിട്ടും ഹരിതൻ തിരുനാമം
 സർവ്വമാ ഭക്തിപൂർവ്വം കീർത്തിനും ചെയ്യുന്നതാം!
 നാലുപായങ്ങൾ മുക്തിക്കൈവന്നിട്ടുവാനായി
 പൊല്ലിനെന്നെന്നാകിലും മൽപ്രിയേ, കേട്ടുകൊൾക!
 നാമം താൻ കലിതന്നിൽ വിലസും പുണ്യധർമ്മം
 നാമമേ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, ജീവന പരാനന്ദം.
 ആയതിൻ പൊരുൾ നശ്ശി, പാഠമേ പരത്തണം.
 തോയജാക്ഷന്റെ നാമം നമ്മൾക്കു പ്രിയങ്കരം.”
 ലോകത്തിൻ മാതാപിതാക്കളാരാമവരുടെ
 യജ്ഞപാസരിഞ്ഞെങ്ങുമന്ദർവാഹിനിയിരായി,
 പേരാണ് സരസ്വതിയെന്നപോലെഃഴകന്ദ
 പാരിന്റേപ്പരിപുരുഷമാക്കുവാൻ സദാകാലം.
 സകൃതമാകുന്നതാ കല്പകപ്പുരുമലർ
 വിടൻ വിലസിട്ടും ജീവന്മാരതിൽ സദാ
 മജ്ജനം ചെയ്തിട്ടേറും നിർവൃതരായിട്ടും,
 ദിക്കുകളെങ്ങുമതിൽ സ്വന്തനമുൾക്കൊള്ളുന്നു.
 ആ മഹാനിർദ്വാരണത്തിൻ സംഗീതലപനിയത്രെ
 മന്നിലെങ്ങുമേ പൊങ്ങും ഹരിനാമത്തിൻ ഘോഷം!
 കലിമാലിന്യവർഷക്കെട്ടതി തട്ടിടാസ്താൻ
 കലിതാരകം തിരുനാമങ്ങൾ കീർത്തിക്കുവൂ.
 മാലൈല്ലരും നശിക്കട്ടെ, ലോകത്തിന്നന്തരംഗം.
 ചേലേരും ഗേവാന്റെ കേളീരംഗമാകട്ടെ!
 പാവനപവനാലയേശ്വര, ഹരേ കൃഷ്ണ,
 ജീവശക്തി, കൃപാസിന്ധോ പാലയ, നാരായണ!!

നാരായണ.

(ആത്മം രാവൻ നമ്പൂതിരി)

പ്രസ്താവകളും

സംസ്കൃതഭാഷയുടെ ശ്രേഷ്ഠത.

സംസ്കൃതം ദൈവഭാഷയെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അതിന് മറ്റ് കാരണമുണ്ട്. മറ്റ് സംസ്കൃതമാണ് ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ ഭാഷ എന്നത്. ദൈവികജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരമായ വേദങ്ങൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലാണെന്നുള്ളതാണ് രണ്ടാമത്തെ കാരണം.

ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ ചരിത്രരേഖകൾ മൂലം സംസ്കൃതം മദ്ധ്യഏഷ്യ മുതൽ പെസഫിക് സമുദ്രത്തിലെ ആക്ക്കിദാഖാഗോപീപസമുദയവരെ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ശബ്ദബ്രഹ്മം എന്ന നമുക്കു സങ്കല്പത്തിനൊത്തൊണ്ണം സംസ്കൃതത്തിനാണ് ഏറ്റവും വ്യാപകമായ ഒരു സ്വാധീനമെന്നു സമുദയത്തിൽ ചെലുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത് ചാരിത്രപരമായും, സമ്പാദ്യപരമായും, ആത്മീയമായും മനുഷ്യസമുദയത്തെ വളരെ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കൃതം എന്ന പേരുതന്നെ ഇതാണ് ഏറ്റവും സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട അഥവാ വളച്ചു പ്രാപിച്ച ഭാഷയെന്നു പറയുന്നു. ഇതത്ര വാസ്തവമാണ്! ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണക്കൊണ്ടും വീക്ഷണബാഹുല്യം കൊണ്ടും ഇതിനെ മറുക്കാൻ മറ്റൊരു ഭാഷയില്ല. ഗ്രീക്കിനെപ്പോലെയുള്ള വഴക്കവും മറ്റൊന്നെപ്പോലെ ചുരുങ്ങിയ പദങ്ങൾകൊണ്ടു ശക്തിയായ ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ക്ഷീവും മറ്റേ ഭാഷയുടെ ശക്തിയും ഹിന്ദുവിനെപ്പോലെ ദൈവികജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവും സംസ്കൃതഭാഷയുണ്ട്. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൾഗ്രാഹ്യമായ വിഷയവുമൂടി സംസ്കൃതം നിഷ്പ്രയാസം വെളിവാക്കാം. നമ്മുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രവും മറ്റുള്ളവയുമൂടി തുലനം ചെയ്താൽ ചൈതന്യഗോരസിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഇന്നുവെയ്ക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ എന്നു പറയേണ്ടിവരും. നിർവചനമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഉച്ചിഷ്ഠി

ക്കുന്ന പക്ഷം പ്ലേറ്റോ ഏറ്റവും മേയ്യുമ്പോഴെങ്കിലും പാശ്ചാത്യരോടൊപ്പം സംസ്കൃതത്തിലേക്കിറങ്ങി അപേക്ഷിച്ച് വളരെ പതിഞ്ഞതും സാധാരണമായതുമായൊന്നു മനസ്സിലാക്കും.

സംസ്കൃതസാഹിത്യം മറ്റു ഏതു സാഹിത്യത്തേക്കാളുമധികമായി നമ്മെ ചിന്തയുടെ അരിതട്ടിലേക്കു കടന്നു മെറുക്കാം. തന്മൂലം മനുഷ്യഹൃദയത്തിലുണർന്നു എറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ സഹാനുഭാവത്തെ കൂടി തട്ടിയുണർത്തുന്നു. രാകടത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയോഗിക മമമായ സനാതനധർമ്മത്തിലെ അഭിസ്ഥാനപരമായ സങ്കല്പങ്ങളെയും സത്പുരാണങ്ങളെയും വളരെ സൂക്ഷ്മമായ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളെയും വളരെ വിസ്തൃതമായ നിരൂപണവികളെയും നേർത്തു ഗാഢമാണ് സംസ്കൃതം.

മറ്റൊരു ഭാഷയിലേയും സാഹിത്യശാഖകളുപരിയിറക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗമാണ് ദൈവിക സംസ്കൃതസാഹിത്യം പൂരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യവസ്തുതകളുടെ സുദൃഢമായ വിശ്വാസ്യതയോടൊപ്പം നമുക്കു തന്നെ കാണിക്കുന്നു. ഇതിനോടു കീഴ്പിടിക്കത്തക്ക മറ്റൊന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉച്ചാദേശങ്ങളുടെ രാജവിഹിതമാണ് ദൈവികസംസ്കൃത സാഹിത്യം.

തത്ത്വശാസ്ത്രപരമായി മനുഷ്യമനസ്സിനെത്താൽ കഴിയുന്നതിന്റെ പരമകോടിയിലേക്കു ഉപനിഷത്തുകൾ എത്തുന്നു. ഇതിലെ ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ പ്രസംഗമാകുമ്പോഴെങ്കിലും അത്യുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുയരുന്നു. ഇതിലെ ധർമ്മപദേശം വളരെ ആകർഷണീയമായ വിധത്തിൽ ഒരു മികച്ച സ്വഭാവം നേടിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഷോപൻഹോൾ ഇപ്രകാരം ഉദ്ഘോഷിച്ചത് "അല്ലാതെ ഉപനിഷത്തുകളെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എനിങ്ങനാശപാസം നൽകുന്നതിനുള്ളതാണ്. മരിക്കുമ്പോഴും എനിക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുള്ളതാണെന്നാണ്."

സംസ്കൃതകാവ്യകൃതികൾ ഇപ്പോഴും ഇൻഡ്യ മുഴുവൻ പ്രബലമായിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിനും വിജ്ഞാനത്തിനുമുള്ളതും അവയുടെ ആകൃതിയും രൂപവും ആകർഷണീയതയും കൊടുക്കുന്നത് സംസ്കൃതമാണ്. അതെ, കൈയെ സംബന്ധിച്ചും അങ്ങിനെതന്നെ.

മറ്റു മറ്റും ഇതിഹാസങ്ങളായ മറ്റായതെല്ലാറ്റിനും മറ്റാമറ്റത്തെയെല്ലാറ്റിനും സംസ്കൃതത്തിന് വമ്പു പറയാം. അവയെ ഇവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ സിന്ധുതടത്തോ അമരമുപ്പുതടത്തോ ഏകീഭവിച്ചത് ഗംഗയെ തേന്മാലയിലേ അലവിക്കുളം ഉപമിക്കുന്നതു പോലെയാകാം. സംസ്കൃതകവിത്വത്തിനേകിൽ അനശ്വരമായ ഗോവർഗ്ഗീയ നമുക്കു അനുവർത്തപോലും സംഭവിക്കുമായിരുന്നോ!

ശബ്ദഭാവവിധുതെല്ലാറ്റി സംസ്കൃതത്തിനുള്ള സൂക്ഷ്മബോധശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു ഭാഷയും അതേപോലെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ സംയോഗങ്ങൾ ഒരിക്കലും നശിക്കാതെ സന്തോഷത്തിന്റെ ഉറവിടമാകുന്നു. കാളിദാസൻ, ചേലൂരി, ജയദേവൻ, ഭക്തപ്രസാദി മുതലായ പേരുകളെല്ലാം സംസ്കൃതസാഹിത്യ പരിവൃത്തിൽ അമൃതം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദ്രോണാഗതി അക്ഷരാർത്ഥമാണ് പരിജ്ഞാതർ ഏഷ്ടയിലെ അക്ഷരാർത്ഥകൾക്കെല്ലാം ഉപസ്ഥാനം. അത്യാശ്വസ്ഥപരമായും ശബ്ദശാസ്ത്രപരമായും സംസ്കൃതത്തിനേറിയതെന്ന സുനിശ്ചിതപരകാരം ഇത് പരിണിതമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം വളരെ വലിയ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചത് മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു അപൂർവ്വോദാഹരണമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഇത്രയും വലിയ ഷാസ്ത്രവും സംസ്കാരവും ഉള്ളതായാ ഇപ്പോൾ സ്ഥാനമില്ല എന്നു പറയുന്നത് മറ്റൊരു വിഡ്ഢിത്തമാണ്. ഇൻഡ്യയെല്ലാറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇൻഡ്യതന്നെ സംസ്കൃതവും സംസ്കൃതം തന്നെ ഇൻഡ്യയുമാണ്. അത് മറ്റൊരു അഭിപ്രായമല്ല.

യു. കൈയെകളിൽകൂടി വളരെ ശക്തിയോടെ നേർത്താണോ മാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതം തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദങ്ങളിലെല്ലാം ഭാരതത്തിന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്തിയിട്ടുള്ളത്. സംസ്കൃതമാണ് ഭാരതവിപത്തിനുള്ള നെയ്യ്.

സംസ്കൃതം ഇൻഡ്യയുടെ കൈമാറ്റവും വരകമാറ്റവും തമ്മിലും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിലും മാരാമറാശ്ശേക്കു തമ്മിലും അസംഖ്യം വിധത്തിൽ മിട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റേതെങ്കിലും നദികളെല്ലാം ദേവതകളും ദേവതകളെല്ലാം നദികളാകുന്നു. തീരത്തു ഏവിയെത്തിയെന്നാലും അവയെത്തെയല്ലാം പേരുകൾ നിങ്ങൾക്കു ദിനംതോറും ഉദ്വേഗത്തിലായിരിക്കുന്നു. കിണറുവെണ്ണം ഗംഗയാകുന്നു, തമിഴ്നദിയാകുന്നു, ഗോതമ്പിയായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെ ഈ രാജ്യത്ത് ശാക്തീകമായിട്ടുള്ളതിൽ ബുദ്ധിപരമായിട്ടുള്ളതിലും യോജിപ്പുണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സ്വാധീനശക്തിയാണ് സംസ്കൃതം.

സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തിൽ വസിക്കുന്ന നാം സമസ്ത രാജ്യങ്ങളെയും മറ്റാവാത സംസ്കൃതത്തെ മറന്നു എന്നു തന്നെയാണ് ഇനി യാതൊരു ഭവിവുകഴിവും ഏതെങ്കിലും കാര്യമില്ല. ഭാരതത്തിൽ ഐക്യം സ്ഥാപിക്കാനെന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പുതുചിന്താശാഹയുടെയുള്ളിൽ നല്ലയിട്ടുള്ള ആദർശങ്ങൾ സ്വാധീനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകുമെന്നും മറ്റും വളരെയധികം കഴിയുന്ന പാശ്ചാത്യർക്കു മാറ്റുപേരുകൾകൊണ്ടും ഇന്നു സംസ്കൃതപഠനമാണ് അത്യന്താപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്.

സർക്കാരിന്റെയും സർക്കാരിന്റെ അനുകൂലമുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രയത്നഫലമായി സംസ്കൃതപഠനത്തിന് ഒരു പ്രോത്സാഹനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രയത്നങ്ങൾ സഹവകാശങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തതിലുള്ളവയെല്ലാം സംസ്കൃതം അത്യാവശ്യമാണെന്ന ബോധം ഉണ്ടാകണം. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാൽ

പ്രബുദ്ധകേരളം

മാണ് സംസ്കൃതം പഠിച്ചവരേക്കാൾ ഉയർന്നവർ എന്ന മനോഭാവം ഈ രാജ്യത്തിൽനിന്നും പോകണം. ഇതിലേക്കു ഗവണ്മെന്റിനു വളരെയധികം സഹായം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. അതിന് സംസ്കൃതം പഠിച്ചവരെ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ഗവണ്മെന്റു നിരക്കെ അളിച്ച് മറ്റു പുതിയ സംരംഭങ്ങളിലും നിരയിക്കണം. പുഷ്പസമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള ഗുരുക്കുലവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകണം.

അവസാനമായി, സംസ്കൃതം പഠിക്കാനും എഴുതാനും സംസാരിക്കാനും വളരെ എളുപ്പമുള്ള ഭാഷയാണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉറപ്പുതരുന്നു. ഈ ലോകത്തിലേയും പരലോകത്തിലേയും വിജയത്തിലേക്കുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥപ്രവേശനപാത സംസ്കൃതം തന്നെയാണ്.

ദേവാനന്ദം പ്രൊ സമർത്ഥി പ്രജ്ഞാധരം
ദേവാനന്ദം രാജി അഭിനോ നിവർത്തനം

ദേവാനന്ദം സഖ്യം ഉപസേവി ഭാ വയം
ദേവം ന ആയുഃ പ്രതിരന്തു ജിരമസ
(ജ. ബേഡം 1. സ്കന്തം 89, ചന്ദ്രം. 2)

[തല്പരണം അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ യജമാനനായി (യാഗം നടത്തിക്കുന്നവരായി) വരണമെന്നുഗ്രഹിക്കുന്ന ദേവന്മാരുടെ മനസ്സു(ബ്രഹ്മി)പോലെ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സും സഖ്യം തരുന്നതായിത്തീരട്ടെ. ദേവന്മാർക്കിരിക്കുമായവർ അവർ ഞങ്ങൾക്കു മാനം ചെയ്യട്ടെ. ഞങ്ങൾക്ക് ദേവന്മാരുടെ സഖ്യം ലഭിക്കട്ടെ. ആ ദേവന്മാർ ജീവിതം സഫലമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾക്കു ദീർഘായുസ്സു തരട്ടെ.]

(ഒഗ്ഗേഴ്സ് ഫുളി ശങ്കരാചാര്യർ (ചേരക) ഭവൻ സ്പ് മർണവിൽ (Vol IX No. 1.) എഴുതിയിരുന്ന ഭവനത്തിന്റെ മലയാളരൂപം)

ബ്രഹ്മം

വിദ്യയും, അവിദ്യയും, മായയും അതീതമാണ് ബ്രഹ്മം. ലോകത്തിൽ അജ്ഞാനവും, ജ്ഞാനവും, സ്നേഹവും, ദോഷവും, കർമ്മനിഷേധനങ്ങളും, യർമ്മവും, അധർമ്മവും, നല്ലതും ചീത്തയുമാണ്, എന്നാൽ ബ്രഹ്മം ഇതിവനങ്ങളൊന്നും സംഗീക്കുന്നതില്ല. നന്മയും, തിന്മയും ജീവനെന്ന മാത്രം ബാധിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിനെ ഇതൊന്നും സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

ഒരാൾ നിഖവിട്ടുകു വെച്ചു് കൈകൾസമയമായിക്കുഗവതം വായിച്ചുനന്ദിക്കുന്നു. വേദാദികൾ അല്ല. അകലെയായി അതേ വിട്ടുകിടന്നു വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു കൃത്രിമരേഖയിൽ കള്ള ഒപ്പു് ഇടുന്നു. രണ്ടു കർമ്മങ്ങളും ദീപത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലുണ്ടെന്നെങ്കിലും ദീപത്തിനെ രണ്ടു ഫലങ്ങളും ബാധിക്കുന്നില്ല.

വേദം, പുരാണം, തന്ത്രം, തത്വജ്ഞാനം എന്നി

വ നാവുകൊണ്ടുസ്ഥിരീച്ച് ഉച്ഛിഷ്ടമായതാണ് രണ്ടു പരഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുനിൽക്കുട്ടിരിക്കുന്നു. വിവരിക്കപ്പെടാത്തതും, ഉച്ഛിഷ്ടമാക്കപ്പെടാത്തതും, ആയ ഏക വസ്തു ബ്രഹ്മമാണ്. ബ്രഹ്മം എന്താണെന്നോ, വേദാദികൾ വസ്തുവെപ്പോലെയൊക്കണമെന്നോ ഇതുവരെ ആരും പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മരണമുൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു രണ്ടു പേരും വിദ്യാനിരന്തരമായിരുന്നു. രണ്ടാളെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഗുരുക്കുലവാസം ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തു. "കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ബ്രഹ്മജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കണം, ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിക്കുകയും, ശുശ്രൂഷയും സമ്പാദിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞുനഗ്രഹിച്ചു. മൂലാവിൽ മുക്തനായതു.

കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം രണ്ടു പുത്രന്മാരും

മെങ്ങിവന്നു. പിതാവിന്റെ പാഠങ്ങളിൽ തെറ്റുറ്റ വിനീതരായി നിന്നു, അവരുടെ മനോഹരം എത്രത്തോളം ആയിട്ടുണ്ടെന്നറിയാനായി മൂന്നു മകരയെ വിളിച്ചു. “മകനേ! തീ എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും, പുരാണങ്ങളും അഭ്യസിച്ചുവല്ലോ, ബ്രഹ്മമണ്ഡാനവും സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ബ്രഹ്മം എന്നാൽ എന്താണെന്നു എനിക്കു പറഞ്ഞുതരണം.” വേദത്തിലും മറ്റും ഉള്ള പല ഗോത്രങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു. ബ്രഹ്മം ഇന്നു അങ്ങനെ പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പൻ മൗനിയായിരുന്നു. മൂന്നു മകൻ പറയുന്നതെല്ലാം കേൾക്കുകയുണ്ടായി.

കുട്ടി: സി ബ്രഹ്മത്തെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ എന്തിനായിത്തീർന്നുപറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ടോ! എന്നുചോദിച്ചു. അമ്മൻ മൗനിയായിരുന്നു; ഇളയ മകൻ ഇതുകേട്ടു ബ്രഹ്മത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കി, മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു മൗനം ഭിക്ഷിച്ചു ബ്രഹ്മം എന്താണെന്നു പറയാൻ എന്താണ് കേൾക്കേണ്ടതു്. കുട്ടി: സി എന്താണു് മൗനിയായിരിക്കുന്നതു്? എന്നു അപ്പൻ തുടർന്നുകൊണ്ടു ചോദിച്ചതിന്നു് ഇളയ മകൻ മറുപടിയെന്നും പറഞ്ഞില്ല. അമ്മൻ: മകനേ! ബ്രഹ്മത്തെക്കുറിച്ചു നിനക്കു അല്പം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

മരിക്കൽ ഒരു ഉറപ്പു് ഒരു പഞ്ചസാരമണ്ഡലം മെങ്ങിനടുത്തുപോയി, അന്നത്തെയ പഞ്ചസാരമെരിക്കൽ കൂടെ സമുദ്രത്തുനിന്നു. പഞ്ചസാരയുടെ ഒരു തരി, വേഗത്തിൽ എടുത്തു് ആസ്വദിച്ചു. വയർ നിറഞ്ഞു, വേഗതയോടെ പഞ്ചസാരയും എടുത്തു് ബാധപ്പെട്ടു കിട്ടിയവർക്കു മെങ്ങി. പഞ്ചസാരമെരിക്കയും പഞ്ചസാരമെരിക്ക മെങ്ങുമ്പോൾ, ഉറപ്പു് ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ഉണ്ടായി. ഇതിനുള്ള പ്രാദേശ്യം ഇവിടെ വന്നു് ഈ പഞ്ചസാരമെരിക്ക മൗനം അൻ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. അസാധാരണ പ്രവൃത്തിയാണെന്നിലും അങ്ങനെ വീണ്ടും ഉണ്ടായി. ഇതാണ് ബ്രഹ്മത്തെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും വിവരം, വാക്കിനും വിവരത്തിനും അതിതരം ബ്രഹ്മമെന്ന് അവർ അറികയില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണ

കുടുംബം, മറ്റു മഹാകാവ്യം വലിയതരം ഉറപ്പുകളാണു്, ഏറിയാൽ അവർക്കു് അങ്ങനെയൊരു മഹാ പഞ്ചസാര മാത്രമേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു.

“എന്തൊരുപക്ഷേപം! ഗംഭീരം! ഗംഭീരം! എന്നു കർവ്വപോലെ ഉയർന്നുവന്നു കിരമാലകൾ! മേയ്ക്കൽ മേയ്ക്കൽ! ശബ്ദം! കൊലാഹലം!” സമുദ്രം കണ്ടതായൊരുപോലെ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ പറയും. ബ്രഹ്മത്തെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇല്ലാതാണെന്നു്. വേദത്തിൽ ബ്രഹ്മത്തെ സമുദ്രത്തെ അമർത്തു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ ചിലർ ബ്രഹ്മസമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തോളം ഏതെങ്കിലും അതിവല വെള്ളം തൊട്ടിയില്ല. അതിൽ മുങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലാത്തതും, മുങ്ങിയവർ പിന്നെ പൊങ്ങിവരുന്നതല്ല.

സമാധിയിൽ ബ്രഹ്മത്തെ അനുഭവിക്കുകയും അതു വിവരിക്കാൻ സംശയമല്ല. കാരണം അപ്പോൾ മൗനം നാവു ചൊണ്ടുകയില്ല. സംസാരിപ്പാൻ സംശയമല്ല. അതുകൊണ്ടു് സമാധിസ്ഥനായാൽ ബ്രഹ്മം വിവരിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വന്നു.

സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴം അളന്നുനോക്കുവാനായി ഒരു ദിവസം ഒരു ഉല്പാദന പുറപ്പെട്ടു. മെങ്ങിവന്നു ആഴം ഇത്രയുണ്ടെന്നു് മറ്റൊരുവരോടു് പറയുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുവാനായിത്തന്നെയും സമുദ്രമെങ്ങിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ ഉല്പാദന അതിൽ മരിച്ചുപോയി അതുപോലെ ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞവർ ഇങ്ങിനെയൊരാളാണു് ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിൽ മരിച്ചുപോകുന്നു.

ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്നതുവരെ മാത്രമേ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും സംശയങ്ങളും ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ശബ്ദങ്ങൾ നിമിച്ചു, സംശയം തീർന്നു, സമഭാവത്തായി, ഒരു പാത്രത്തിൽ വെണ്ണയിട്ടു പാത്രം കൂട്ടപ്പിരിയെച്ചു പുറത്തുനിന്നു് വെണ്ണയിലുള്ള നീരു വരുന്നതുവരെ “ശീ-ശീ-കട-പട-ററീ-ററീ-കിരി-കിരി” എന്നു് ശബ്ദമുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കും, നീരു വന്നു ശുദ്ധതയു മാത്രം ബാക്കിയായാൽ ശബ്ദം

പ്രസ്തുതംകേളം

നിന്നുപോകുന്നു. പാത്രം തിരയുന്നതുവരെ ശബ്ദം ഉണ്ടാകും. നിറഞ്ഞതാൽ നിശ്ശബ്ദമായി.

എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ നെട്ടിൽ ഒരു അപ്പം പുറം വീണ്ടും ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നു. അപ്പം വെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ശബ്ദവും നിൽക്കും. ഇതുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്തതിൽ മനുഷ്യരെ ആഞ്ഞോപദേശം ചെയ്യുന്നതാക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്ക് ദുഃഖസമാധിസ്വരം വെടിഞ്ഞു മനസ്സിനെ താഴോട്ടേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. അപ്പോൾ ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ള സംസാരം ഉണ്ടാവുന്നു.

പുഷ്പത്തിനുപരി മെമ്പരവീഴുന്നതുവരെ വണ്ണപുഷ്പത്തെ അനേപയിച്ചു അസ്വസ്ഥനായിരിക്കും. മുരളിമുരളി കെട്ടിക്കിടക്കിയെന്നു വണ്ണ കിസുമത്തിൽ മെമ്പര വീണ്ടു ചുറ്റു ഉണ്ണാൻ തുടങ്ങിയാൽ ക്രമേണ മേൽ ശബ്ദം നിലച്ചുപോകും. ചിലപ്പോൾ രക്തജ്വാലം മലിനമാകാൻ വീണ്ടും മുരളിമുരളിയിലും അതുപോലെ സമാധിസ്വരമാകുന്ന പുഷ്പമുണ്ടു്, പക്ഷെ നന്മകിടന്നതായ പരമഹംസൻ ചിലപ്പോൾ ഈശ്വരഗുണങ്ങൾ പാഴ്ചെയ്യും. ആനന്ദത്താൽ മതിമറന്ന് ആഴ്ചയും ചെയ്യും.

ബ്രഹ്മം ഇന്നതാണെന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ബ്രഹ്മം വാചാമരഗോചരമാണ്. ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞു ജീവിക്കും ബ്രഹ്മത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചാൽ സാധ്യമല്ല. കരിങ്കല്ലിൽ അഗ്രയുക്തമായ തേങ്ങിയെയും കോണിക്കാരനെയും പോലെ ബ്രഹ്മത്തെക്കുറിച്ചും

സിദ്ധിച്ചു കൊണ്ടു് മോക്ഷത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരാൻ കഴികയില്ല.

മരിക്കൽ നാലു സ്റ്റേജുകളാൽ വൈകുന്നേരം നക്ഷത്രവാൻ പോയപ്പോൾ ഉയർന്ന മലിനകളാൽ പുറപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു. മതിൽ കയറി മറിഞ്ഞു ഉള്ളിലേത്താണെന്നറിയുവാൻ എല്ലാവരും ആശങ്കയോടെ നോക്കി. അവിടെ ഒരു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ഉയർന്ന ചുക്കിന്മേൽ കയറി നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അയാളെ അതൃപ്തപരമാക്കി. കണ്ണിനു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായ കാഴ്ചകളെ നീലാനന്ദമാകെ കണത്താൽ മതിമറന്നു ഉള്ളിൽ ചാടിവിടുന്നു. അതൃപ്തം മനോഹരമായ ഒരു പുരോട്ടമായിരുന്നു ഉള്ളിൽ പുറത്തേക്കുവന്നു താൻ കണ്ട കാഴ്ചയെപ്പറ്റി സ്റ്റേജിനോട് വിവരിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള മനസ്സാകിയെന്നായില്ല. സുഖമായി അവിടെ താമസിച്ചു ആനന്ദത്തിൽ മുഴുകി. ഞാൻ മുന്നപേതം മേൽപ്പുകാരം ചാടിവിടുന്നു. ആനന്ദത്തിൽ വയിച്ച് പുറത്തു വന്നില്ല. നാലാമത്തെ ആശ്ചര്യമേൽപ്പുകാരം ആരാമം കണ്ടപ്പോൾ മതിവിന്നു പുറക്കു നിത്യഭുജത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമോദനോദനയോടു ആനന്ദാസ്സമമായ ആരാമത്തെക്കുറിച്ചു മനത്തുള്ള വിളിച്ചുകൂട്ടി സംസാരിച്ചു. ആനന്ദവാസസ്ഥാനമായ ആരാമത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു.

ബ്രഹ്മത്തെ അറിഞ്ഞവരിൽ അധികം പേരും കണത്താൽ മരണമായാണെന്നു അനുഭവിക്കുന്നു. ഭർമ്മം പേർമാരും ജീവകാരുണ്യത്താൽ പ്രചോദിതന്മാരായി കനിക്കുന്നവരായ ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിലേക്ക് നിരന്തരമല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്നു വിഷയികളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. (പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു് ആശയം.)

ഭാരതീയ ഫലിതജ്യോതിഷം.

ഫലിതജ്യോതിഷത്തിന്റെ പ്രകൃതിമാസികവികാസകഥ മനോഹരമാകുന്നു. മഹാപുണ്യവുമായ ഒരു വിഷയമാണ്. എന്തായ വിഷയമാണോ ദേശത്തെ മിക്കവാറും സമ്പന്നനെയും അതൃപ്തപ്രഭാവം മെലുത്തിയിട്ടുള്ളത് ആ വിഷയം ആഴ്ചകൾ വളരെ കുറച്ച കാലമേ അറിയുന്നുള്ളൂ എന്നത് ഒരു വിചിത്രവി

ശാധനമാണിത്. ഈ വിഷയം ശാസ്ത്രീയപരിഷ്കാരവും മതാഭിപ്രായവും ആശ്രയിച്ച സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതും ലഭിക്കാത്ത ഘട്ടത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ചചെയ്യുക എളുപ്പമല്ലാത്തതിൽനിന്നു്. എന്നാൽ വായനക്കാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉത്സുകരായി ചില ശാസ്ത്രീയചർച്ചകൾപോലും അവസരം

ഭാരതവർഷത്തിൽ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രഗവേഷണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ദൈവദീപ്തിയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രതികളായിരുന്നു. വിശേഷപ്പെട്ട യജ്ഞങ്ങൾക്ക് സമയനിർണ്ണയം നിർദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു. കലാനിർണ്ണയം സാധിക്കുന്നതിന് ജ്യോതിഷവിദ്യയല്ലാതെ വേറെ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗണിതജ്യോതിഷത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീനഗ്രന്ഥമായ വേദാംഗ ജ്യോതിഷത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമായിട്ടുണ്ട്, വേദങ്ങൾ യജ്ഞത്തിനുവേണ്ടി അർപ്പവൃത്തമായിട്ടുണ്ടെന്നും, യജ്ഞങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പ് സമയാനുസൃതമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് കലാനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നവർ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തെ അറിയുന്നുണ്ട്, വാസ്തവത്തിൽ അവർ അത്രയെ യജ്ഞങ്ങളെയും അറിയുന്നുള്ളു.

വൈദികകാലത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുണ്ടായിരുന്നെന്നും, അഥവാ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും എന്ന വിഷയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ദൈവദീപ്തിയിൽ ശുക്രനെയും ബുധനെയും ക്ഷമിതൻ പാലിക്കുന്ന ജ്യോതിഷപിണ്ഡങ്ങളെയും ക്ഷമിതൻ പാലിക്കുന്ന ജ്യോതിഷപിണ്ഡങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു കാര്യം, അങ്ങനെയെങ്കിൽ പാലിക്കുന്ന ജ്യോതിഷപിണ്ഡങ്ങളെ വീക്ഷിക്കാൻ ഭാരതവാർഷത്തിന്റെ വിശദമായതരണത്തിനും പരിശുദ്ധനായോജനാധിപതിയായോ പേരെ. ഏതു സ്ഥലമാണുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ, ആകാശത്തിൽ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ജ്യോതിഷപിണ്ഡങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നിനു നക്ഷത്രമെന്ന പേരുണ്ട്. ഇവ സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ഈ നിസ്സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു. വളരെ ദൂരത്തിലുമാണ്. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്കുപുറത്തുനിന്നും സാധാരണഗതിയെക്കുറിച്ച് അന്തരീക്ഷവുമ്പുൻ നക്ഷത്ര സാധാരണ. മദ്ധ്യകാലത്തെ ജ്യോതിഷികളാകട്ടെ, അവയെ സ്ഥിരമെന്നെന്നെ കരുതിയിരുന്നു. മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ സൂര്യപ്രകാശംകൊണ്ട് പ്രകാശിക്കുകയും സഞ്ചരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവദീപ്തിയുടെ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെയും അന്തരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവോ ഇല്ലെന്നും എന്ന വിഷയത്തിൽ അനേകം യുഗോപുൻ

പണ്ഡിതന്മാർക്ക് സന്ദേഹമുണ്ട്. അവരുടെ സന്ദേഹം അടിസ്ഥാനരഹിതമെങ്കിലും അവരുടെ മതം വെളിപ്പെടുത്തുക നിരൂപകന്മാരുടെ കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്. സ്വാഭാവികമായ പണ്ഡിതന്മാർ വേദങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മവിശദീകരണങ്ങൾക്ക് ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളെ പദങ്ങളാക്കിട്ടുണ്ട്. ദൈവദീപ്തിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തി സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവ കൂടതെ വേറെയെ ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും പേരിട്ടെടുത്തത് സത്യമാണ്. എന്നാലിട്ടുകൊണ്ട് ദൈവദീപ്തിയിൽ ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യജ്ഞം ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടുണ്ടെന്നു സിദ്ധമാകുന്നില്ല. സൗരംഗംകൊണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്തരത്തിൽ വലിയ വിവരമില്ലാത്തതായിട്ടുണ്ട്. കറച്ചെല്ലാമുണ്ട്. ഭാരതീയനക്ഷത്രവിദ്യ എന്ന കിൽ ബാബിലോണിയൻതിനിന്ത് ഭാരതീയവേദം വന്നിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ചീനയിൽനിന്നും—എന്നി പ്രകാരം ഒരിക്കൽ യുഗോപുൻ പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്താവിക്കാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ഒരു പക്ഷേ ആർക്കിലും ഈ കാര്യങ്ങളെ വിവരമായാഗ്യമായി കരുതുമ്പോൾ നേരെക്കുറിച്ച് ഇല്ലാത്തവർ വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ഭാരതത്തിലെ നക്ഷത്രവിദ്യയെന്ന ആ പ്രാദേശങ്ങളിൽ പോയിരുന്നുവെന്നും. നാമിന്ത് ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശ്വകൃതമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവദീപ്തിയെ നക്ഷത്രങ്ങളെ പ്രകാരം അധികമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ എളുപ്പമായിത്തീരും. ഗ്രഹങ്ങളെയും നാശികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗണന ഏതാണ്ട് 2000 കൊല്ലം മുമ്പു മുതൽതന്നെ നമ്മുടെ പ്രദേശത്തു നന്നായി പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എന്തുകൊണ്ട്, ദൈവദീപ്തിയുടെയും നാം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗണനയെക്കുറിച്ചുവേണ്ട കാര്യം, ദൈവദീപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപക്ഷത്തിനെ അപേക്ഷിച്ച് പരമ്പരയും അനുഗ്രഹിയും കൂടുതൽ മഹത്വപൂർണ്ണമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും. ഈ പരമ്പരകളെക്കുറിച്ച് നന്നായെത്തിയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തുടങ്ങി. അവയെ യുക്തിയും ഗതമായി സിദ്ധമാക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലാണ്.

ഉത്തരസംഹിതയുഗത്തിൽ വ്യക്തമാവി പരയുന്നുണ്ട്, ഇന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ യജ്ഞം നടത്തിയാൽ ശുഭമാകുന്നു, ഇന്നതിൽ അശുഭമാകുന്നു എന്നും. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജ്യോതിഷസംഹിതകളിൽ (അവയുടെ വിവരം അധികവും നാം ഭീകാകർമ്മാക്കളുടെ ഉദ്ധരണങ്ങളിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.) യജ്ഞങ്ങളുടെ വിവരമാലിചകളിലും കൂടി ശുഭശുഭനക്ഷത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവമുണ്ട്. ഹൈന്ദവകാവ്യങ്ങളിൽ ശുഭശുഭങ്ങളിൽ വിവരമാലികൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം നൽകിപ്പറയുന്നതിനും. ദ്രുപദൻ യുധിഷ്ഠിരനെ ശുഭശുഭങ്ങളിൽ വിവരം ചെയ്യാൻ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. (ആദി 198) ജ്യോതിഷത്തിന്റെ ഈ പ്രാചീന അംശം വികസിച്ച് മുഹൂർത്തശാസ്ത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പരിണമിച്ചു. ഈ ശാസ്ത്രം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വിധിയും വിശേഷവിധികളിലൂടെ ഇന്നു ലോകത്തിലൊരുകാര്യവുമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള പരമ്പരകളെ സമർത്ഥിക്കുന്നതിന്, ശുഭശുഭഫലനിർദ്ദേശത്തിന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ ജാഗ്രൂകതയെന്നും ഏതെങ്കിലും ആകാശമാലിന്യം ഗ്രഹമാകാൻ നക്ഷത്രമാ ആണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ള വിശ്വാസം ഭാരതത്തിന്റെ ആദിയുഗത്തിൽ തീരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ശുഭശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചതാണ് മനുഷ്യൻ ശുഭമാ അശുഭമാ ആയ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നു, വേറെതാങ്കൾ കാരണമായല്ല. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു സാധാരണ വിശ്വാസം. ബ്രഹ്മണത്തിനും ഉപനിഷത്തിനും ശേഷമുള്ള യുഗത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു, ആകാശമാലികളായ ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങൾപോലും മനുഷ്യന്റെ ശുഭശുഭഭാഗ്യത്തിന് കാരണമാണെന്നും. ചില യുറോപ്യൻ ചണ്ഡികന്മാരുടെ വിശ്വാസം ഈ വസ്തുത അനുസരിച്ചോടുകൂടിയിരുന്നെങ്കിൽ അഥവാ സിറിയയിൽനിന്നോ ഭാരതവർഷത്തിലേക്കിറങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ. ആ സമയത്ത് ബാബിലോണിയായിലും സിറിയയിലും (അഥവാ കുറുവാക്കിൽ യുഹുട്ടസ്സിലെ മലയിടുക്കുകൾ) പുരോഹിതന്മാർ ജാതിഫലം പറയേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ പുരോഹിതന്മാരെ 'ബാബേ' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ബാബേകൾ, ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജന്തുക്കളുടെ

കരളിന്റെയും ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതിയനുസരിച്ചും ഫലം പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. യുഹുട്ടസ് ഉപയുക്തമായ ഈ വിദ്യ ഭാരതവർഷത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വളരെ സംഭവ്യമാണ്. കാരണം ആ കാലത്ത് ഭാരതീയ വ്യാപാരികൾ യുഹുട്ടസ് മലയിടുക്കുകളിൽ കച്ചവടത്തിനു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു, ഇത് ക്രിസ്തുവിന് അറുനൂറ് എഴുനൂറുകൊല്ലം മുമ്പുള്ള കാര്യമാണ്.

എന്തുകൊണ്ട്, ചില വിശേഷനക്ഷത്രങ്ങളിൽ യജ്ഞം നടത്തിയാൽ ഭാവിഫലം ശുഭവും ചിലതിൽ അശുഭവും ആകുന്നുവെന്നും ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യക്തമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിരുന്നു. ശബ്ദസൂത്രങ്ങളിൽ ജോത്സ്യൻ അഥവാ കർമ്മദാതാവ് രാജാക്കന്മാർക്ക് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രം എന്നു പേരായ പുസ്തകം ആവിഷ്കൃതമായിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കേയിന്ദ്രവ് സുപ്രസിദ്ധ സാമ്രാട്ടായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമായ മന്ത്രി ചങ്ങാടുകുറുത്തുണ്ടെന്നാണ്. എന്നാൽ ചില വിദ്വാന്മാർ ഇതിനെ ക്രിസ്തുബുദ്ധിയിൽ മുന്പുള്ളതായി മാനിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തുവിനു വളരെ യധികം ശേഷമുള്ളതല്ലെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സന്ദേഹമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥമനുസരിച്ച് ചെറിയ കോടതികളിലെ കാര്യനിർവ്വാഹകർ് ജാതിശുഭശുഭ നിർദ്ദേശത്തിന് ജോത്സ്യനുണ്ടായിരിക്കുക വളരെയധികം ആവശ്യമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. വേറെവിടങ്ങളു ബുദ്ധദേവൻ ജ്യോതിഷവിദ്യയെ ഗവ്വിതത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

ക്രിസ്തുബുദ്ധാരംഭത്തിനുള്ള അനേകം ഫലിത ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തീർത്ഥാടനം എല്ലാം ലോപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുബുദ്ധം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ വലിയ ഒരു ജ്യോത്സ്യനായ വാരഹമിഹിരൻ ജ്യോതിഷത്തിന്റെ കാര്യം ശാഖകളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം

പ്രബുദ്ധകേരളം

അതേ നിലവയിൽ അനുകൂലമായ സത്യങ്ങളാൽ പൂരികരാണ്. ചരാഹരിചിഹ്നം മുമ്പ് അസിതൻ, ദേവൻ, ഗുൽത്ത് വൃദ്ധഗുൽത്ത്, നാരദൻ, പരാശരൻ, സത്യം ചാപ്തൻ, ജീവശരോ, സിദ്ധസേനൻ, മന്ദൻ, വനൻ, മണിയൻ തുടങ്ങി അനേകം ആചാര്യന്മാർ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. അവസാനത്തെ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

വരാഹമിഹിരൻ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തെ മൂന്നു ശാഖകളിൽ വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട് — തന്ത്രം, സംഹിത, ഹോരം. തന്ത്രത്തിൽ പാടി ഗണിതം (ജാമിത്തമാറിക്) ബീജഗണിതം (ആൽജിബ്ര) ഗ്രഹഗണിതം (മെത്തമാറിക് അസ്ട്രോണമി) ഗോളം (സ്പെരികൽ അസ്ട്രോണമി) കരണം (പ്ലാക്റിക്കൽ അസ്ട്രോണമി) എന്നിവയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സംഹിതയിൽ നാനാവിധത്തിലുള്ള പ്രാകൃതസംഭവങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണുള്ളത്. ഹോരശാസ്ത്രത്തിൽ ജനനസമയത്തെ ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവ്യവസ്ഥകൾക്ക് രാവി ഫലം പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ അതിന് 'അസ്ട്രോജമി' എന്നു പറയുന്നു; അത് ഹോരശാസ്ത്രംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ രാത്രിയഫലിതജ്യോതിഷത്തിൽ ഹോരയെ കൂടാതെ മറ്റനേകം കാര്യങ്ങൾ കൂടി സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യം നമ്മൾ പറഞ്ഞു, അർദ്ധശതാബ്ദത്തിന്റെയും ധർമ്മഗുണങ്ങളുടെയും യുഗത്തിൽ അഥവാ ക്രിസ്തുവിന് ഏതാണ്ട് അറുനൂറു കൊല്ലത്തോൾ മുമ്പ് ജാതീയ രാജാക്കന്മാർ ജ്യോതിഷികളെ അവശ്യം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്നുവെന്ന്, വരാഹമിഹിരിന്റെ, ബുഹദ് സംഹിതയുടെ തുടക്കത്തിൽ ദൈവജ്ഞർ അവരോ ജ്യോതിഷികളുടെ ഏതൊരു വാക്കുണമെന്നോ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് അതിനിന്നും സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അനുമാനിക്കാൻ കഴിയും, ജ്യോത്സ്യന്മാർക്ക് ഏതെല്ലാം വേലകൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതുവെന്ന്, ജ്യോതിഷൻ രാജരാ പ്രകാരത്തിലുള്ള ജ്യോതിഷകന്മാർ റേറ ഗണിതങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടു

ബിഡനീകുന്നു. ശരീരം കമ്പിക്കുന്നതിന് എന്തുകൊണ്ടാണു്, സ്വപ്നമലം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു, വിവിധശുഭകർമ്മങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന്നും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തം എന്താവാംകുന്നു, ഇത്തരം നാനാകാര്യങ്ങൾക്ക് ജ്യോത്സ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ധർശാസ്ത്രത്തിലെഴുതിയിട്ടുള്ളതുപോലെ രാജാക്കന്മാർക്ക് ജ്യോത്സ്യനെ പുരസ്കരിച്ചു കൊടുക്കാൻ ആവശ്യമായിരുന്നതു് യുദ്ധത്തിനായെന്നും, ജ്യോത്സ്യൻ ആക്രമണം നടത്തേണ്ടതു് ശുഭമുഹൂർത്തം പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടെന്നു ചെയ്തിരുന്നു. ഏതുപക്ഷത്തിന്റെ സേനാപതിത്വത്തിലാണ് ജയത്തിന്റെ ആശയക്കുറുമ്പെന്നും വിവരിച്ചു കൺസിലാക്കിയിരുന്നു. അയാൾക്ക് കപ്പി, ആന, വെടി, മുതലായവയുടെ ഇംഗിതങ്ങൾ ഭൂഖണ്ഡം കുറുക്കിയശുഭമലം ചൂഷിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും താവളം നടുങ്ങിയിട്ടും കൂടികിനിച്ച് മുമ്പോട്ടുപോകാനെയും വീണ്ടും വീണ്ടും മുതുവിസർജ്ജനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നാൽ ജ്യോത്സ്യൻ ഈ അശുഭദിവസത്തിന്റെ സ്മരണ രാജാവിനു നൽകേണ്ടിയിരുന്നു. ആന പൂഥിയിൽ തുറന്നുകൊണ്ട് വഴക്കടയാ നയനങ്ങൾ മുക്കിയിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ ഇതു് രാവി പരാജയത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആന തുറന്നുകൊടുത്തു് ദൈവത്തിൽ കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ വിജയം നിശ്ചിതമെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഏകതന്ത്രിയും പുരയിടത്തെ സേനാപതിയുമാകുന്ന തിരു മുമ്പ് അയാളുടെ അറിവുകളെ പരീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, ആ കാലങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുകയും മരം കൈയും ചെയ്യുക വളരെക്കുറവായിരുന്നു സേനാപതിയുടെ ജീവിതരണങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും സമൂഹത്തിൽ സമാധാനം അഥവാ 'ഗ്രേറ്റ് ബീനറിൽ' ഇംഗ്ലീഷിൽ തിരുമി എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും പലരും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിന്റെ അളവുതന്നെ ഒരു മെറിഡൻ അറിയുന്ന അന്ത്യമായിട്ടും, ഇതിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ 'എൽക്കർ' അഥവാ 'മെഡൽ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഇതു കാണാൻ കഴിയാത്ത ആളിന്റെ മരണം ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇറുന്ന ചന്ദ്രികയിൽ വളരെ നേരത്തോളം തന്റെ ഛായ നോക്കിനിന്നിട്ട് ചെറുതെ മുക്കളിലേക്കു നോക്കുന്ന പക്ഷം പുരുഷാകൃതിയായ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിന് ഛായാപുരുഷൻ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ഛായാപുരുഷന്റെ രഖ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ശീശ്രോതരെന്ന മരിക്കുന്നു എന്ന് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മുക്കിന്റെ അഗ്രഭാഗം അഥവാ നാക്കിന്റെ അഗ്രഭാഗം കാണാത്ത മനുഷ്യൻ അധികദിവസത്തോളം അതിഥിയായിരിക്കുകയില്ല. ഉള്ളംകയ്ക്ക് മനറത്തടത്തിൽ വെച്ചിട്ട് മണിസ്ഥന്ധത്തിലേക്ക് സ്ഥിരമുച്ചിതരായ നോക്കുന്നതായാൽ അയാൾ ക്രമേണ ക്ഷീണിതനായി കൊണ്ടുപോകുന്നു. ആദ്യം സുതമനപ്പോലെ കണ്ടുപോകുകയും എന്നാൽ തീരെ ശോഷിച്ച് വിഷമസ്ഥിതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതായാൽ മൃത്യു നിശ്ചയമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. നാനാതരത്തിലുള്ള ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്ന് സേനാപതിക്ക് രക്ഷപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. കൂടാതെ ജ്യോത്സ്യൻ അയാളുടെ (സേനാപതി) ഭാരകം നോക്കിയിട്ട് ഭാവിഫലാഫലനിർദ്ദേശവും നൽകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.

ജ്യോത്സ്യൻ സൂര്യാദി ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരവ്യക്തമെങ്കിലും കണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏല്പാർക്കു തുടങ്ങിയ ഗ്രഹം എന്തരം നിറം സ്വീകരിക്കുന്നു, അതിന്റെ സ്വഭാവം (പ്രകാശം), വികൃതി, പ്രമാണം, വണ്ണം, കിരണം, പ്രകാശം, സംസ്ഥാനം, അസ്തമനം, ഉദയം, ഭിന്നപഥം, വികൃതം, ഗ്രഹണം, യുതിമുതലായവയുടെയെല്ലാം ശുഭാശുഭഫലം പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ ഏതെങ്കിലും സ്വഭാവമായ അഗ്രഭാഗം ഏതുഭാഗത്തേക്കുയരുന്നു, മംഗളത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിറം മങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് തുടങ്ങിയ വസ്തുതകൾ അയാൾക്ക് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ഗണിതജ്യോതിഷത്തിന്റെ ഉന്നതി ഉണ്ടാകാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽപോലും ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സാമ്പാദിക്കണങ്ങൾ നടത്തിപ്പാന്നിരുന്നു. ഉദാഹരണാർത്ഥം, ഇന്നല്ലാറുണ്ടായിരുന്ന ചന്ദ്രഗ്രഹണ

സമയം ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയുടെ മനയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഏത്ത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രഹണം പശ്ചിമഭാഗത്തുനിന്ന് ആരംഭിക്കുകയില്ല. ഈ വസ്തുതയെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് വരാഹമിഹിരിന്റെ നിരവധി പാഠഭാഷികപ്രയത്നങ്ങളുടെ ചില പ്രസ്താവങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗദ്ഗൽ ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്, അപ്പുലിവിവരം ജലത്തിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കണമെന്നും, ഈ എണ്ണ ഏതു ഭാഗത്തേക്കു വ്യാപിക്കാതിരിക്കണമെന്നും ആ ഭാഗത്തുകൂടി ഗ്രഹണത്തിനു മുൻപു സംഭവിക്കും. എന്തുകൊണ്ട്, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഭരതവർഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യന്തം ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

അയാൾക്ക് മേയുണ്ടാകുകയും ഇല്ലായെന്നു എന്നറിഞ്ഞു സൂചനയും നൽകേണ്ടിവന്നിരുന്നു. അയാൾക്ക് വൃക്കായുഷ്യേദം, ഫലപുഷ്പാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, ഇവ ആവശ്യമായിരുന്നു. പരിധി, ചന്ദ്രന്റെ നാലുവശവുമുള്ള പരിവേഷം, ഉൽക്ക, വായു, ദിക്ഘോരം, ഭൂകമ്പം, സന്ധ്യയിലെ അന്തരവണ്ണം, ഗന്ധർവ്വനഗരം, മന്ദ്രയന്ത്രി (മഴവില്ല്) തുടങ്ങിയവയെല്ലാമെന്നാണ്, ഇത്തരം സകല കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അത്യന്തം ആവശ്യമാണ്. ഒരു പക്ഷേ വായനക്കാർ ആ യുഗത്തിലെ ഈ വിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമായിരിക്കും. ബൃഹത്സംഹിതയിൽനിന്നു തന്നെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താൻ നൽകുന്നുണ്ട്.

ഭൂകമ്പമെന്തെങ്കിലും കാശ്യാപൻ പറയുന്നുണ്ട്. പൂർവ്വ ജലത്തിനു മീതെ നിന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതവണ്. ജലത്തിൽ മത്സ്യം, ആമ തുടങ്ങിയ വലിയവലിയ ജന്തുക്കളുണ്ട്. അവ ക്രമശാകുന്നതുകൊണ്ട് പൂർവ്വ വിറപ്പുണ്ടു വശാകുന്നു. ഗദ്ഗൽ പറയുന്നു, ഭൂമി ആനയുടെ പുറത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന്. ഇക്കിടക്ക് അവയുടേ ക്ഷീണിച്ച് ശരീരം ഇളക്കുന്നു. അതുതന്നെ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുന്നു. വന്ധിഷ്ഠൻ പറയുന്നു, ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ വായുക്കളുടെ പ്രകാശമാകുകൊണ്ട് ശരീര വിറച്ചുപോകുന്നു എന്ന്. ഇതിന്റെ

പ്രസ്തുതകൾ.

ഇതിനെ അനുകൂലം... ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ ജ്യോത്സ്യൻ കെട്ടിടം, പശു, കാള, കിരീട, ആന, കമ്പിളി, വസ്ത്രം, പാത്രം, മണിക്കാണികൾ, ആദ്യം, പട്ടി മുതലായവയുടെ വർണ്ണം അറിയേണ്ടത് അത്യവശ്യമായിരുന്നു. അയാൾക്ക് വഞ്ചനപക്ഷി, കറുപ്പൻ, പട്ടി, മാക്കൻ, അസനം ഇവയുടെ ശുഭശുഭലക്ഷണങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യവശ്യമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ലിസ്റ്റ് ഇവിടെ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലും ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാനിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. മനുഷ്യവ്യവസ്ഥയുടെ നിരസനയ്ക്ക് ചിസ്റ്ററ കോളേജ് ഞാൻ വായനക്കാരന്റെ സമയം വേദത്തെ പാഴാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഇതുവരെ എത്ര വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണോ ചർച്ച ചെയ്ത വന്നത് അവയെല്ലാം മിക്കവാറും ഭാരതീയ ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ച പ്രസ്താവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പറയപ്പെടുന്ന ആ യുഗത്തിലേതാണ്. രാശിചക്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പത്തുണ്ടു വിശദീകരണങ്ങളെ ചർച്ചചെയ്തല്ല. ചില യുഗം പൂർണ്ണ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ധാരണയനുസരിച്ച് ഭാരതത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രാശിചക്രവും പരിചയപ്പെട്ടിട്ടായിരുന്നു എന്ന് ഗ്രീക്കുകാരാണെന്നാണ്. ഈ പരിചയവും ക്രിസ്തുവിനുശേഷം മുൻപു നാന്നൂറ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷമുണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ സ്വന്തം ധാരണയെക്കൊണ്ടും ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തിന്മയും ആഴ്ചപ്പുസ്തകരീതിയിലുള്ളതിൽ മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും രാശിചക്രം കുറിച്ചുള്ള പരിചയം ഹിന്ദുക്കൾ അസുരന്മാരിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ്. എന്തായാലും ക്രിസ്തുവും മൂന്നാം നാലാം ശതകങ്ങളിൽ ഭാരതീയജ്യോതിഷത്തിൽ ഒരു നവീന യുഗം ആരംഭിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുത സ്വീകരിക്കാതെ സാധ്യമല്ല. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും രാശിചക്രങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ സംഗതി എന്തെന്നാൽ ആകാശത്തിൽ ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹപിണ്ഡങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ അഗ്രത്തെ യി യന്ത്രികകോണിയിലെന്നു എന്തെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിന്

ഭാരതീയസമുദായത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനീയമായ സ്ഥാനം കിട്ടി എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വസ്തുത ഹിന്ദുവിന്റെ പരമ്പരാഗതവിശ്വാസത്തിന് തികച്ചും വിചാരിതമായിരുന്നതിലും അയാളുടെ "വിശ്വാസ"ത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്കനുസരണമായി അതിനു സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ യുഗത്തിൽ ഈ വിശ്വാസം ഇരംപ്രാഥമ്യമായി ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ വളരെ ബുദ്ധിയായ ഒരു ആരോളനമുണ്ടായി. ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ട—പുസ്തകത്തിലെ കൽപനകളെ ഈ അന്തിമവർഷത്തിലാണ്. അതനുസരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. എങ്കിൽ ഈ അഗ്രനിസ്തയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണ്? ഉത്തരംകൊടുക്കപ്പെട്ടു—പുസ്തകത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ശുഭശുഭകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ഈ ശാസ്ത്രം അന്ധകാരത്തിൽ പ്രദീപകനാണെന്നും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു. വീണ്ടും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്തെന്നാൽ ചില കർമ്മങ്ങളുടെ ഹിന്ദുവർഷം ഒരു ചിലവ ശിഥിലമുണ്ടാകും (മത്പലം, ബുറത്ത് മുതലകൾ) എന്നും ആണെന്നാണ്. വേറെ തരത്തിലുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം അറിഞ്ഞിട്ട് മറ്റൊന്നും മലം തലം മുതലായവ വഴിയായി അറിയാമെന്ന് വിവരണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. വസ്തുവത്തിൽ ഈ യുഗത്തിലെ ഈ പുതുവിശ്വാസം ഹിന്ദുധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചും ബഹുദൂരത്തോളം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. യഥാർത്ഥമെന്തെന്നാൽ കഴിഞ്ഞ 1800 വർഷങ്ങളിലെ ഹിന്ദുധർമ്മം മൂന്നു കാലകളിൽ നിവർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാലും, അന്നാലും, ഫലിതാജ്ഞാതം.

പഴയ സമ്പ്രദായത്തിനെ അപേക്ഷിച്ച് പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിനുള്ള മെച്ചം പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ഞാൻ ഈ പുസ്തകസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചെറുവായ പരിചയം വർകാൽ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഈ നിവരയുഗത്തിൽ എല്ലാത്തിലും അധികം ഭാരതം രാശിചക്രം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും നൽകപ്പെട്ടു. എന്തൊരു ക്രൈസ്തവനോ സൂയൻ ഭൂമിയുടെ നാലുപാടും ചുറ്റിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതിനാണ് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടതെന്നു പറയുന്നത്. ഇത് പത്തുണ്ടുഗതങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതോ അതിലും ന

കെതുവുഹങ്ങളെ ആസ്പദിച്ച് രാശി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ രാശികളെ മേയം, വൃശം (കാള) മിഥുനം (ഭോഡി) കർക്കിടം, സിംഹകന്യാ, തുലാം (തുലാസ്) വൃശ്ചികം (തേവ) ധനു (ധനുഷ്) മകരം (മുതല), കുംഭം (കുംഭം), മീനം (മത്സ്യം) എന്നു പറയുന്നു. ഈ നാമങ്ങൾ ഇവയുടെ ആകാരത്തെ ആസ്പദിച്ചാണ് കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ കൂടാതെ ആ കാലത്തു് ഗഗനചാലികളായ അഞ്ചു വേറെ താരങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഏഴെണ്ണത്തിനെ ഗ്രഹമെന്നു പറയുന്നു. ഇവ ഏഴിന്റേയും പേർ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സപ്താഹദിനങ്ങളുടെ പേർ ഇതേ ഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിൽ കെട്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പേരുകളെത്ര - സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, രംഗവം, ബുധൻ, ബുധസ്തരി, ശുക്രൻ, ശനി ഇവ, ആധുനികയുഗത്തിലെ ജ്യോതിഷത്തിലെ സമ്യസംഖ്യം ഇപ്പറഞ്ഞ പേരുകൾക്കുപോലെയും ഭേദങ്ങളും ഉപഭേദങ്ങളും ഭാഗം. നിങ്ങൾ രാശിയിൽ ആകാശത്തിലേക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കും, എന്നും തന്നെ 'ഹോരശാസ്ത്രം' അഥവാ ക്ഷിതിജ്ഞയിൽ ഏതോ പുതിയ നക്ഷത്രം കാണപ്പെടുന്നതായിട്ടു്, അവസാനം ഒരേ നക്ഷത്രം ഒരേ സമയത്തു് ഏല്പോഴും ഒരു ബീജവിൽത്തന്നെ സ്ഥിരീകരിച്ചുനില്ക്കുന്നു. മേയം വൃശം മുതലായ രാശികളെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു കാണാം, ഒരു തവണ മേയം വന്നു നിൽക്കുന്നതായും പിന്നീട് വൃശവും ശേഷം മിഥുനവും വന്നു നില്ക്കുന്നതായിട്ടും, ഏതു രാശിയാണോ ക്ഷിതിജ്ഞയിലുറച്ചു സ്ഥിരീകരിച്ചുനില്ക്കുന്നത് അതിനു 'ഖഗം' എന്നു പറയുന്നു. ഈ ഖഗം ജ്യോതിഷത്തിലെ ഏറ്റവും ഹൈതപ്യസ്തനായ വസ്തുവാണ്. ഇതു വച്ചുകൊണ്ടു് ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നു. ഏതുരാശി ഖഗത്തിൽ വന്നിട്ടു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള ഫലം നൽകുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശരിക്കും സൂക്ഷ്മവിചിന്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ആ രാശിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും, എന്നു തുടങ്ങിയവയെല്ലാം.

ഖഗം പിടികിട്ടിയെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു് ഏതുപ്രകാരത്തിലാക്കാൻ കഴിയും, അതിന്റെ ഏതാമത്തെ രാശി പശ്ചിമാകാശം അഥവാ അസ്തക്ഷിതിജ്ഞയിൽനിന്നും തുടങ്ങിയിരിക്കും എന്നു്. ഇതു് പ്രധാനപ്പെട്ട വേറെ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനെ ആസ്പദിച്ച് സൂര്യനും പുരുഷനെയും കുറിച്ചു വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നു. ഈ രാശി ഉത്തമമാണ്. അതിൽ നല്ല നല്ല ഗ്രഹങ്ങൾ നിൽപ്പുണ്ടു് എന്നുണ്ടെങ്കിൽ നാരിക്കും നല്ലതു ലഭിക്കും. വഴക്കുവരുന്ന ഗ്രഹമാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെങ്കിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിൽ എന്നും വഴക്കുതന്നെയായിരിക്കും. പിന്നെ മൂന്നാമത്തേതും ഹൈതപ്യസ്തസ്ഥാനം പാദങ്ങൾക്കടിയിലാണ്. ഇവിടെ ഖഗത്തിലെ നാവാമത്തെ രാശിയാക്കിരിക്കും. ഇതുമൂലം സുഖവും അതുപിതൃവിചാരവുമുണ്ടാകുന്നു. നാവാമത്തെ ഉത്തമസ്ഥാനമായിരിക്കും സുഖസ്ഥാനത്തിനു ശരിക്കും വിപരീതമായിട്ടെങ്കിൽ, ഇതിനു ഭാഗ്യസ്ഥാനമെന്നു പറയുന്നു. ഇതു് ഉത്തമമായ സ്ഥാനമെത്ര, തെയമമായതും ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും മിണ്ടാതിരിക്കുകയില്ല. ഇവക്കു നാലിനുംകൂടി കേന്ദ്രസ്ഥാനമെന്നു പറയുന്നു. പ്രസ്തുത കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പാർശ്വം ജീവനസംബന്ധികളായ മറ്റു ആവശ്യങ്ങളുടെ ഫലനിർണ്ണായകസ്ഥാനമാണ്. ഖഗം ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ശതത്തിന്റെയും വേറെ ഒരു ഭാഗത്തു ചിലവിന്റെയും വലിയ ഭാഗിയാണ്, സുഖത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് സഹോദരന്റെയും വേറെ ഒരു ഭാഗത്തു് പുത്രന്റെയും വിദ്യയുടെയും വിട്ടുണ്, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ വിളിക്കന്റെ ഒരു വശത്തു് ശത്രുവിന്റെയും മറുവശത്തു് ശത്രുവിന്റെയും ആലയമുണ്ടു്, ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ധർമ്മത്തിന്റെയും മറുഭാഗത്തു് വാദവിന്റെയും അറകളാണു്. ജ്യോതിഷാചാര്യന്മാർ ഗ്രഹങ്ങളുടെ മിത്രമയുടെയും ശത്രുതയുടെയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഏല്പോൾ ഏതരും ഗ്രഹമാണുവെന്നുള്ളതു്, ഏതു രാശിയാണു് നീവമെന്നുള്ളതു് എന്നെല്ലാം പ്രസ്തുതവിചിത്രമുണ്. ഏതു് ഏല്പോൾ ശുഭമാകുന്നു, ഏതു് ഏല്പോൾ അശുഭം, അതായതു് വിവിധങ്ങളായ ഭേദപാദം ഭാഗവിഭാഗം ഇവയെ ആസ്പദിച്ച്. ഈ 12